

SPOLOČNÁ POZÍCIA (ES) č. 4/2009**prijatá Radou 17. decembra 2008****ktorým sa stanovuje postup pre vykonávanie nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia****(Text s významom pre EHP a Švajčiarsko)**

(2009/C 38 E/02)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej články 42 a 308,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia ⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 89,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 Zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Nariadením (ES) č. 883/2004 sa modernizujú pravidlá koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia členských štátov tým, že sa v ňom spresňujú opatrenia a postupy pre ich vykonávanie a tieto opatrenia a postupy sa zjednodušujú v prospech všetkých zúčastnených aktérov. Je potrebné stanoviť vykonávacie postupy.
- (2) Užšia a efektívnejšia spolupráca medzi inštitúciami sociálneho zabezpečenia je hlavným faktorom, ktorý má poskytnúť osobám, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 883/2004, možnosť uplatniť si svoje nároky v čo najkratších lehotách a za optimálnych podmienok.
- (3) Elektronická komunikácia predstavuje vhodný prostriedok na rýchlu a spoľahlivú výmenu údajov medzi inštitúciami členských štátov. Elektronické spracovanie údajov by malo prispieť k urýchleniu postupov pre všetky zainteresované strany. Na dotknuté osoby by sa mali vzťahovať všetky záruky ustanovené právnymi predpismi Spoločenstva o ochrane fyzických osôb, pokiaľ ide o spracovanie a voľný pohyb osobných údajov.
- (4) Dostupnosť údajov (vrátane elektronických údajov) o vnútroštátnych orgánoch, ktoré sa môžu zúčastňovať na vykonávaní nariadenia (ES) č. 883/2004, vo forme,

ktorá umožní ich aktualizáciu v reálnom čase, by mala uľahčiť výmenu informácií medzi inštitúciami členských štátov. Tento prístup, ktorý sa sústreďuje na relevantnosť čisto faktických informácií a ich okamžitú dostupnosť pre občanov, je dôležitým zjednodušením, ktoré by sa malo zaviesť týmto nariadením.

- (5) Čo najhladšie fungovanie a efektívne riadenie zložitých postupov, ktorými sa vykonávajú pravidlá koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia si vyžaduje systém pre okamžitú aktualizáciu prílohy IV. Príprava a uplatňovanie ustanovení zameraných na splnenie tohto cieľa si vyžadujú úzku spoluprácu medzi členskými štátmi a Komisiou a so zreteľom na následky oneskorení na občanov aj na správne orgány by sa malo ich zavedenie do praxe vykonať rýchlo. Komisia by preto mala byť splnomocnená zriadiť a prevádzkovať databázu a zabezpečiť jej fungovanie najneskôr odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. Komisia by mala prijať najmä potrebné kroky na začlenenie informácií uvedených v prílohe IV do databázy.
- (6) Posilnenie určitých postupov musí užívateľom nariadenia (ES) č. 883/2004 zabezpečiť väčšiu právnu istotu a transparentnosť. Napríklad stanovenie spoločných lehôt na splnenie určitých záväzkov alebo správnych úloh by malo prispieť k spresneniu a usporiadaniu vzťahov medzi poistencami a inštitúciami.
- (7) Členské štáty, ich príslušné orgány a inštitúcie sociálneho zabezpečenia by mali mať možnosť dohodnúť sa medzi sebou na zjednodušených postupoch a správnych opatreniach, ktoré považujú za účinnejšie a vyhovujúcejšie podmienkam ich systémov sociálneho zabezpečenia. Takéto dojednania by sa však nemali dotknúť práv osôb, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 883/2004.
- (8) Vzhľadom na zložitost, ktorou sa oblasť sociálneho zabezpečenia vyznačuje, musia všetky inštitúcie členských štátov vynaložiť osobitné úsilie s cieľom pomôcť poistencom, aby sa zabránilo ich znevýhodneniu v prípade, že nepredložili žiadosť alebo určité informácie inštitúcii zodpovednej za spracovanie tejto žiadosti v súlade s pravidlami a postupmi ustanovenými v nariadení (ES) č. 883/2004 a v tomto nariadení.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1. Opravené znenie v Ú. v. EÚ L 200, 7.6.2004, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 324, 30.12.2006, s. 59.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 9. júla 2008 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady zo 17. decembra 2008 a rozhodnutie Rady z ... (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

- (9) Na určenie príslušnej inštitúcie, t. j. inštitúcie, ktorej právne predpisy sa uplatňujú alebo ktorá má povinnosť vyplácať určité dávky, musia objektívnu situáciu poistenca a jeho rodinných príslušníkov preskúmať inštitúcie viac ako jedného členského štátu. Na zabezpečenie ochrany dotknutej osoby počas obdobia nevyhnutného na komunikáciu medzi inštitúciami, je potrebné zabezpečiť jej predbežné zaradenie do systému sociálneho zabezpečenia.
- (10) Členské štáty by mali spolupracovať pri určovaní miesta bydliska osôb, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie a nariadenie (ES) č. 883/2004, a v prípade sporu by sa mali posudzovať všetky dôležité kritériá, aby sa vec vyriešila. Tieto môžu zahŕňať kritériá uvedené v príslušnom článku tohto nariadenia.
- (11) Mnohé opatrenia a postupy ustanovené v tomto nariadení majú za cieľ zabezpečiť väčšiu transparentnosť kritérií, ktoré musia inštitúcie členských štátov uplatňovať podľa nariadenia (ES) č. 883/2004. Takéto opatrenia a postupy vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, rozhodnutí správnej komisie a viac ako tridsaťročných skúseností s uplatňovaním koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia v kontexte základných slobôd zakotvených v zmluve.
- (12) V tomto nariadení sa ustanovujú opatrenia a postupy na podporu mobility zamestnancov a nezamestnaných osôb. Cezhraniční pracovníci, ktorí sú úplne nezamestnaní, sa môžu prihlásiť na služby zamestnanosti v krajine, v ktorej majú bydlisko, ako aj v členskom štáte, kde boli naposledy zamestnaní. Nárok na dávky by však mali mať iba od členského štátu, v ktorom majú bydlisko.
- (13) Na určenie uplatniteľných právnych predpisov na zohľadnenie dôb, počas ktorých poistenec venoval čas starostlivosti o deti v rôznych členských štátoch, sú potrebné isté osobitné pravidlá a postupy.
- (14) Určité postupy by mali tiež odzrkadľovať potrebu vyváženého rozdelenia nákladov medzi členskými štátmi. Najmä pokiaľ ide o sociálne zabezpečenie pri chorobe, mali by tieto postupy brať do úvahy na jednej strane situáciu členských štátov, ktoré znášajú náklady na poistencov, keďže im umožňujú prístup do svojho systému zdravotnej starostlivosti, a na druhej strane situáciu členských štátov, ktorých inštitúcie znášajú náklady na vecné dávky prijímané ich poistencami v inom členskom štáte, ako je členský štát bydliska.
- (15) V špecifickom kontexte nariadenia (ES) č. 883/2004 je potrebné upresniť podmienky úhrady nákladov spojených s vecnými nemocenskými dávkami v rámci plánovanej liečby, najmä liečby, pri ktorej poistenec odíde do iného členského štátu, v ktorom nie je poistený alebo v ktorom nemá bydlisko. Povinnosti poistenca v súvislosti so žiadosťou o predbežné oprávnenie, ako aj povinnosti inštitúcie voči pacientovi, pokiaľ ide o podmienky oprávnenia, by mali byť presne stanovené. Spresniť by sa mali aj dôsledky účtovateľnosti nákladov na starostlivosť poskytnutú v inom členskom štáte na základe oprávnenia.
- (16) Toto nariadenie, a najmä ustanovenia týkajúce sa pobytu mimo príslušného členského štátu a ustanovenia týkajúce sa naplánovanej liečby, by nemali brániť uplatňovaniu výhodnejších vnútroštátnych ustanovení, najmä pokiaľ ide o náhradu nákladov vzniknutých v inom členskom štáte.
- (17) Závaznejšie postupy na skrátenie lehôt stanovených na splatenie týchto pohľadávok medzi inštitúciami členských štátov sú hlavným faktorom na udržanie dôveryhodnosti výmen a na splnenie požiadavky správneho riadenia systémov sociálneho zabezpečenia členských štátov. Mali by sa preto posilniť postupy spracovania nárokov, ktoré súvisia s nemocenskými dávkami a dávkami v nezamestnanosti.
- (18) Mali by sa posilniť postupy, ktoré inštitúcie uplatňujú pri vzájomnej pomoci pri spätnom vymáhaní pohľadávok sociálneho zabezpečenia, s cieľom zabezpečiť účinnejšie spätné vymáhanie a bezproblémové fungovanie pravidiel koordinácie. Účinné spätné vymáhanie je tiež prostriedkom na zabránenie zneužívaniu a podvodom a na ich riešenie a predstavuje spôsob, ako zabezpečiť udržateľnosť systémov sociálneho zabezpečenia. To zahŕňa prijatie nových postupov na základe viacerých ustanovení smernice Rady 2008/55/ES z 26. mája 2008 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení⁽¹⁾. Takéto nové postupy spätného vymáhania by sa mali po piatich rokoch vykonávania preskúmať z hľadiska získaných skúseností a podľa potreby by sa mali upraviť, predovšetkým v záujme zaistenia ich plnej funkčnosti.
- (19) Na účely ustanovení o vzájomnej pomoci pri vymáhaní neoprávnene poskytnutých dávok, o vymáhaní predbežných platieb a príspevkov a o kompenzácií a pomoci pri vymáhaní sa právomoc dožiadaného členského štátu obmedzuje na postupy súvisiace s opatreniami na vymáhanie pohľadávky. Všetky ostatné postupy patria do právomoci žiadajúceho členského štátu.
- (20) Prijatie opatrení na vymáhanie pohľadávky v dožiadanom členskom štáte neznamena, že tento členský štát uznáva oprávnenosť pohľadávky alebo jej základ.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 150, 10.6.2008, s. 28.

- (21) Informovanie poistencov o ich právach a povinnostiach je základným prvkom vzťahu založeného na dôvere k príslušným orgánom a inštitúciám členských štátov.
- (22) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to prijatie koordinačných opatrení na zaručenie toho, aby sa právo na voľný pohyb osôb mohlo účinne vykonávať, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality

podľa uvedeného článku, toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

- (23) Toto nariadenie by malo nahradiť nariadenie Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva⁽¹⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

HLAVA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

KAPITOLA I

Vymedzenie pojmov

Článok 1

Vymedzenie pojmov

- Na účely tohto nariadenia:
 - „základné nariadenie“ je nariadenie (ES) č. 883/2004;
 - „vykonávacie nariadenie“ je toto nariadenie; a
 - uplatňujú sa vymedzenia pojmov uvedené v základnom nariadení.
- Okrem vymedzení pojmov uvedených v odseku 1
 - „prístupový bod“ je subjekt, ktorý plní funkciu:
 - elektronického kontaktného bodu;
 - automatického smerovania na základe adresy; a
 - inteligentného smerovania na základe softvéru, ktorý umožňuje automatické kontrolovanie a smerovanie (napr. aplikáciu umelej inteligencie) a/alebo zásah ľudského činiteľa;
 - „styčný orgán“ je každý subjekt určený príslušným úradom členského štátu pre jednu alebo niekoľko častí sociálneho zabezpečenia uvedených v článku 3 základného nariadenia, ktorého úlohou je odpovedať na žiadosti o informácie a pomoc na účely uplatňovania základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia a ktorý má plniť úlohy, ktoré sú mu určené podľa hlavy IV vykonávacieho nariadenia;
 - „dokument“ je súbor údajov, ktorého oznámenie umožní použitie základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia, na akomkoľvek nosiči s takou štruktúrou, ktorá umožňuje jeho elektronickú výmenu;
 - „štruktúrovaný elektronický dokument“ je každý štruktúrovaný dokument vo formáte určenom na elektronickú výmenu informácií medzi členskými štátmi;
 - „zasielanie elektronickými prostriedkami“ je prenos údajov pomocou elektronických zariadení na spracovanie údajov

(vrátane digitálnej kompresie), káblovým systémom, rádiovým systémom, optickými technológiami alebo inými elektromagnetickými prostriedkami;

- f) „rada audítorov“ je orgán uvedený v článku 74 základného nariadenia.

KAPITOLA II

Ustanovenia o spolupráci a výmene údajov

Článok 2

Rozsah pôsobnosti a pravidiel výmen medzi inštitúciami

- Na účely vykonávacieho nariadenia sa výmeny medzi úradmi a inštitúciami členských štátov a osobami, na ktoré sa vzťahuje základné nariadenie, zakladajú na zásadách verejnej služby, účinnosti, aktívnej pomoci, rýchleho poskytovania a dostupnosti vrátane elektronickej dostupnosti, a to predovšetkým pre staršie osoby a osoby so zdravotným postihnutím.
- Inštitúcie si bezodkladne poskytujú alebo vymieňajú všetky údaje potrebné na stanovenie a určenie práv a povinností osôb, na ktoré sa uplatňuje základné nariadenie. Prenos takýchto údajov medzi členskými štátmi prebieha buď priamo medzi inštitúciami, alebo nepriamo prostredníctvom styčných orgánov.
- V prípade, že osoba omylom predložila informácie, dokumenty alebo žiadosti inštitúcii na území iného členského štátu, ako je ten, v ktorom sa nachádza inštitúcia určená v súlade s vykonávacím nariadením, musí táto inštitúcia predmetné informácie, dokumenty alebo žiadosti bezodkladne postúpiť inštitúcii určenej v súlade s vykonávacím nariadením spolu s údajom o pôvodnom dátume ich predloženia. Tento dátum je pre príslušnú inštitúciu záväzný. Inštitúcie členského štátu však nemôžu niesť zodpovednosť, ani sa ich nečinnosť nemôže považovať za prijatie rozhodnutia, ak im inštitúcie iného členského štátu zaslali informácie, dokumenty alebo žiadosti oneskorene.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 74, 27.3.1972, s. 1.

4. Ak sú údaje postúpené nepriamo prostredníctvom styčného orgánu členského štátu určenia, lehoty na odpoveď na žiadosti začínajú plynúť od dátumu, keď styčný orgán prijal žiadosť, ako keby ju prijala inštitúcia v tomto členskom štáte.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti a pravidiel pre výmeny medzi dotknutými osobami a inštitúciami

1. Od osôb, na ktoré sa uplatňuje základné nariadenie, sa vyžaduje, aby dotknutým inštitúciám postúpili informácie, dokumenty alebo podporné doklady, ktoré sú potrebné na posúdenie ich situácie alebo situácie ich rodín, na určenie alebo zachovanie práv a povinností a na určenie uplatniteľných právnych predpisov a ich povinností, ktoré z nich vyplývajú.

2. Členské štáty pri zhromažďovaní, odstupovaní alebo spracovaní osobných údajov podľa svojich právnych predpisov na účely vykonávania základného nariadenia zabezpečujú, aby dotknuté osoby mohli v plnej miere vykonávať svoje práva týkajúce sa ochrany osobných údajov v súlade s predpismi Spoločenstva o ochrane fyzických osôb vo vzťahu k spracovaniu osobných údajov a voľnému pohybu takýchto údajov.

3. V rozsahu potrebnom na uplatňovanie základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia zodpovedné inštitúcie bezodkladne postúpia dotknutým osobám informácie a vydajú im dokumenty.

Zodpovedná inštitúcia oznámi svoje rozhodnutie žiadateľovi s bydliskom alebo miestom pobytu v inom členskom štáte priamo alebo prostredníctvom styčného orgánu členského štátu bydliska alebo pobytu. V prípade zamietnutia dávok táto inštitúcia tiež uvedie dôvody zamietnutia, opravné prostriedky a lehoty na odvolanie. Kópia tohto rozhodnutia sa zašle ďalším zainteresovaným inštitúciám.

Článok 4

Formát a spôsob výmeny údajov

1. Správna komisia určí štruktúru, obsah, formu a podrobné mechanizmy výmeny dokumentov a štruktúrovaných elektronických dokumentov.

2. Zasielanie údajov medzi inštitúciami alebo styčnými orgánmi sa uskutočňuje elektronickými prostriedkami buď priamo, alebo nepriamo prostredníctvom prístupových bodov patriacich do spoločného bezpečnostného rámca, ktorý je schopný zaručiť dôvernosť a ochranu vymieňaných údajov.

3. Pri komunikácii s dotknutými osobami používajú zodpovedné inštitúcie mechanizmy, ktoré sú vhodné v danom prípade, a podľa možnosti maximálne uprednostňujú používanie elektronických prostriedkov. Správna komisia vypracuje praktické

pravidlá pre zasielanie informácií, dokumentov alebo rozhodnutí dotknutej osobe pomocou elektronických prostriedkov.

Článok 5

Právna relevantnosť dokumentov a podporných dokladov vystavených v inom členskom štáte

1. Dokumenty vydané inštitúciou členského štátu, ktoré osvedčujú situáciu osoby na účely uplatnenia základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia, ako aj podporné doklady, na základe ktorých boli dokumenty vydané, sú uznávané inštitúciami iných členských štátov, pokiaľ ich členský štát, v ktorom boli vydané, nezrušil ani nevyhlásil za neplatné.

2. V prípade pochybností o platnosti dokumentu alebo pravdivosti skutočností, z ktorých vychádzajú tvrdenia, ktoré sú v ňom uvedené, inštitúcia členského štátu, ktorej sa dokument predložil, požiada inštitúciu, ktorá dokument vydala, o poskytnutie potrebných objasnení a v prípade potreby o zrušenie tohto dokumentu. Vydávajúca inštitúcia prehodnotí dôvody na vydanie dokumentu a prípadne ho zruší.

3. V zmysle odseku 2 v prípade pochybností týkajúcich sa informácií poskytnutých dotknutou osobou, platnosti dokumentu alebo podporných dokladov alebo pravdivosti skutočností, z ktorých vychádzajú tvrdenia, ktoré sú v nich uvedené, inštitúcia miesta pobytu alebo bydliska vykoná na žiadosť príslušnej inštitúcie v rámci svojich možností potrebné overenie týchto informácií alebo tohto dokumentu.

4. Ak dotknuté inštitúcie nedospejú k dohode, môže byť záležitosť predložená správnej komisii prostredníctvom príslušných úradov, a to najskôr jeden mesiac od dátumu, keď inštitúcia, ktorá dostala dokument, predložila svoju žiadosť. Správna komisia sa pokúsi o zosúladenie stanovísk do šiestich mesiacov od dátumu, keď jej bola záležitosť predložená.

Článok 6

Dočasné uplatňovanie právnych predpisov a predbežné priznanie dávok

1. Pokiaľ nie je vo vykonávacom nariadení ustanovené inak, ak existuje rozdiel medzi stanoviskami inštitúcií alebo úradov dvoch alebo viacerých členských štátov o určení uplatniteľných právnych predpisov, na dotknutú osobu sa dočasne vzťahujú právne predpisy jedného z týchto členských štátov, pričom poradie priorit sa určí takto:

a) právne predpisy členského štátu, v ktorom osoba v súčasnosti vykonáva zamestnanie alebo samostatnú zárobkovú činnosť, ak zamestnanie alebo samostatnú zárobkovú činnosť osoba vykonáva len v jednom členskom štáte;

b) právne predpisy členského štátu bydliska, ak v ňom dotknutá osoba vykonáva časť svojej činnosti/svojich činností alebo ak nevykonáva zamestnanie alebo samostatnú zárobkovú činnosť;

c) v ostatných prípadoch, keď osoba vykonáva činnosť alebo činnosti v dvoch alebo viacerých členských štátoch, právne predpisy členského štátu, v ktorom sa žiadalo o uplatnenie jeho právnych predpisov ako v prvom.

2. V prípade rozdielnosti stanovísk medzi inštitúciami alebo úradmi dvoch alebo viacerých členských štátov vo veci určenia inštitúcie povinnej vyplácať peňažné dávky alebo poskytovať vecné dávky, dotknutá osoba, ktorá by si mohla uplatniť nárok na dávky, ak by v tejto súvislosti nenastal spor, predbežne poberá dávky podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje inštitúcia miesta bydliska dotknutej osoby, alebo ak táto osoba nemá bydlisko na území niektorého z dotknutých členských štátov, podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje inštitúcia, ktorej sa žiadosť predložila ako prvej.

3. Ak dotknuté inštitúcie alebo úrady nedospejú k dohode, môže byť záležitosť predložená správnej komisii prostredníctvom príslušných úradov najskôr jeden mesiac od dátumu, keď vznikli rozdiely v stanoviskách v zmysle odsekov 1 a 2. Správna komisia sa pokúsi o zosúladienie stanovísk do šiestich mesiacov od dátumu, keď jej bola záležitosť predložená.

4. Keď sa určí, že uplatniteľnými právnymi predpismi nie sú predpisy členského štátu, v ktorom bola dotknutá osoba dočasne evidovaná, alebo že inštitúcia, ktorá predbežne vyplácala dávky, nebola príslušnou inštitúciou, inštitúcia určená ako príslušná sa považuje za príslušnú so spätnou platnosťou, ako keby daný rozdiel v stanoviskách neexistoval, najneskôr od dátumu dočasnej evidencie alebo od prvého predbežného priznania predmetných dávok.

5. Inštitúcia určená za príslušnú a inštitúcia, ktorá predbežne vyplácala peňažné dávky alebo predbežne dostávala príspevky, v prípade potreby vyrovnajú finančnú situáciu dotknutej osoby, pokiaľ ide o predbežne prijaté príspevky a predbežne vyplatené peňažné dávky, podľa potreby v súlade s hlavou IV kapitolou III vykonávacieho nariadenia.

Vecné dávky predbežne poskytované inštitúciou v súlade s odsekom 2 nahradí príslušná inštitúcia v súlade s hlavou IV vykonávacieho nariadenia.

Článok 7

Predbežný výpočet dávok a príspevkov

1. Pokiaľ nie je vo vykonávacom nariadení ustanovené inak, ak je osoba oprávnená na dávku alebo je povinná platiť príspevok v súlade so základným nariadením, a príslušná inštitúcia

nemá všetky informácie týkajúce sa situácie v inom členskom štáte, ktoré sú potrebné na konečný výpočet výšky dávky alebo príspevku, táto inštitúcia na žiadosť dotknutej osoby prizná dávku alebo vypočíta príspevok na predbežnom základe, ak je takýto výpočet možný na základe informácií, ktoré má táto inštitúcia k dispozícii.

2. Predmetná dávka alebo príspevok sa prepočítajú, keď budú dotknutej inštitúcii poskytnuté všetky potrebné podporné doklady alebo dokumenty.

KAPITOLA III

Iné všeobecné ustanovenia pre uplatňovanie základného nariadenia

Článok 8

Správne dojednania medzi dvomi alebo viacerými členskými štátmi

1. Ustanovenia vykonávacieho nariadenia nahrádzajú ustanovenia dojednaní o uplatňovaní dohovorov uvedených v článku 8 ods. 1 základného nariadenia okrem ustanovení, ktoré sa týkajú dohovorov uvedených v prílohe II k základnému nariadeniu, ak sú ustanovenia predmetných dojednaní obsiahnuté v prílohe I k tomuto vykonávaciemu nariadeniu.

2. Členské štáty môžu podľa potreby uzavrieť medzi sebou dojednania o uplatňovaní dohovorov uvedených v článku 8 ods. 2 základného nariadenia, pokiaľ sa tieto dojednania nepriaznivo nedotknú práv a povinností dotknutých osôb a sú obsiahnuté v prílohe I k vykonávaciemu nariadeniu.

Článok 9

Ostatné postupy medzi úradmi a inštitúciami

1. Dva alebo viacero členských štátov alebo ich príslušné úrady si môžu dohodnúť iné postupy než tie, ktoré sú uvedené vo vykonávacom nariadení, ak tieto postupy negatívne neovplyvnia práva a povinnosti dotknutých osôb.

2. Dohody uzavreté na tento účel sa oznamujú správnej komisii a uvádzajú sa v prílohe I k vykonávaciemu nariadeniu.

3. Ustanovenia uvedené vo vykonávacích dohodách uzatvorených medzi dvomi alebo viacerými členskými štátmi, ktoré sa týkajú rovnakého účelu alebo sú podobné účelu uvedenému v odseku 2, sú účinné v deň, ktorý predchádza dňu nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia, a sú zahrnuté do prílohy V k nariadeniu (EHS) č. 574/72, sa budú naďalej uplatňovať na účely vzťahov medzi týmito členskými štátmi, ak sú zároveň zahrnuté do prílohy I k vykonávaciemu nariadeniu.

Článok 10

Zamedzenie súbehu dávok

Bez ohľadu na iné ustanovenia základného nariadenia v prípade, že súbeh dávok, na ktoré je nárok podľa právnych predpisov dvoch alebo viacerých členských štátov, má za následok ich vzájomné zníženie, pozastavenie alebo odňatie, sumy, ktoré nebudú vyplatené v prípade prísneho uplatnenia pravidiel pre zníženie, pozastavenie alebo odňatie stanovených v právnych predpisoch dotknutých členských štátov, sa vydedia počtom dávok, ktoré boli znížené, pozastavené alebo odňaté.

Článok 11

Spôsob určenia bydliska

1. Ak je rozdiel v stanoviskách inštitúcií dvoch alebo viacerých členských štátov o určení bydliska osoby, na ktorú sa uplatňuje základné nariadenie, tieto inštitúcie po vzájomnej dohode určia centrum záujmov dotknutej osoby na základe celkového posúdenia všetkých dostupných informácií súvisiacich s príslušnými skutočnosťami, ktoré môžu obsahovať:

- a) dĺžku a trvalosť prítomnosti na území dotknutých členských štátov;
- b) situáciu dotknutej osoby vrátane:
 - i) povahy a osobitných vlastností každej vykonávanej činnosti, predovšetkým miesta, kde sa takáto činnosť zvyčajne vykonáva, trvalosti tejto činnosti a dĺžky trvania každej pracovnej zmluvy;
 - ii) jej rodinného stavu a rodinných väzieb;
 - iii) vykonávania akejkoľvek nezárobkovej činnosti;
 - iv) v prípade študentov zdroja ich príjmov;
 - v) jej bytovej situácie, najmä toho, či je táto situácia stabilná;
 - vi) členského štátu, ktorý sa považuje za miesto bydliska osoby na daňové účely.

2. Ak posúdenie rôznych kritérií, ktoré vychádzajú z príslušných skutočností, ako sa uvádzajú v odseku 1, nevedie k dohode medzi dotknutými inštitúciami, na určenie skutočného miesta bydliska osoby by sa mal za rozhodujúci považovať úmysel tejto osoby tak, ako vyplýva z uvedených skutočností a okolností, najmä dôvody, ktoré ju viedli k presťahovaniu.

Článok 12

Sčítanie dôb

1. Na účely uplatňovania článku 6 základného nariadenia príslušná inštitúcia kontaktuje inštitúcie členského štátu, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu taktiež vzťahujú, s cieľom zistiť všetky dosiahnuté doby podľa právnych predpisov tohto štátu.

2. Doby poistenia, zamestnania, samostatnej zárobkovej činnosti alebo bydliska dosiahnuté podľa právnych predpisov členského štátu sa pripočítajú k dobám dosiahnutým podľa právnych predpisov ktoréhokoľvek iného členského štátu, pokiaľ je to potrebné na účely uplatňovania článku 6 základného nariadenia za predpokladu, že sa tieto doby neprekrývajú.

3. V prípade, že sa doba povinného poistenia alebo bydliska, dosiahnutá podľa právnych predpisov členského štátu, zhoduje s dobou poistenia dosiahnutou v rámci dobrovoľného alebo nepretržitého nepovinného poistenia podľa právnych predpisov iného členského štátu, započítava sa iba doba dosiahnutá na základe povinného poistenia.

4. V prípade, že sa iná doba poistenia alebo bydliska ako rovnocenná doba dosiahnutá podľa právnych predpisov členského štátu zhoduje s rovnocennou dobou podľa právnych predpisov iného členského štátu, započítava sa iba iná ako rovnocenná doba.

5. Každú dobu, ktorá je rovnocenná podľa právnych predpisov dvoch alebo viacerých členských štátov, započíta iba inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu naposledy povinne vzťahovali pred predmetnou dobou. V prípade, že sa na dotknutú osobu povinne nevzťahovali právne predpisy členského štátu pred predmetnou dobou, túto dobu započíta inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu povinne vzťahovali prvýkrát po predmetnej dobe.

6. V prípade, že nie je možné presne určiť čas, keď boli dosiahnuté určité doby poistenia alebo bydliska podľa právnych predpisov členského štátu, vychádza sa z predpokladu, že sa tieto doby neprekrývajú s dobami poistenia alebo bydliska dosiahnutými podľa právnych predpisov iného členského štátu, a započítajú sa v rozsahu, v akom sa môžu započítať výhodnejšie v prospech dotknutej osoby.

Článok 13

Pravidlá prepočítavania dôb

1. V prípade, že sú doby poistenia dosiahnuté podľa právnych predpisov členského štátu vyjadrené v iných jednotkách ako sú tie, ktoré sa používajú v inom členskom štáte, prepočítanie potrebné na účely dosiahnutia úhrnu dôb poistenia podľa článku 6 základného nariadenia sa uskutoční podľa týchto pravidiel:

- a) dobu, ktorá sa má použiť ako základ prepočítania, oznamuje inštitúcia členského štátu, podľa ktorého právnych predpisov sa doba dosiahla;
- b) v prípade systémov, v ktorých sú doby vyjadrené v dňoch, prepočítanie z dní na iné jednotky a naopak, ako aj prepočítanie medzi rôznymi systémami, ktoré sú založené na dňoch, sa uskutočňuje podľa tejto tabuľky:

Systém vychádzajúci z/zo	1 deň zodpovedá	1 týždeň zodpovedá	1 mesiac zodpovedá	1 štvrťrok zodpovedá	Maximálny počet dní v jednom kalendárnom roku
5 dní	9 hodinám	5 dňom	22 dňom	66 dňom	264 dní
6 dní	8 hodinám	6 dňom	26 dňom	78 dňom	312 dní
7 dní	6 hodinám	7 dňom	30 dňom	90 dňom	360 dní

- c) v prípade systémov, v ktorých sú doby vyjadrené v iných jednotkách ako v dňoch,
- tri mesiace alebo trinásť týždňov sa rovná jednému štvrťroku a naopak;
 - jeden rok sa rovná štyrom štvrťrokom, 12 mesiacom alebo 52 týždňom a naopak;
 - pri prepočítaní týždňov na mesiace a naopak sa týždne a mesiace prepočítajú na dni podľa prepočítavacích pravidiel pre systémy, ktoré vychádzajú zo šiestich dní podľa tabuľky v písmene b);
- d) v prípade dôb vyjadrených v častiach sa tieto čísla prepočítajú na najbližšiu nižšiu jednotku uplatnením pravidiel uvedených v písmenách b) a c). Časti rokov sa prepočítajú na mesiace, pokiaľ dotknutý systém nevychádza zo štvrťrokov;
- e) ak je výsledkom prepočítania podľa tohto odseku časť jednotky, započíta sa ako výsledok prepočítania podľa tohto odseku najbližšia vyššia celá jednotka.

2. Uplatňovanie odseku 1 nemôže mať taký účinok, že jeho výsledkom bude celkový úhrn dôb dosiahnutý počas jedného kalendárneho roka prekračujúci počet dní uvedených v poslednom stĺpci tabuľky v odseku 1 písm. b), alebo 52 týždňov, 12 mesiacov alebo štyri štvrťroky.

Ak doby, ktoré sa majú prepočítať, zodpovedajú maximálnemu ročnému úhrnu dôb podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom boli dosiahnuté, uplatnenie odseku 1 v rámci jedného kalendárneho roka nespôsobí dosiahnutie dôb kratších, ako je možný maximálny ročný úhrn dôb ustanovený podľa dotknutých právnych predpisov.

3. Prepočítanie sa uskutoční buď ako jednorazová operácia vzťahujúca sa na všetky doby, ktoré boli oznámené ako úhrn, alebo za každý rok, ak boli doby oznámené na ročnom základe.

4. Keď inštitúcia oznamuje doby vyjadrené v dňoch, oznámi zároveň, či systém, ktorý spravuje, vychádza z piatich dní, šiestich dní alebo siedmich dní.

HLAVA II

URČENIE UPLATNITEĽNÝCH PRÁVNÝCH PREDPISOV

Článok 14

Spresnenia týkajúce sa článkov 12 a 13 základného nariadenia

1. Na účely uplatňovania článku 12 ods. 1 základného nariadenia „osoba, ktorá vykonáva činnosť ako zamestnanec v členskom štáte v mene zamestnávateľa, ktorá zvyčajne tam vykonáva svoju činnosť a ktorá je svojím zamestnávateľom vyslaná do iného členského štátu“, zahŕňa aj osobu, ktorá je zamestnaná na účely vyslania do iného členského štátu pod podmienkou, že sa na dotknutú osobu už aj bezprostredne pred začatím jej zamestnania vzťahujú právne predpisy členského štátu, v ktorom je usadený jej zamestnávateľ.

2. Na účely uplatňovania článku 12 ods. 1 základného nariadenia sa slová „ktorá zvyčajne tam vykonáva svoju činnosť“ vzťahujú na zamestnávateľa, ktorý zvyčajne vykonáva svoje podstatné činnosti, ktoré sú iné ako činnosti výlučne vnútorného riadenia, na území členského štátu, v ktorom je usadený, pri zohľadnení všetkých kritérií, ktoré sú typické pre činnosti vykonávané daným podnikom. Príslušné kritériá musia byť prispôbené osobitným vlastnostiam každého zamestnávateľa a skutočnej povahe vykonávaných činností.

3. Na účely uplatňovania článku 12 ods. 2 základného nariadenia sa slová „ktorá zvyčajne vykonáva činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba“ vzťahujú na osobu, ktorá zvyčajne vykonáva podstatné činnosti na území členského štátu, v ktorom je usadená. Táto osoba predovšetkým musela vykonávať svoju činnosť určitý čas pred dátumom, ku ktorému si želá využiť ustanovenia uvedeného článku, a počas akejkoľvek doby dočasnej činnosti v inom členskom štáte musí v členskom štáte, v ktorom je usadená, aj naďalej spĺňať požiadavky na vykonávanie svojej činnosti, aby v tejto činnosti mohla pokračovať po svojom návrate.

4. Na účely uplatňovania článku 12 ods. 2 základného nariadenia kritériom na určenie, či činnosť, ktorú samostatne zárobkovo činná osoba odíde vykonávať do iného členského štátu, je „podobná“ činnosti, ktorú samostatne zárobkovo činná osoba obvykle vykonáva, je skutočná povaha činnosti, a nie kvalifikácia činnosti zo strany tohto iného členského štátu buď ako činnosti zamestnanca, alebo ako činnosti samostatne zárobkovo činnnej osoby.

5. Na účely uplatňovania článku 13 ods. 1 základného nariadenia osobou, ktorá „zvyčajne vykonáva činnosť ako zamestnanec v dvoch alebo viacerých členských štátoch“, je predovšetkým osoba, ktorá:

- a) udržiava činnosť v jednom členskom štáte a zároveň vykonáva inú činnosť v jednom alebo viacerých členských štátoch, a to bez ohľadu na dĺžku trvania alebo povahu tejto inej činnosti;
- b) nepretržite striedavo vykonáva činnosti s výnimkou zanedbateľných činností v dvoch alebo viacerých členských štátoch, a to bez ohľadu na početnosť alebo pravidelnosť tohto striedania.

6. Na účely uplatňovania článku 13 ods. 2 základného nariadenia je osoba, ktorá „zvyčajne vykonáva činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba v dvoch alebo viacerých členských štátoch“, predovšetkým osoba, ktorá zároveň alebo striedavo vykonáva jednu alebo viacero samostatných činností ako samostatne zárobkovo činná osoba v dvoch alebo viacerých členských štátoch, a to bez ohľadu na charakter týchto činností.

7. Na účely odlišenia činností podľa odsekov 5 a 6 od situácií opísaných v článku 12 ods. 1 a 2 základného nariadenia je rozhodujúce trvanie činnosti v jednom alebo viacerých členských štátoch (či má stálu povahu, alebo či je činnosťou *ad hoc* alebo dočasnou činnosťou). Na tieto účely sa vykoná celkové posúdenie všetkých podstatných skutočností, a to vrátane najmä miesta vykonávania práce podľa pracovnej zmluvy v prípade zamestnanej osoby.

8. Na účely uplatňovania článku 13 ods. 1 a 2 základného nariadenia formulácia „podstatná časť činnosti, ktorú osoba vykonáva ako zamestnanec alebo ako samostatne zárobkovo činná osoba“ v členskom štáte znamená, že sa kvantitatívne podstatná časť všetkých činností zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činné osoby vykonáva v tomto členskom štáte, pričom to nemusí byť nevyhnutne väčšia časť týchto činností.

Na určenie toho, či sa podstatná časť činností vykonáva v členskom štáte, sa zohľadňujú tieto orientačné kritériá:

- a) v prípade zamestnania pracovný čas a/alebo odmena; a
- b) v prípade samostatnej zárobkovej činnosti obrat, pracovný čas, počet poskytovaných služieb a/alebo príjem.

V rámci celkového posúdenia podiel nižší ako 25 %, pokiaľ ide o uvedené kritériá, znamená, že sa podstatná časť činností nevykonáva v príslušnom členskom štáte.

9. Na účely uplatňovania článku 13 ods. 2 písm. b) základného nariadenia sa „centrum záujmu“ činností samostatne zárobkovo činné osoby určí pri zohľadnení všetkých aspektov pracovných činností tejto osoby, konkrétne miesta, ktoré je stálym a trvalým miestom podnikateľskej činnosti osoby, zvyčajnej povahy alebo dĺžky trvania vykonávaných činností, počtu poskytovaných služieb a zámeru dotknutej osoby, ako naň poukazujú všetky tieto okolnosti.

10. Na určenie uplatniteľných právnych predpisov podľa odsekov 8 a 9 dotknutá inštitúcia zohľadňuje predpokladanú situáciu počas nasledujúcich 12 kalendárnych mesiacov.

11. V prípade, že osoba vykonáva činnosť ako zamestnanec v dvoch alebo viacerých členských štátoch pre zamestnávateľa usadeného mimo územia Únie a táto osoba má bydlisko v členskom štáte, v ktorom nevykonáva podstatnú činnosť, vzťahujú sa na ňu právne predpisy členského štátu, v ktorom má bydlisko.

Článok 15

Postupy pre uplatňovanie článku 11 ods. 3 písm. b) a d), článku 11 ods. 4 a článku 12 základného nariadenia

(o poskytovaní informácií dotknutým inštitúciám)

1. Ak sa v článku 16 vykonávacieho nariadenia neustanovuje inak, v prípade, že osoba vykonáva činnosť v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát podľa hlavy II základného nariadenia, zamestnávateľ alebo dotknutá osoba, pokiaľ ide o osobu, ktorá nevykonáva činnosť ako zamestnanec, podľa možnosti vopred informujú o tejto skutočnosti príslušnú inštitúciu členského štátu, ktorého právne predpisy sa uplatňujú. Táto inštitúcia bezodkladne sprostredkuje informácie o právnych predpisoch uplatniteľných na dotknutú osobu v súlade s článkom 11 ods. 3 písm. b) alebo článkom 12 základného nariadenia inštitúcii, ktorú určil príslušný úrad členského štátu, v ktorom sa činnosť vykonáva.

2. Odsek 1 sa primerane uplatňuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje článok 11 ods. 3 písm. d) základného nariadenia.

3. Zamestnávateľ v zmysle článku 11 ods. 4 základného nariadenia, ktorý má zamestnanca na palube plavidla plávajúceho pod vlajkou iného členského štátu, podľa možnosti vopred informuje o tejto skutočnosti príslušnú inštitúciu členského štátu, ktorého právne predpisy sa uplatňujú. Táto inštitúcia bezodkladne sprostredkuje informácie o právnych predpisoch uplatniteľných na dotknutú osobu v súlade s článkom 11 ods. 4 základného nariadenia inštitúcii, ktorú určil príslušný úrad členského štátu, pod ktorého vlajkou sa plaví plavidlo, na ktorom zamestnanec vykonáva túto činnosť.

Článok 16

Postup na uplatňovanie článku 13 základného nariadenia

1. Osoba, ktorá vykonáva činnosti v dvoch alebo viacerých členských štátoch, informuje o tejto skutočnosti inštitúciu určenú príslušným úradom členského štátu bydliska.

2. Určená inštitúcia členského štátu bydliska bezodkladne určí uplatniteľné právne predpisy, ktoré sa na dotknutú osobu uplatňujú, so zreteľom na článok 13 základného nariadenia a článku 14 vykonávacieho nariadenia. Toto určenie sa považuje za predbežné. Inštitúcia informuje o predbežnom určení uplatniteľných právnych predpisov určené inštitúcie každého členského štátu, v ktorom sa činnosť vykonáva.

3. Predbežné určenie uplatniteľných právnych predpisov, ako sa stanovuje v odseku 2, sa stáva definitívnym do dvoch mesiacov odo dňa, keď boli inštitúcie určené príslušnými orgánmi dotknutých členských štátov o ňom informovaná v súlade s odsekom 2, ak už uplatniteľné právne predpisy neboli definitívne určené na základe odseku 4 alebo najmenej jedna dotknutá inštitúcia neinformuje inštitúciu určenú príslušným úradom členského štátu bydliska do konca tejto dvojmesačnej lehoty o tom, že nemôže prijať toto určenie alebo že zaujala k tejto veci odlišné stanovisko.

4. Ak existuje neistota vo veci určenia uplatniteľných právnych predpisov, v dôsledku ktorej je potrebné, aby inštitúcie alebo úrady dvoch alebo viacerých členských štátov na požiadanie jednej alebo viacerých inštitúcií určených príslušnými úradmi dotknutých členských štátov alebo samotných týchto úradov navzájom rokovali, určia sa právne predpisy uplatniteľné na dotknutú osobu vzájomnou dohodou a so zreteľom na článok 13 základného nariadenia a príslušné ustanovenia článku 14 vykonávacieho nariadenia.

Ak inštitúcie alebo príslušné dotknuté úrady nemajú vo veci rovnaké stanoviská, snažia sa dosiahnuť dohodu v súlade s uvedenými podmienkami a uplatní sa článok 6 vykonávacieho nariadenia.

5. Príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy boli predbežne alebo definitívne určené za uplatniteľné, to bezodkladne oznámi dotknutej osobe.

6. Ak dotknutá osoba neposkytne informácie podľa odseku 1, uplatnia sa ustanovenia tohto článku na podnet inštitúcie určenej príslušným úradom členského štátu bydliska, akonáhle je o situácii tejto osoby informovaná, napríklad aj prostredníctvom inej dotknutej inštitúcie.

Článok 17

Postup na uplatňovanie článku 15 základného nariadenia

Zmluvní zamestnanci Európskych spoločenstiev si uplatňujú právo voľby ustanovené v článku 15 základného nariadenia pri uzatvorení pracovnej zmluvy. Úrad splnomocnený na uzatváranie zmluvy informuje určenú inštitúciu členského štátu, ktorého právne predpisy si zmluvný zamestnanec Európskych spoločenstiev zvolil.

Článok 18

Postup na uplatňovanie článku 16 základného nariadenia

Zamestnávateľ alebo dotknutá osoba predkladajú žiadosti o výnimky z článkov 11 až 15 základného nariadenia podľa možnosti vopred príslušnému úradu alebo orgánu určenému týmto úradom členského štátu, ktorého právne predpisy si zamestnanec alebo dotknutá osoba žiada uplatniť.

Článok 19

Poskytovanie informácií dotknutým osobám a zamestnávateľom

1. Príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sú uplatniteľné podľa hlavy II základného nariadenia, oznamuje dotknutej osobe a v prípade potreby jej zamestnávateľovi alebo zamestnávateľom povinnosti ustanovené týmito právnymi predpismi. Poskytuje im pomoc potrebnú na splnenie formalít, ktoré tieto právne predpisy požadujú.

2. Príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sú uplatniteľné podľa hlavy II základného nariadenia, na požiadanie dotknutej osoby alebo zamestnávateľa poskytne osvedčenie, že tieto právne predpisy sú uplatniteľné, prípadne uvedie, dokiaľ a za akých podmienok sú uplatniteľné.

Článok 20

Spolupráca medzi inštitúciami

1. Dotknuté inštitúcie sprostredkujú príslušnej inštitúcii členského štátu, ktorého právne predpisy sú na osobu uplatniteľné podľa hlavy II základného nariadenia, nevyhnutné informácie potrebné na určenie dátumu, ku ktorému sa tieto právne predpisy stávajú uplatniteľnými, ako aj príspevkov, ktoré táto osoba a jej zamestnávateľ alebo zamestnávateľia sú povinní platiť podľa týchto právnych predpisov.

2. Príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy boli určené ako uplatniteľné na osobu podľa hlavy II základného nariadenia, sprostredkuje informáciu o dátume, ku ktorému sa uplatňovanie právnych predpisov stáva účinným, inštitúcii určenej príslušným úradom členského štátu, ktorého právne predpisy sa na túto osobu naposledy vzťahovali.

Článok 21

Povinnosti zamestnávateľa

1. Zamestnávateľ, ktorého sídlo alebo miesto podnikania sa nenachádza v príslušnom členskom štáte, splní všetky povinnosti, ktoré mu ukladajú právne predpisy uplatniteľné na jeho zamestnancov, najmä povinnosť platiť príspevky určené týmito právnymi predpismi, ako keby sa jeho sídlo alebo miesto podnikania nachádzalo v príslušnom členskom štáte.

2. Zamestnávateľ, ktorý nemá sídlo podnikania v členskom štáte, ktorého právne predpisy sú uplatniteľné, a zamestnanec sa môžu dohodnúť, že zamestnanec bude vykonávať povinnosti v mene zamestnávateľa, čo sa týka platenia príspevkov, bez toho, aby boli dotknuté základné povinnosti zamestnávateľa. Zamestnávateľ oznámi takúto dohodu príslušnej inštitúcii tohto členského štátu.

HLAVA III

OSOBITNÉ USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA RÔZNYCH KATEGÓRIÍ DÁVOK

KAPITOLA I

Článok 25

Nemocenské, materské a rovnocenné otcovské dávky

Článok 22

Všeobecné vykonávacie ustanovenia

1. Príslušné úrady alebo inštitúcie zabezpečia, aby mali poistenci k dispozícii všetky potrebné informácie o postupoch a podmienkach priznávania vecných dávok, ak sa tieto dávky poberajú na území iného členského štátu, ako je štát príslušnej inštitúcie.

2. Bez ohľadu na článok 5 písm. a) základného nariadenia sa členský štát môže stať zodpovedným za náklady na dávky v súlade s článkom 22 základného nariadenia, len vtedy, ak si poistenec buď uplatnil nárok na dôchodok podľa právnych predpisov tohto členského štátu, alebo ak v súlade s článkami 23 až 30 základného nariadenia poberá dôchodok podľa právnych predpisov tohto členského štátu.

Článok 23

Systém uplatniteľný v prípade existencie viac ako jedného systému v členskom štáte bydliska alebo pobytu

Ak právne predpisy členského štátu bydliska alebo pobytu obsahujú viac ako jeden systém nemocenského, materského a otcovského poistenia pre viac ako jednu kategóriu poistencov, ustanoveniami uplatniteľnými podľa článku 17, článku 19 ods. 1 a článkov 20, 22, 24 a 26 základného nariadenia sú ustanovenia právnych predpisov o všeobecnom systéme pre zamestnancov.

Článok 24

Bydlisko v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát

1. Na účely uplatňovania článku 17 základného nariadenia sú poistenec a/alebo jeho rodinní príslušníci povinní zaregistrovať sa v inštitúcii miesta bydliska. Ich právo na vecné dávky v členskom štáte bydliska potvrdzuje dokument, ktorý na žiadosť poistenca alebo na žiadosť inštitúcie miesta bydliska vydáva príslušná inštitúcia.

2. Platnosť dokumentu uvedeného v odseku 1 trvá, kým príslušná inštitúcia neinformuje inštitúciu miesta bydliska o jeho zrušení.

Inštitúcia miesta bydliska informuje príslušnú inštitúciu o každej registrácii podľa odseku 1 a o každej zmene alebo zrušení tejto registrácie.

3. Tento článok sa primerane uplatňuje aj na osoby uvedené v článkoch 22, 24, 25 a 26 základného nariadenia.

Pobyt v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát

A) Postup a rozsah nároku

1. Na účely uplatňovania článku 19 základného nariadenia poistenec predloží poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti v členskom štáte pobytu dokument vydaný príslušnou inštitúciou, ktorý preukazuje nárok tohto poistenca na vecné dávky. Ak poistenec takýto dokument nemá, inštitúcia miesta pobytu sa v prípade potreby alebo na základe žiadosti obráti na príslušnú inštitúciu so žiadosťou o jeho poskytnutie.

2. Tento dokument preukazuje, že poistenec má nárok na vecné dávky za podmienok stanovených v článku 19 základného nariadenia a za tých istých podmienok, ktoré sa uplatňujú na osoby poistené podľa právnych predpisov členského štátu pobytu.

3. Vecnými dávkami uvedenými v článku 19 ods. 1 základného nariadenia sú tie vecné dávky, ktoré sa poskytujú v členskom štáte pobytu v súlade s jeho právnymi predpismi a ktoré sú zo zdravotných dôvodov nevyhnutné na to, aby poistenec nebol nútený vrátiť sa do príslušného členského štátu pred koncom plánovaného pobytu kvôli poskytnutiu potrebnej liečby.

B) Postup a pravidlá na úhradu nákladov a preplácanie vecných dávok

4. Ak poistenec v skutočnosti znáša celé náklady na vecné dávky poskytované podľa článku 19 základného nariadenia alebo ich časť a ak právne predpisy uplatňované inštitúciou miesta pobytu umožňujú preplatenie týchto nákladov poistencovi, môže tento poslať žiadosť o preplatenie inštitúcii miesta pobytu. V takom prípade táto inštitúcia preplatí priamo poistencovi sumu nákladov zodpovedajúcu týmto dávkam v rozsahu a podľa sadzieb náhrad, aké určujú jej právne predpisy.

5. Ak žiadosť o preplatenie týchto nákladov nebola podaná priamo inštitúcii miesta pobytu, vynaložené náklady preplatí dotknutej osobe príslušná inštitúcia podľa sadzieb náhrad uplatňovaných inštitúciou miesta pobytu alebo súm, ktoré by sa nahrádzali inštitúcii miesta pobytu, ak by sa v konkrétnom prípade uplatnil článok 61 vykonávacieho nariadenia.

Inštitúcia miesta pobytu poskytne na základe žiadosti príslušnej inštitúcii všetky potrebné informácie o týchto sadzbách alebo sumách.

6. Odchyľne od odseku 6 môže príslušná inštitúcia preplatiť vynaložené náklady v rozsahu a podľa sadzieb náhrad, aké stanovujú jej právne predpisy, pod podmienkou, že poistenec súhlasí, aby sa toto ustanovenie naňho uplatňovalo.

7. Ak v konkrétnom prípade právne predpisy členského štátu pobytu nestanovujú náhradu podľa odsekov 4 a 5, príslušná inštitúcia môže preplatiť náklady v rozsahu a podľa sadzieb náhrad, aké stanovujú jej právne predpisy, bez súhlasu poistenca.

8. Preplatenie nákladov poistenca v žiadnom prípade nesmie presiahnuť sumu skutočne vynaložených nákladov.

9. Ak ide o značné výdavky, môže príslušná inštitúcia poistencovi vyplatiť primeranú zálohu hneď, ako jej poistenec predloží žiadosť o preplatenie nákladov.

C) Rodinní príslušníci

10. Odseky 1 až 9 sa primerane uplatňujú na rodinných príslušníkov poistenca.

Článok 26

Naplánovaná liečba

A) Schvaľovací postup

1. Na účely uplatňovania článku 20 ods. 1 základného nariadenia poistenec predloží dokument vydaný príslušnou inštitúciou inštitúciou miesta pobytu. Na účely tohto článku je príslušnou inštitúciou inštitúcia, ktorá znáša náklady na naplánovanú liečbu; v prípadoch uvedených v článku 20 ods. 4 a článku 27 ods. 5 základného nariadenia, v ktorých sa vecné dávky poskytované v členskom štáte bydliska preplácajú vo výške pevne stanovených súm, sa pod príslušnou inštitúciou rozumie inštitúcia miesta bydliska.

2. Ak poistenec nemá bydlisko v príslušnom členskom štáte, požiada o oprávnenie inštitúciu miesta bydliska, ktorá toto oprávnenie bezodkladne zašle príslušnej inštitúcii.

V tomto prípade inštitúcia miesta bydliska vydá vyhlásenie o tom, či sú v členskom štáte bydliska splnené podmienky uvedené v článku 20 ods. 2 druhej vete základného nariadenia.

Príslušná inštitúcia môže zamietnuť vydanie požadovaného oprávnenia, len ak v súlade s posúdením vydaným inštitúciou miesta bydliska nie sú v členskom štáte bydliska poistenca splnené podmienky uvedené v článku 20 ods. 2 druhej vete základného nariadenia alebo ak v samotnom príslušnom členskom štáte je možné poskytnúť rovnakú liečbu v lehote, ktorá je lekárske prijateľná pri zohľadnení súčasného zdravotného stavu a prognózy dotknutej osoby.

Príslušná inštitúcia informuje o svojom rozhodnutí inštitúciu členského štátu bydliska.

Ak odpoveď nebola doručená v lehote, ktorú stanovujú vnútroštátne právne predpisy príslušnej inštitúcie, má sa za to, že táto inštitúcia oprávnenie vydala.

3. Ak poistenec, ktorý nemá bydlisko v príslušnom členskom štáte, potrebuje naliehavú a životne dôležitú liečbu a oprávnenie nie je možné zamietnuť v súlade s článkom 20 ods. 2 druhou vetou základného nariadenia, oprávnenie vydá v mene príslušnej inštitúcie inštitúcia miesta bydliska, pričom príslušnú inštitúciu o tejto skutočnosti bezodkladne informuje.

Príslušná inštitúcia akceptuje zistenia a zvolené možnosti liečby pri potrebe naliehavej a životne dôležitej liečby, o ktorých rozhodli lekári schválení inštitúciou miesta bydliska, ktorá vydáva oprávnenie.

4. Kedykoľvek v priebehu konania vo veci vydania oprávnenia si príslušná inštitúcia ponecháva právo na preskúmanie zdravotného stavu poistenca lekárom, ktorého si sama zvolí, v členskom štáte pobytu alebo bydliska.

5. Bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek rozhodnutie o oprávnení, inštitúcia miesta pobytu informuje príslušnú inštitúciu, ak sa z lekárskeho hľadiska ukáže ako vhodné doplniť liečbu, na ktorú sa vzťahuje existujúce oprávnenie.

B) Úhrada nákladov na vecné dávky, ktoré vznikli poistencovi

6. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 7, sa primerane uplatňuje článok 25 ods. 4 a 5 vykonávacieho nariadenia.

7. Ak poistenec v skutočnosti sám znášal celé náklady na liečbu, pre ktorú bolo vydané oprávnenie, alebo ich časť a náklady, ktoré je príslušná inštitúcia povinná preplatiť inštitúcii miesta pobytu alebo poistencovi podľa odseku 6 (reálne náklady), sú nižšie ako náklady, ktoré by musela zaplatiť za rovnakú liečbu v príslušnom členskom štáte (fiktívne náklady), preplatí príslušná inštitúcia na požiadanie náklady na liečbu, ktoré vznikli poistencovi, a to do výšky, o ktorú fiktívne náklady prevyšujú reálne náklady. Suma náhrady však nesmie presiahnuť náklady, ktoré vznikli poistencovi, a môže zohľadňovať sumu, ktorú by poistenec musel zaplatiť, ak by mu bola liečba poskytnutá v príslušnom členskom štáte.

C) Náhrada cestovných nákladov a nákladov na pobyt v rámci naplánovanej liečby

8. Ak vnútroštátne právne predpisy, ktoré uplatňuje príslušná inštitúcia, ustanovujú náhradu cestovných nákladov a nákladov na pobyt, ktoré nevyhnutne súvisia s liečbou poistenca, prevezme táto inštitúcia tieto náklady vo vzťahu k dotknutej osobe, prípadne osobe, ktorá ju musí sprevádzať, pri vydávaní oprávnenia v prípade liečby v inom členskom štáte.

D) Rodinní príslušníci

9. Odseky 1 až 8 sa primerane uplatňujú na rodinných príslušníkov poistencov.

Článok 27

Peňažné dávky v súvislosti s práceneschopnosťou v prípade pobytu alebo bydliska v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát*A) Postup, ktorý musí dodržať poistenec*

1. Ak právne predpisy príslušného členského štátu vyžadujú, aby poistenec predložil potvrdenie na účely získania nároku na peňažné dávky podľa článku 21 ods. 1 základného nariadenia súvisiace s práceneschopnosťou, poistenec požiada lekára v členskom štáte bydliska, ktorý zhodnotil jeho zdravotný stav, aby osvedčil jeho práceneschopnosť a určil pravdepodobnú dĺžku jej trvania.

2. Poistenec zašle potvrdenie príslušnej inštitúcii v lehote stanovenej v právnych predpisoch príslušného členského štátu.

3. Ak lekári, ktorí poskytujú liečbu v členskom štáte bydliska, nevydávajú potvrdenie o práceneschopnosti, ale právne predpisy príslušného členského štátu takéto potvrdenie požadujú, požiada dotknutá osoba priamo inštitúciu miesta bydliska o vystavenie potvrdenia. Táto inštitúcia bezodkladne zabezpečí lekárske posúdenie práceneschopnosti osoby a vystavenie potvrdenia uvedeného v odseku 1. Toto potvrdenie sa bezodkladne zašle príslušnej inštitúcii.

4. Zaslanie dokument uvedeného v odsekoch 1, 2 a 3 neoslobodzuje poistenca od povinností, ktoré sa ustanovujú v uplatniteľných právnych predpisoch, a to najmä vo vzťahu k jeho zamestnávateľovi. Zamestnávateľ a/alebo príslušná inštitúcia môžu podľa potreby vyzvať zamestnanca, aby sa zapojil do činností zameraných na podporu a pomoc pri jeho návrate do zamestnania.

B) Postup, ktorý musí dodržať inštitúcia členského štátu bydliska

5. Inštitúcia miesta bydliska na základe žiadosti príslušnej inštitúcie vykoná všetky potrebné administratívne overovania alebo lekárske vyšetrenia dotknutej osoby v súlade s právnymi predpismi, ktoré uplatňuje. Správu vyšetrujúceho lekára, ktorá sa týka najmä pravdepodobnej dĺžky trvania práceneschopnosti, inštitúcia miesta bydliska bezodkladne zašle príslušnej inštitúcii.

C) Postup, ktorý musí dodržať príslušná inštitúcia

6. Príslušná inštitúcia má právo na preskúmanie zdravotného stavu poistenca lekárom, ktorého si zvolí.

7. Bez toho, aby bola dotknutá druhá veta článku 21 ods. 1 základného nariadenia, príslušná inštitúcia vypláca peňažné dávky priamo dotknutej osobe a podľa potreby o tom informuje inštitúciu miesta bydliska.

8. Na účely uplatňovania článku 21 ods. 1 základného nariadenia údaje v potvrdení o práceneschopnosti poistenca vysta-

venom v inom členskom štáte na základe lekárskeho zistení vyšetrujúceho lekára alebo inštitúcie majú rovnakú právnu závažnosť ako potvrdenie vystavené v príslušnom členskom štáte.

9. Ak príslušná inštitúcia zamietne peňažné dávky, oznámi toto rozhodnutie poistencovi a zároveň aj inštitúcii miesta bydliska.

D) Postup v prípade pobytu v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát

10. Odseky 1 až 9 sa primerane uplatňujú, ak má poistenec miesto pobytu v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát.

Článok 28

Peňažné dávky dlhodobej starostlivosti v prípade pobytu alebo bydliska v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát*A) Postup, ktorý musí dodržať poistenec*

1. Na získanie nároku na peňažné dávky dlhodobej starostlivosti podľa článku 21 ods. 1 základného nariadenia podáva poistenec žiadosť príslušnej inštitúcii. Príslušná inštitúcia podľa potreby informuje inštitúciu miesta bydliska.

B) Postup, ktorý musí dodržať inštitúcia miesta bydliska

2. Inštitúcia miesta bydliska na žiadosť príslušnej inštitúcie preskúma stav poistenca, pokiaľ ide o jeho potrebu dlhodobej starostlivosti. Príslušná inštitúcia poskytne inštitúcii miesta bydliska všetky informácie potrebné na toto preskúmanie.

C) Postup, ktorý musí dodržať príslušná inštitúcia

3. Na účely určenia, do akej miery je potrebná dlhodobá starostlivosť, má príslušná inštitúcia právo dať poistenca vyšetriť lekárom alebo iným odborníkom, ktorého si zvolí.

4. Článok 27 ods. 7 vykonávacieho nariadenia sa uplatňuje primerane.

D) Postup v prípade pobytu v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát

5. Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa primerane uplatňujú, ak má poistenec miesto pobytu v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát.

E) Rodinní príslušníci

6. Odseky 1 až 5 sa primerane uplatňujú na rodinných príslušníkov poistenca.

Článok 29

Uplatňovanie článku 28 základného nariadenia

Ak členský štát, v ktorom bývalý cezhraničný pracovník naposledy vykonával svoju činnosť, už nie je príslušným členským štátom a bývalý cezhraničný pracovník alebo jeho rodinní príslušníci sa dostavia do tohto členského štátu s cieľom získať vecné dávky podľa článku 28 základného nariadenia, predloží táto osoba inštitúcii miesta pobytu dokument vydaný príslušnou inštitúciou.

Článok 30

Príspevky dôchodcov

Ak osoba poberá dôchodok z viac ako jedného členského štátu, suma príspevkov zrazených zo všetkých vyplácaných dôchodkov v žiadnom prípade nepresiahne sumu zrážaní osobe, ktorá poberá z príslušného členského štátu dôchodok v rovnakej sume.

Článok 31

Uplatňovanie článku 34 základného nariadenia*A) Postup, ktorý musí dodržať príslušná inštitúcia*

1. Príslušná inštitúcia informuje dotknutú osobu o ustanovení článku 34 základného nariadenia, ktoré sa týka zamedzenia súbehu dávok. Uplatňovanie takýchto pravidiel musí zaistiť osoba, ktorá nemá bydlisko v príslušnom členskom štáte, nárok na dávky v sume, ktorá sa musí minimálne rovnať celkovej sume alebo hodnote, na ktorú by si mohla uplatniť nárok, keby mala bydlisko v tomto členskom štáte.

2. Príslušná inštitúcia tiež informuje inštitúciu miesta bydliska alebo pobytu o výplate peňažných dávok dlhodobej starostlivosti, ak právne predpisy, ktoré uplatnila inštitúcia miesta bydliska alebo pobytu, ustanovujú vecné dávky dlhodobej starostlivosti zahrnuté v zozname podľa článku 34 ods. 2 základného nariadenia.

B) Postup, ktorý musí dodržať inštitúcia miesta bydliska alebo pobytu

3. Inštitúcia miesta bydliska alebo pobytu, ktorej sa doručili informácie ustanovené v odseku 2, bezodkladne informuje príslušnú inštitúciu o akýchkoľvek vecných dávkach dlhodobej starostlivosti určených na ten istý účel, ktoré dotknutej osobe poskytuje podľa svojich právnych predpisov, a o výške uplatniteľných náhrad.

4. Správna komisia v prípade potreby stanoví opatrenia na vykonávanie tohto článku.

Článok 32

Osobitné vykonávacie opatrenia

1. Ak je osobe alebo skupine osôb na základe žiadosti udelená výnimka z povinného nemocenského poistenia a na tieto osoby sa z tohto titulu nevzťahuje systém nemocenského poistenia, na ktorý sa vzťahuje základné nariadenie, inštitúcia

iného členského štátu výlučne len na základe tejto výnimky nie je zodpovedná za znášanie nákladov na vecné alebo peňažné dávky, ktoré sa poskytujú týmto osobám alebo ich rodinným príslušníkom podľa hlavy III kapitoly I základného nariadenia.

2. V prípade členských štátov uvedených v prílohe II sa ustanovenia hlavy III kapitoly I základného nariadenia, ktoré sa vzťahujú na vecné dávky, uplatňujú na osoby, ktoré majú nárok na vecné dávky, výlučne na základe osobitného systému pre štátnych zamestnancov a len v rozsahu stanovenom týmto systémom.

Inštitúcia iného členského štátu sa nestáva zodpovednou za znášanie nákladov na vecné alebo peňažné dávky, ktoré sa poskytujú týmto osobám alebo ich rodinným príslušníkom, len z tohto dôvodu.

3. Ak osoby uvedené v odsekoch 1 a 2 a ich rodinní príslušníci majú bydlisko v členskom štáte, v ktorom nárok na pobereanie vecných dávok nevyplyva z účasti na poistení alebo zo zamestnania alebo vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti, sú povinné uhradiť plnú výšku nákladov na vecné dávky poskytované v ich krajine bydliska.

KAPITOLA II

Dávky v súvislosti pracovnými úrazmi a chorobami z povolania

Článok 33

Nárok na vecné dávky a peňažné dávky v prípade bydliska alebo pobytu v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát

1. Na účely uplatňovania článku 36 základného nariadenia sa postupy ustanovené v článkoch 24 až 27 vykonávacieho nariadenia uplatňujú obdobne.

2. Ak inštitúcia členského štátu poskytuje osobitné vecné dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania podľa vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu pobytu alebo bydliska, bezodkladne informuje o tejto skutočnosti príslušnú inštitúciu.

Článok 34

Postup v prípade pracovného úrazu alebo choroby z povolania, ktorá vznikla v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát

1. Ak dôjde k pracovnému úrazu alebo ak lekár po prvýkrát diagnostikuje chorobu z povolania v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát, vyhlásenie alebo oznámenie o pracovnom úraze alebo chorobe z povolania, ak je takéto vyhlásenie alebo oznámenie ustanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi, sa vypracuje podľa právnych predpisov príslušného členského štátu, ak je to vhodné, bez toho, aby boli dotknuté iné uplatniteľné právne predpisy platné v členskom štáte, v ktorom došlo k pracovnému úrazu alebo v ktorom bola lekárom po prvýkrát diagnostikovaná choroba z povolania, ktoré sú v takom prípade i naďalej uplatniteľné. Vyhlásenie alebo oznámenie sa zašle príslušnej inštitúcii.

2. Inštitúcia členského štátu, na ktorého území došlo k pracovnému úrazu, alebo v ktorom bola po prvýkrát diagnostikovaná choroba z povolania, upovedomí príslušnú inštitúciu o lekárskech potvrdeniach vystavených na území tohto členského štátu.

3. V prípade úrazu cestou do zamestnania alebo zo zamestnania, ku ktorému došlo na území iného členského štátu ako príslušný členský štát, je potrebné na území prvého členského štátu vykonať vyšetrenie s cieľom určiť nárok na príslušné dávky, vyšetrovateľa môže na tento účel vymenovať príslušná inštitúcia, ktorá o tom informuje úrady tohto prvého členského štátu. Inštitúcie vzájomne spolupracujú s cieľom posúdiť všetky príslušné informácie a zohľadniť správy a všetky ďalšie dokumenty týkajúce sa úrazu.

4. Po skončení liečby sa príslušnej inštitúcii na požiadanie zašle podrobná správa spolu s lekáorskymi potvrdeniami, ktoré sa týkajú trvalých následkov úrazu alebo choroby a predovšetkým súčasného stavu zranenej osoby a vyliečenia alebo zahojenia poranení. Príslušné poplatky uhradí inštitúcia miesta bydliska, prípadne pobytu, podľa sadzby, ktorú táto inštitúcia uplatňuje, na náklady príslušnej inštitúcie.

5. Príslušná inštitúcia oznámi inštitúcii miesta bydliska, respektíve inštitúcii miesta pobytu na jej žiadosť rozhodnutie, v ktorom sa stanovuje dátum vyliečenia alebo zahojenia poranení a prípadne rozhodnutie o priznaní dôchodku.

Článok 35

Pochybnosti o pracovnom charaktere úrazu alebo choroby

1. Ak príslušná inštitúcia spochybní uplatnenie právnych predpisov, ktoré sa týkajú pracovných úrazov alebo chorôb z povolania podľa článku 36 ods. 2 základného nariadenia, bezodkladne to oznámi inštitúcii miesta bydliska alebo pobytu, ktorá poskytla vecné dávky, ktoré sa týmto považujú za dávky nemocenského poistenia.

2. Príslušná inštitúcia bezodkladne oznámi konečné rozhodnutie v tejto veci inštitúcii miesta bydliska alebo pobytu, ktorá poskytla vecné dávky.

Ak nie je uznaný pracovný charakter úrazu alebo choroby, vecné dávky sa budú naďalej poskytovať ako nemocenské dávky, ak má dotknutá osoba na ne nárok.

Ak je uznaný pracovný charakter úrazu alebo choroby, považujú sa nemocenské vecné dávky poskytované dotknutej osobe za dávky v súvislosti s pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, a to odo dňa, keď došlo k pracovnému úrazu alebo keď bola choroba z povolania po prvýkrát diagnostikovaná.

3. Článok 6 ods. 5 druhý pododsek vykonávacieho nariadenia sa uplatňuje primerane.

Článok 36

Postup v prípade vystavenia riziku choroby z povolania vo viacerých členských štátoch

1. V prípade uvedenom v článku 38 základného nariadenia sa vyhlásenie alebo oznámenie o chorobe z povolania zašle inštitúcii príslušnej pre choroby z povolania v členskom štáte, podľa ktorého právnych predpisov dotknutá osoba naposledy vykonávala činnosť, ktorá pravdepodobne spôsobila danú chorobu.

Ak inštitúcia, ktorej sa zaslalo vyhlásenie alebo oznámenie, zistí, že činnosť, ktorá pravdepodobne spôsobila danú chorobu z povolania, sa naposledy vykonávala podľa právnych predpisov iného členského štátu, zašle vyhlásenie alebo oznámenie a všetky sprievodné potvrdenia príslušnej inštitúcii tohto členského štátu.

2. Ak inštitúcia členského štátu, podľa ktorého právnych predpisov dotknutá osoba naposledy vykonávala činnosť, ktorá pravdepodobne spôsobila danú chorobu z povolania, zistí, že dotknutá osoba alebo jej pozostalí nespĺňajú podmienky stanovené týmito právnymi predpismi, okrem iného napríklad preto, že dotknutá osoba nikdy nevykonávala v tomto členskom štáte činnosť, ktorá spôsobila chorobu z povolania, alebo preto, že tento členský štát neuznáva pracovný charakter choroby, táto inštitúcia bezodkladne zašle inštitúcii členského štátu, podľa právnych predpisov ktorého dotknutá osoba predtým vykonávala činnosť, ktorá pravdepodobne spôsobila danú chorobu z povolania, vyhlásenie alebo oznámenie a všetky sprievodné potvrdenia vrátane lekárskeho nálezov a správ, ktoré dala urobiť.

3. V prípade potreby opakujú inštitúcie rovnaký postup stanovený v odseku 2 až späť k príslušnej inštitúcii členského štátu, podľa ktorého právnych predpisov dotknutá osoba po prvýkrát vykonávala činnosť, ktorá pravdepodobne spôsobila danú chorobu z povolania.

Článok 37

Výmena informácií medzi inštitúciami a preddavkové platby v prípade odvolania proti zamietnutiu

1. V prípade odvolania proti rozhodnutiu o zamietnutí dávok prijatému inštitúciou jedného z členských štátov, podľa právnych predpisov ktorých dotknutá osoba vykonávala činnosť, ktorá pravdepodobne spôsobila danú chorobu z povolania, táto inštitúcia v súlade s postupom ustanoveným v článku 36 ods. 2 vykonávacieho nariadenia informuje inštitúciu, ktorej bolo vyhlásenie alebo oznámenie zaslané, a následne jej oznámi konečné rozhodnutie.

2. Ak má osoba nárok na dávky podľa právnych predpisov uplatňovaných inštitúciou, ktorej bolo vyhlásenie alebo oznámenie zaslané, táto inštitúcia vyplatí preddavkové platby, ktorých výška sa v prípade potreby určí po porade s inštitúciou, proti ktorej rozhodnutiu bolo podané odvolanie, a to takým spôsobom, aby nedošlo k preplatkom. Druhá uvedená inštitúcia nahradí sumu vyplatených preddavkov, ak je na základe výsledku odvolania povinná poskytovať tieto dávky. Táto suma sa potom odpočíta zo sumy dávok splatných dotknutej osobe v súlade s postupom ustanoveným v článkoch 73 a 74 vykonávacieho nariadenia.

3. Článok 6 ods. 5 druhý pododsek vykonávacieho nariadenia sa uplatňuje obdobne.

Článok 38

Zhoršenie stavu pri chorobe z povolania

V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 39 základného nariadenia, musí žiadateľ predložiť inštitúcii členského štátu, u ktorej si uplatňuje nárok na dávky, údaje týkajúce sa dávok, ktoré boli v súvislosti s danou chorobou z povolania už priznané. Táto inštitúcia sa môže obrátiť na akúkoľvek inú inštitúciu, ktorá bola predtým príslušnou inštitúciou, so žiadosťou o informácie, ktoré považuje za potrebné.

Článok 39

Posúdenie stupňa práceneschopnosti v prípade predchádzajúceho alebo následného pracovného úrazu alebo choroby z povolania

Ak predchádzajúcu alebo následnú práceneschopnosť spôsobil úraz, ktorý dotknutá osoba utrpela v čase, keď sa na ňu vzťahovali právne predpisy členského štátu, v ktorých sa nerozlišuje pôvod práceneschopnosti, príslušná inštitúcia alebo orgán určený príslušným úradom dotknutého členského štátu:

- a) na požiadanie príslušnej inštitúcie iného členského štátu poskytne informácie o stupni predchádzajúcej alebo následnej práceneschopnosti, a ak je to možné, informácie, ktoré umožnia určiť, či je práceneschopnosť dôsledkom pracovného úrazu podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje inštitúcia v tomto inom členskom štáte;
- b) v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi zohľadní pri určovaní nároku na dávky a ich výšky stupeň práceneschopnosti spôsobený týmito predchádzajúcimi alebo následnými prípadmi.

Článok 40

Predkladanie a prešetrovanie žiadostí o dôchodky alebo doplnkové prídavky

Aby dotknutá osoba alebo jej pozostalí s bydliskom na území iného členského štátu mohli poberať dôchodok alebo doplnkový

prídavok podľa právnych predpisov členského štátu, ak je to potrebné predložia žiadosť buď príslušnej inštitúcii, alebo inštitúcii miesta bydliska, ktorá ju zašle príslušnej inštitúcii.

Žiadosť musí obsahovať informácie potrebné v súlade s právnymi predpismi uplatňovanými príslušnou inštitúciou.

Článok 41

Osobitné vykonávacie opatrenia

1. V prípade členských štátov uvedených v prílohe II sa ustanovenia hlavy III kapitoly 2 základného nariadenia, ktoré sa vzťahujú na vecné dávky, uplatňujú na osoby, ktoré majú nárok na vecné dávky, výlučne na základe osobitného systému pre štátnych zamestnancov a len v rozsahu stanovenom týmto systémom.

2. Článok 32 ods. 2 druhá veta a odsek 3 vykonávacieho nariadenia sa uplatňujú obdobne.

KAPITOLA III

Podpory pri úmrtí

Článok 42

Žiadosť o podpory pri úmrtí

Na účely uplatňovania článkov 42 a 43 základného nariadenia sa žiadosť o podpory pri úmrtí zasiela buď príslušnej inštitúcii alebo inštitúcii miesta bydliska žiadateľa, ktorá ju zašle príslušnej inštitúcii.

Žiadosť musí obsahovať informácie potrebné v súlade s právnymi predpismi uplatňovanými príslušnou inštitúciou.

KAPITOLA IV

Dávky v invalidite a starobné a pozostalostné dôchodky

Článok 43

Dodatočné ustanovenia pre výpočet dávky

1. Na účely výpočtu teoretickej výšky a skutočnej výšky dávky podľa článku 52 ods. 1 písm. b) základného nariadenia sa uplatňujú pravidlá stanovené v článku 12 ods. 3, 4, 5 a 6 vykonávacieho nariadenia.

2. Ak doby dobrovoľného alebo nepretržitého nepovinného poistenia neboli zohľadnené podľa článku 12 ods. 3 vykonávacieho nariadenia, inštitúcia členského štátu, podľa ktorého právnych predpisov sa tieto doby dosiahli, vypočíta sumu zodpovedajúcu týmto dobám podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje. Skutočná výška dávky vypočítaná podľa článku 52 ods. 1 písm. b) základného nariadenia sa zvýši o sumu zodpovedajúcu dobám dobrovoľného alebo nepretržitého nepovinného poistenia.

3. Inštitúcia každého členského štátu podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje, vypočíta sumu zodpovedajúcu dobám dobrovoľného alebo nepretržitého nepovinného poistenia, na ktoré sa podľa článku 53 ods. 3 písm. c) základného nariadenia nevzťahujú pravidlá iného členského štátu o odňatí, znížení alebo pozastavení.

Ak právne predpisy uplatňované príslušnou inštitúciou neumožňujú priamo určiť túto sumu, pretože stanovujú pre doby poistenia odlišné hodnoty, môže sa určiť fiktívna suma. Správna komisia stanoví podrobné mechanizmy na určenie tejto fiktívnej sumy.

Článok 44

Zohľadnenie dôb starostlivosti o dieťa

1. Na účely tohto článku sa „doba starostlivosti o dieťa“ vzťahuje na každú dobu, ktorá sa pripočítava podľa právnych predpisov členského štátu v oblasti dôchodkov alebo za ktorú priamo vzniká nárok na doplatok k dôchodku z dôvodu starostlivosti o dieťa bez ohľadu na metódu, ktorá sa používa na výpočet týchto dôb, a bez ohľadu na to, či sa kumulujú počas starostlivosti o dieťa alebo sa priznali so spätnou platnosťou.

2. Ak sa podľa právnych predpisov členského štátu, ktorý je príslušný podľa hlavy II základného nariadenia, nezohľadňuje žiadna doba starostlivosti o dieťa, inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa podľa hlavy II základného nariadenia vzťahovali na dotknutú osobu na základe toho, že vykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba k dátumu, keď sa podľa týchto právnych predpisov začala zohľadňovať doba starostlivosti o dotknuté dieťa, je naďalej zodpovedná za zohľadňovanie tejto doby ako doby starostlivosti o dieťa podľa svojich právnych predpisov, ako keby sa takéto starostlivosť o dieťa uskutočňovala na jeho vlastnom území.

3. Odsek 2 sa neuplatňuje, ak sa na dotknutú osobu vzťahujú alebo začnú vzťahovať právne predpisy iného členského štátu z dôvodu výkonu činnosti zamestnanca alebo samostatnej zárobkovej činnosti.

Článok 45

Žiadosť o dávky

A) Podanie žiadosti o dávky podľa právnych predpisov typu A v zmysle článku 44 ods. 2 základného nariadenia

1. Na účely priznania dávok podľa právnych predpisov typu A podľa článku 44 ods. 2 základného nariadenia podáva žiadateľ žiadosť inštitúcii členského štátu, ktorého právne predpisy boli uplatniteľné v čase, keď vznikla práceneschopnosť, po ktorej nasledovala invalidita alebo zvýšenie stupňa invalidity, alebo inštitúcii v mieste bydliska, ktorá túto žiadosť postupuje prvej uvedenej inštitúcii.

2. Ak boli priznané peňažné dávky v chorobe, dátum uplynutia obdobia poskytovania týchto dávok treba v prípade potreby pokladať za dátum podania žiadosti o dôchodok.

3. V prípade uvedenom v článku 47 ods. 1 základného nariadenia inštitúcia, u ktorej bola dotknutá osoba naposledy poistená, oznámi inštitúcii, ktorá pôvodne dávky vyplácala, výšku dávok a dátum začatia ich vyplácania podľa uplatniteľných právnych predpisov. Počínajúc týmto dátumom sa dávky splatné pred zvýšením stupňa invalidity odnímu alebo znížia na výšku doplatku uvedeného v článku 47 ods. 2 základného nariadenia.

B) Podanie iných žiadostí o dávky

4. Okrem situácií, ktoré sú uvedené v odseku 1, žiadateľ predkladá žiadosť inštitúcii v mieste svojho bydliska alebo inštitúcii členského štátu, ktorého právnym predpisom naposledy podliehal. Ak sa na dotknutú osobu nikdy nevzťahovali právne predpisy, ktoré uplatňuje inštitúcia v mieste bydliska, táto inštitúcia postúpi žiadosť inštitúcii členského štátu, ktorého právnym predpisom naposledy podliehal.

5. Dátum podania žiadosti je záväzný pre všetky zúčastnené inštitúcie.

6. Odchyľne od odseku 5, ak žiadateľ neuvedie, že bol zamestnaný alebo mal bydlisko v iných členských štátoch napriek tomu, že bol o to požiadaný, za dátum podania žiadosti inštitúcii, ktorá uplatňuje predmetné právne predpisy, sa považuje deň, keď žiadateľ doplní svoju pôvodnú žiadosť alebo podá novú žiadosť vzťahujúcu sa na chýbajúce doby zamestnania alebo/a bydliska v členskom štáte, s výnimkou, že by tieto právne predpisy poskytovali priaznivejšie podmienky.

Článok 46

Potvrdenia a údaje, ktoré žiadateľ predkladá so žiadosťou

1. Žiadateľ podáva žiadosť podľa ustanovení právnych predpisov, ktoré uplatňuje inštitúcia uvedená v článku 45 ods. 1 alebo 4 vykonávacieho nariadenia, a k žiadosti pripája podporné doklady, ktoré sa vyžadujú podľa týchto právnych predpisov. Žiadateľ poskytuje najmä všetky dôležité dostupné údaje a podporné doklady, ktoré sa týkajú dôb poistenia (inštitúcie, identifikačné čísla), zamestnania (zamestnávateľa) alebo samostatnej zárobkovej činnosti (predmet a miesto činnosti) a bydliska (adresy), a ktoré sa dosiahli podľa iných právnych predpisov, ako aj dĺžku týchto dôb.

2. Ak žiadateľ v súlade s článkom 50 ods. 1 základného nariadenia žiada o odklad priznania starobných dávok podľa právnych predpisov jedného alebo viacerých členských štátov, uvedie to vo svojej žiadosti a spresní štát, podľa ktorého právnych predpisov o odklad žiada. S cieľom umožniť žiadateľovi uplatniť si toto právo mu dotknuté inštitúcie na jeho žiadosť poskytnú všetky informácie, ktoré majú k dispozícii, aby mohol posúdiť dôsledky súbežného alebo postupného priznania dávok, na ktoré by si mohol uplatniť nárok.

3. Ak žiadateľ stiahne žiadosť o dávky ustanovené v právnych predpisoch jedného členského štátu, nebude sa toto stiahnutie považovať za súčasné stiahnutie žiadostí o dávky podľa právnych predpisov iných členských štátov.

Článok 47

Preskúmanie žiadostí dotknutými inštitúciami

A) Kontaktná inštitúcia

1. Inštitúcia, ktorej bola žiadosť o dávky podaná alebo odstúpená podľa článku 45 ods. 1 alebo 4 vykonávacieho nariadenia, sa ďalej označuje ako „kontaktná inštitúcia“. Inštitúcia v mieste bydliska sa nepovažuje za kontaktnú inštitúciu, ak sa na dotknutú osobu nikdy nevzťahovali právne predpisy, ktoré táto inštitúcia uplatňuje.

Kontaktná inštitúcia okrem preskúmania žiadosti o dávky podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje, z dôvodu svojej funkcie kontaktnej inštitúcie pomáha pri výmene údajov, oznamuje rozhodnutia a postupy, ktoré potrebujú dotknuté inštitúcie na preskúmanie žiadostí, a poskytuje žiadateľovi na jeho požiadanie všetky informácie súvisiace s tými aspektmi preskúmania, ktoré sa týkajú Spoločenstva, a priebežne ho informuje o postupe preskúmania.

B) Preskúmanie žiadostí o dávky podľa právnych predpisov typu A v zmysle článku 44 základného nariadenia

2. V prípade uvedenom v článku 44 ods. 3 základného nariadenia zašle kontaktná inštitúcia všetky dokumenty týkajúce sa dotknutej osoby inštitúcii, u ktorej bola dotknutá osoba predtým poistená a ktorá prípad preskúma.

3. Články 48 až 52 vykonávacieho nariadenia sa neuplatňujú na preskúmanie žiadostí uvedených v článku 44 základného nariadenia.

C) Preskúmanie iných žiadostí o dávky

4. Okrem situácií uvedených v odseku 2 kontaktná inštitúcia bezodkladne zašle žiadosti o dávky a všetky dokumenty, ktoré má k dispozícii, a prípadne dôležité dokumenty, ktoré jej poskytol žiadateľ, všetkým dotknutým inštitúciám, aby tieto inštitúcie mohli súbežne začať preskúmanie žiadostí. Kontaktná inštitúcia oznámi ostatným inštitúciám doby poistenia alebo bydliska dosiahnuté podľa jej právnych predpisov. Taktiež uvedie, ktoré dokumenty predloží v neskoršom termíne, a žiadosť čo najskôr doplní.

5. Každá dotknutá inštitúcia čo najskôr oznámi kontaktnej inštitúcii a ďalším dotknutým inštitúciám doby poistenia alebo bydliska dosiahnuté podľa jej právnych predpisov.

6. Každá dotknutá inštitúcia vypočíta výšku dávok podľa článku 52 základného nariadenia a kontaktnej inštitúcie a ďalším dotknutým inštitúciám oznámi svoje rozhodnutie o výške splatných dávok, a akékoľvek ďalšie informácie potrebné na účely článkov 53 až 55 základného nariadenia.

7. Ak na základe informácií uvedených v odsekoch 4 a 5 tohto článku niektorá inštitúcia zistí, že sa môže uplatňovať článok 46 ods. 2 alebo článok 57 ods. 2 alebo 3 základného nariadenia, informuje o tom kontaktnú inštitúciu a ostatné dotknuté inštitúcie.

Článok 48

Oznámenie rozhodnutí žiadateľovi

1. Každá inštitúcia oznámi žiadateľovi rozhodnutie, ktoré vydala v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi. V každom rozhodnutí sa uvádza poučenie o oprávnom prostriedku a o lehote na jeho podanie. Po tom, čo kontaktná inštitúcia dostane oznámenia o rozhodnutiach prijatých všetkými inštitúciami, zašle súhrn týchto rozhodnutí žiadateľovi a ostatným dotknutým inštitúciám. Vzor tohto súhrnu vypracuje správna komisia. Súhrn sa žiadateľovi zasiela v jazyku inštitúcie alebo na požiadanie v ktoromkoľvek jazyku podľa výberu žiadateľa, ktorý je úradným jazykom inštitúcií Spoločenstva podľa článku 290 zmluvy.

2. Ak na základe zaslaného súhrnu žiadateľ zistí, že jeho nároky boli negatívne ovplyvnené vzájomným pôsobením rozhodnutí, ktoré prijali dve alebo viaceré inštitúcie, má právo žiadať, aby dotknuté inštitúcie tieto rozhodnutia prehodnotili v lehotách stanovených v príslušných vnútroštátnych právnych predpisoch. Lehoty začínajú plynúť dňom prijatia súhrnu. Výsledok prehodnotenia sa žiadateľovi oznámi písomne.

Článok 49

Určenie stupňa invalidity

1. V prípade, že sa uplatňuje článok 46 ods. 3 základného nariadenia, jedinou inštitúciou oprávnenou rozhodnúť o stupni invalidity žiadateľa je kontaktná inštitúcia, ak sú právne predpisy, ktoré uplatňuje táto inštitúcia, súčasťou prílohy VII; v prípade, že to nie je možné, je oprávnenou inštitúcia, ktorej právne predpisy sú súčasťou prílohy VII a vzťahovali sa na žiadateľa ako posledné. Táto inštitúcia rozhodne hneď, ako bude môcť určiť, či sú splnené podmienky vzniku nároku stanovené uplatniteľnými právnymi predpismi, v prípade potreby so zreteľom na články 6 a 51 základného nariadenia. Toto rozhodnutie bezodkladne oznámi ostatným dotknutým inštitúciám.

Ak podmienky vzniku nároku, ktoré sa netýkajú stupňa invalidity, ustanovené v uplatniteľných právnych predpisoch nie sú po zohľadnení článkov 6 a 51 základného nariadenia splnené, kontaktná inštitúcia to bezodkladne oznámi príslušnej inštitúcii členského štátu, ktorého právne predpisy sa na žiadateľa vzťahovali ako posledné. Táto inštitúcia je oprávnená rozhodnúť o stupni invalidity žiadateľa, ak sú splnené podmienky vzniku nároku ustanovené v uplatniteľných právnych predpisoch. Toto rozhodnutie bezodkladne oznámi ostatným dotknutým inštitúciám.

V prípade potreby je pri rozhodovaní o oprávnenosti nároku možné vec za rovnakých podmienok vrátiť príslušnej inštitúcii pre oblasť invalidity v členskom štáte, ktorého právne predpisy sa na žiadateľa vzťahovali ako prvé.

2. V prípade, že článok 46 ods. 3 základného nariadenia nie je uplatniteľný, každá inštitúcia v súlade so svojimi právnymi predpismi môže na určenie stupňa invalidity dať žiadateľa vyšetriť lekárovi alebo inému odborníkovi, ktorého si sama vyberie. Inštitúcia členského štátu však prihliada k dokumentom, lekárske správy a informáciám administratívnej povahy zhromaždeným inštitúciou ktoréhokoľvek iného členského štátu, ako keby boli vystavené v jej vlastnom členskom štáte.

Článok 50

Predbežné výplaty a preddavkové platby na dávky

1. Bez ohľadu na článok 7 vykonávacieho nariadenia, každá inštitúcia, ktorá počas rozhodovania o žiadosti o dávky zistí, že žiadateľ má podľa uplatniteľných právnych predpisov podľa článku 52 ods. 1 písm. a) základného nariadenia nárok na nezavislú dávku, bezodkladne túto dávku žiadateľovi vypláca. Táto platba sa považuje za preddavkovú, ak by jej výška mohla byť závislá od výsledku postupu preskúmania žiadosti.

2. Ak je z dostupných informácií zrejmé, že žiadateľ má od inštitúcie nárok na dávku podľa článku 52 ods. 1 písm. b) základného nariadenia, táto inštitúcia mu vypláti preddavok, ktorého výška sa podľa možnosti čo najviac približuje sume, ktorá sa pravdepodobne bude vyplácať podľa článku 52 ods. 1 písm. b) základného nariadenia.

3. Každá inštitúcia, ktorá je povinná vyplácať tieto predbežné dávky alebo preddavky podľa odseku 1 alebo 2, o tom bezodkladne informuje žiadateľa, pričom ho výslovne upozorní na predbežný charakter opatrenia a na všetky práva súvisiace s odvolaním sa podľa príslušných právnych predpisov.

Článok 51

Nový výpočet dávok

1. Ak sa v súlade s článkom 48 ods. 3 a 4, článkom 50 ods. 4 a článkom 59 ods. 1 základného nariadenia uskutoční nový výpočet dávky, primerane sa uplatňuje článok 50 vykonávacieho nariadenia.

2. Ak sa uskutoční nový výpočet alebo dôjde k odňatiu alebo pozastaveniu vyplácania dávky, inštitúcia, ktorá vydala toto

rozhodnutie, o tom bezodkladne informuje dotknutú osobu, ako aj každú inštitúciu, u ktorej je dotknutá osoba oprávnená uplatňovať si nárok.

Článok 52

Opatrenia zamerané na urýchlenie postupu výpočtu dôchodku

1. S cieľom uľahčiť a urýchliť preskúmanie žiadostí a výplatu dávok, inštitúcie, ktorých právne predpisy sa na osobu vzťahujú:

a) si s inštitúciami ostatných členských štátov vymieňajú alebo týmto inštitúciám sprístupňujú údaje umožňujúce identifikáciu osôb, u ktorých došlo k zmene uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov jedného štátu na uplatniteľné vnútroštátne právne predpisy iného štátu, a spoločne zabezpečujú zachovanie a súlad týchto identifikačných údajov, alebo ak k výmene alebo sprístupneniu týchto informácií nedôjde, umožňujú týmto osobám priamy prístup k ich identifikačným údajom;

b) v dostatočnom čase pred dovŕšením minimálneho veku pre nadobudnutie dôchodkových nárokov alebo pred dovŕšením veku stanoveného vnútroštátnymi právnymi predpismi si s dotknutou osobou a s inštitúciami iných členských štátov vymieňajú informácie alebo im sprístupňujú informácie (dosiahnuté doby alebo iné dôležité údaje), ktoré sa týkajú nároku na dôchodok osôb, u ktorých došlo k zmene uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov jedného štátu na uplatniteľné vnútroštátne právne predpisy iného štátu, alebo ak k výmene alebo sprístupneniu týchto informácií nedôjde, informujú tieto osoby o ich prípadných nárokoch na dávky alebo týmto osobám poskytnú prostriedky na oboznámenie sa s nimi.

2. Na účely uplatňovania odseku 1 správna komisia určí údaje, ktoré majú obsahovať vymieňané alebo sprístupňované informácie, a stanoví primerané postupy a mechanizmy, zohľadňujúce vlastnosti, správnu a technickú organizáciu a technické prostriedky, ktorými disponujú vnútroštátne dôchodkové systémy. Správna komisia zabezpečuje fungovanie týchto dôchodkových systémov organizovaním nadväznosti na prijaté opatrenia a ich uplatňovaním.

3. Uvedené informácie by sa na účely uplatňovania odseku 1 mali poskytnúť inštitúcii prvého členského štátu, v ktorom bolo osobe pridelené osobné identifikačné číslo (OÍČ) na účely sociálneho zabezpečenia.

Článok 53

Opatrenia na zabezpečenie koordinácie v členských štátoch

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 51 základného nariadenia, v prípade, že vnútroštátne právne predpisy obsahujú pravidlá na určenie zodpovednej inštitúcie alebo uplatniteľného systému alebo na stanovenie dôb poistenia v rámci osobitného systému, tieto pravidlá sa uplatňujú iba so zreteľom na doby poistenia dosiahnuté podľa právnych predpisov dotknutého členského štátu.

2. Ak vnútroštátne právne predpisy obsahujú pravidlá koordinácie medzi osobitnými systémami pre štátnych zamestnancov a všeobecným systémom pre zamestnancov, nemajú ustanovenia základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia vplyv na tieto pravidlá.

KAPITOLA V

Dávky v nezamestnanosti

Článok 54

Sčítanie dôb a výpočet dávok

1. Na článok 61 základného nariadenia sa primerane uplatňuje článok 12 ods. 1 vykonávacieho nariadenia. Bez toho, aby boli dotknuté súvisiace povinnosti dotknutých inštitúcií, môže dotknutá osoba príslušnej inštitúcii predložiť dokument vydaný inštitúciou členského štátu, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu vzťahovali, pokiaľ ide o činnosť, ktorú dotknutá osoba naposledy vykonávala ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, s uvedením dôb dosiahnutých podľa týchto právnych predpisov.

2. Na účely uplatňovania článku 62 ods. 3 základného nariadenia príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu vzťahovali, pokiaľ ide o činnosť, ktorú dotknutá osoba naposledy vykonávala ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, na požiadanie bezodkladne poskytne inštitúcii miesta bydliska všetky údaje potrebné na výpočet dávok v nezamestnanosti, ktoré môže získať v členskom štáte bydliska, najmä výšku mzdy alebo príjmu zo zárobkovej činnosti.

3. Na účely uplatňovania článku 62 základného nariadenia a bez ohľadu na jeho článok 63 príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy ustanovujú, že výpočet dávok sa mení podľa počtu rodinných príslušníkov, zohľadní aj rodinných príslušníkov dotknutej osoby, ktorí majú bydlisko v inom členskom štáte, ako keby mali bydlisko v príslušnom členskom štáte. Toto ustanovenie sa neuplatňuje, ak v členskom štáte bydliska rodinných príslušníkov má iná osoba nárok na dávky v nezamestnanosti, ktoré sa vypočítali na základe počtu rodinných príslušníkov.

Článok 55

Podmienky a obmedzenia pre zachovanie nároku na dávky pre nezamestnané osoby, ktoré odídu do iného členského štátu

1. Na zabezpečenie toho, aby sa na nezamestnanú osobu, ktorá odíde do iného členského štátu, vzťahoval článok 64 základného nariadenia, musí táto osoba o svojom rozhodnutí odísť vopred informovať príslušnú inštitúciu a žiadať dokument potvrdzujúci, že má i naďalej nárok na dávky za podmienok stanovených v článku 64 ods. 1 písm. b) základného nariadenia.

Táto inštitúcia informuje dotknutú osobu o jej povinnostiach a odovzdá jej uvedený dokument, ktorý obsahuje tieto informácie:

- a) dátum, od ktorého nezamestnaná osoba prestala byť k dispozícii službám zamestnanosti príslušného štátu;
- b) lehotu prislúchajúcu podľa článku 64 ods. 1 písm. b) základného nariadenia, aby sa dotknutá nezamestnaná osoba mohla prihlásiť ako osoba hľadajúca prácu v členskom štáte, do ktorého odišla;
- c) maximálnu dĺžku obdobia, počas ktorého sa nárok na dávky môže zachovať podľa článku 64 ods. 1 písm. c) základného nariadenia;
- d) informácie o okolnostiach, ktoré môžu ovplyvniť nárok na dávky.

2. Nezamestnaná osoba sa zaeviduje ako osoba hľadajúca prácu na službách zamestnanosti členského štátu, do ktorého odišla, podľa článku 64 ods. 1 písm. b) základného nariadenia a inštitúcii tohto členského štátu poskytne dokument uvedený v odseku 1. Ak nezamestnaná osoba v súlade s odsekom 1 informovala príslušnú inštitúciu, ale predmetný dokument neposkytla, inštitúcia členského štátu, do ktorého nezamestnaná osoba odišla, sa obráti na príslušnú inštitúciu so žiadosťou o poskytnutie potrebných informácií.

3. Služby zamestnanosti členského štátu, do ktorého nezamestnaná osoba odišla hľadať zamestnanie, informujú nezamestnanú osobu o jej povinnostiach.

4. Inštitúcia členského štátu, do ktorého nezamestnaná osoba odišla, bezodkladne zašle príslušnej inštitúcii dokument uvádzajúci dátum, keď sa nezamestnaná osoba zaevidovala na službách zamestnanosti, a jej novú adresu.

Ak sa v priebehu obdobia, počas ktorého má nezamestnaná osoba nárok na zachovanie dávok, vyskytnú akékoľvek okolnosti, ktoré by mohli ovplyvniť nárok na dávky, inštitúcia členského štátu, do ktorého nezamestnaná osoba odišla, ihneď zašle príslušnej inštitúcii a dotknutej osobe dokument, v ktorom sú uvedené príslušné informácie.

Inštitúcia členského štátu, do ktorého nezamestnaná osoba odišla, na požiadanie príslušnej inštitúcie každý mesiac poskytne informácie týkajúce sa situácie nezamestnanej osoby, a najmä, či nezamestnaná osoba zostáva evidovaná v službách zamestnanosti a či dodržiava organizované kontrolné postupy.

5. Inštitúcia členského štátu, do ktorého nezamestnaná osoba odišla, vykonáva kontroly alebo zabezpečuje ich vykonanie, ako keby išlo o nezamestnanú osobu, ktorá poberá dávky podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje táto inštitúcia. V prípade potreby bezodkladne informuje príslušnú inštitúciu, ak sa vyskytnú okolnosti uvedené v odseku 1 písm. d).

6. Príslušné úrady alebo príslušné inštitúcie dvoch alebo viacerých členských štátov sa môžu medzi sebou dohodnúť na osobitných postupoch a časových obmedzeniach, pokiaľ ide o sledovanie situácie nezamestnanej osoby, ako aj na ďalších opatreniach s cieľom uľahčiť hľadanie zamestnania nezamestnaným osobám, ktoré odídu do niektorého z týchto členských štátov podľa článku 64 základného nariadenia.

Článok 56

KAPITOLA VI

Nezamestnané osoby, ktoré mali bydlisko v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát**Rodinné dávky**

1. Ak sa nezamestnaná osoba v súlade s článkom 65 ods. 2 základného nariadenia rozhodne zaevidovať ako osoba hľadajúca prácu, a teda byť k dispozícii službám zamestnanosti, v členskom štáte, v ktorom naposledy vykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, oznámi túto skutočnosť inštitúcii a službám zamestnanosti v členskom štáte jeho miesta bydliska.

Na žiadosť služieb zamestnanosti členského štátu, v ktorom dotknutá osoba naposledy vykonávala činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, zašlú služby zamestnanosti miesta bydliska príslušné informácie o evidencii a hľadaní zamestnania nezamestnanou osobou.

2. Ak sa podľa právnych predpisov uplatniteľných v dotknutých členských štátoch požaduje splnenie určitých povinností a/alebo vykonávanie činností predstavujúcich hľadanie zamestnania nezamestnanou osobou, majú prednosť povinnosti a/alebo vykonávanie činností predstavujúcich hľadanie zamestnania nezamestnanou osobou v členskom štáte bydliska.

Skutočnosť, že si nezamestnaná osoba nespĺnila všetky povinnosti a/alebo si nehľadala zamestnanie v členskom štáte, v ktorom naposledy vykonávala svoju činnosť, nemá vplyv na poskytovanie dávok v členskom štáte bydliska.

3. Na účely uplatňovania článku 65 ods. 5 písm. b) základného nariadenia inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa na pracovníka naposledy vzťahovali, oznámi inštitúcii miesta bydliska, či má pracovník nárok na dávky podľa článku 64 základného nariadenia, ak ju o to táto inštitúcia požiada.

Článok 57

Ustanovenia na uplatňovanie článkov 61, 62, 64 a 65 základného nariadenia na osoby, na ktoré sa vzťahuje osobitný systém pre štátnych zamestnancov

1. Články 54 a 55 vykonávacieho nariadenia sa primerane vzťahujú na osoby, na ktoré sa vzťahuje osobitný systém pomoci v nezamestnanosti pre štátnych zamestnancov.

2. Článok 56 vykonávacieho nariadenia sa neuplatňuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje osobitný systém pomoci v nezamestnanosti pre štátnych zamestnancov. Nezamestnaná osoba, na ktorú sa vzťahuje takýto osobitný systém a ktorá je čiastočne alebo úplne nezamestnaná a počas svojho posledného zamestnania mala bydlisko na území iného členského štátu ako príslušný štát, poberá dávky z osobitného systému pomoci v nezamestnanosti pre štátnych zamestnancov v súlade s ustanoveniami právnych predpisov príslušného členského štátu, ako keby mala bydlisko na území tohto členského štátu. Príslušná inštitúcia poskytuje tieto dávky na svoje vlastné náklady.

Článok 58

Pravidlá prednosti v prípade súbehu dávok

Na účely uplatňovania článku 68 ods. 1 písm. b) bodov i) a ii) základného nariadenia v prípade, že bydlisko detí neumožňuje určiť poradie prednosti, každý dotknutý členský štát vypočíta výšku dávok s prihliadnutím na deti, ktoré nemajú bydlisko na jeho území. V prípade, že sa uplatňuje článok 68 ods. 1 písm. b) bod i), príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy ustanovujú najvyššie dávky, vypláti tieto dávky v ich plnej výške a príslušná inštitúcia druhého členského štátu jej nahradí polovicu tejto sumy, maximálne však do hornej hranice sumy stanovenej právnymi predpismi tohto druhého členského štátu.

Článok 59

Pravidlá uplatniteľné v prípade, že sa menia uplatniteľné právne predpisy a/alebo príslušnosť na priznávanie rodinných dávok

1. Ak sa uplatniteľné právne predpisy a/alebo príslušnosť na priznávanie rodinných dávok v členských štátoch zmení v priebehu kalendárneho mesiaca, bez ohľadu na dátumy splatnosti rodinných dávok podľa právnych predpisov týchto členských štátov, inštitúcia, ktorá platila rodinné dávky podľa právnych predpisov, na základe ktorých sa dávky priznali na začiatku mesiaca, ich naďalej poskytuje do konca daného mesiaca.

2. Inštitúcia oznámi inštitúcii druhého členského štátu alebo dotknutých členských štátov dátum, od ktorého prestáva vyplácať predmetné rodinné dávky. Druhý členský štát alebo dotknuté členské štáty začínajú vyplácať dávky od tohto dátumu.

Článok 60

Postup na uplatňovanie článkov 67 a 68 základného nariadenia

1. Žiadosť o poskytovanie rodinných dávok sa predkladá príslušnej inštitúcii. Na účely uplatňovania článkov 67 a 68 základného nariadenia sa zohľadní situácia celej rodiny, ako keby sa na všetky zúčastnené osoby vzťahovali právne predpisy dotknutého členského štátu a ako keby všetky mali bydlisko v tomto členskom štáte, hlavne pokiaľ ide o nárok osoby na takéto dávky. Ak si osoba, ktorá má nárok na dávky, svoje právo neuplatní, zohľadní príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy sa uplatňujú, žiadosť o priznanie rodinných dávok predloženú druhým rodičom, osobou, ktorá sa za rodiča považuje, alebo osobou alebo inštitúciou, ktorá vystupuje ako opatrovateľ dieťaťa alebo detí.

2. Inštitúcia, ktorej bola predložená žiadosť podľa odseku 1, preskúma žiadosť na základe podrobných informácií poskytnutých žiadateľom, pričom zohľadní všetky skutočnosti a právne okolnosti, ktoré charakterizujú situáciu rodiny žiadateľa.

Ak táto inštitúcia dospeje k záveru, že jej právne predpisy sú uplatniteľné na základe prednostného práva v súlade s článkom 68 ods. 1 a 2 základného nariadenia, poskytne rodinné dávky v súlade s právnymi predpismi, ktoré uplatňuje.

Ak táto inštitúcia zistí, že na základe právnych predpisov iného členského štátu v súlade s článkom 68 ods. 2 základného nariadenia môže vzniknúť nárok na rozdielový doplatok, bezodkladne zašle žiadosť príslušnej inštitúcii druhého členského štátu a oznámi to dotknutej osobe; okrem toho oznámi inštitúcii druhého členského štátu svoje rozhodnutie týkajúce sa žiadosti a výšku vyplácaných rodinných dávok.

3. Ak inštitúcia, u ktorej sa podáva žiadosť, dospeje k záveru, že jej právne predpisy sú uplatniteľné, ale nie na základe prednostného práva podľa článku 68 ods. 1 a 2 základného nariadenia, bezodkladne prijme predbežné rozhodnutie o pravidlách prednosti, ktoré sa majú uplatniť, a v súlade s článkom 68 ods. 3 základného nariadenia postúpi žiadosť inštitúcii druhého členského štátu a oznámi túto skutočnosť aj žiadateľovi. Táto inštitúcia zaujme stanovisko k predbežnému rozhodnutiu do dvoch mesiacov.

Ak inštitúcia, ktorej sa žiadosť postúpila, nezaujme stanovisko do dvoch mesiacov od prijatia žiadosti, uplatní sa uvedené predbežné rozhodnutie a inštitúcia vyplatí dávky podľa jej právnych predpisov a inštitúcii, u ktorej sa žiadosť podala, oznámi výšku vyplácaných dávok.

HLAVA IV

FINANČNÉ USTANOVENIA

KAPITOLA I

Náhrada nákladov na dávky podľa článku 35 a článku 41 základného nariadenia

Oddiel 1

Náhrada na základe skutočných výdavkov

Článok 62

Zásady

1. Na účely uplatňovania článkov 35 a 41 základného nariadenia nahrádza príslušná inštitúcia skutočnú sumu výdavkov na vecné dávky inštitúcii, ktorá ich poskytla, v rozsahu vykázanom v účtovníctve tejto inštitúcie okrem prípadu, keď sa uplatňuje článok 63 vykonávacieho nariadenia.

2. Ak celá skutočná suma nákladov na dávky uvedená v odseku 1 alebo jej časť nie je vykázaná v účtovníctve inštitúcie, ktorá ich poskytla, suma, ktorá sa uhradí, sa určuje na základe paušálnej platby vypočítanej zo všetkých vhodných referencií

4. Ak medzi dotknutými inštitúciami vznikne rozpor o tom, ktoré právne predpisy sa majú na základe prednostného práva uplatniť, uplatňuje sa článok 6 ods. 2 až 5 vykonávacieho nariadenia. Na tento účel je inštitúciou miesta bydliska podľa článku 6 ods. 2 vykonávacieho nariadenia inštitúcia miesta bydliska dieťaťa alebo detí.

5. Inštitúcia, ktorá predbežne vyplatila dávky v sume vyššej, ako je suma, za ktorú je nakoniec zodpovedná, môže žiadať vrátenie preplatku od inštitúcie s prvotnou zodpovednosťou v súlade s postupom stanoveným v článku 73 vykonávacieho nariadenia.

Článok 61

Postup na uplatňovanie článku 69 základného nariadenia

Na účely uplatňovania článku 69 základného nariadenia vypracuje správna komisia zoznam dodatočných alebo osobitných rodinných dávok pre siroty, na ktoré sa vzťahuje tento článok. Ak v právnych predpisoch, ktoré uplatňuje inštitúcia príslušná na základe pravidiel prednosti, neexistuje ustanovenie o poskytovaní takýchto dodatočných alebo osobitných rodinných dávok pre siroty, príslušná inštitúcia bezodkladne postúpi všetky žiadosti o rodinné dávky spoločne so všetkými príslušnými dokumentmi a informáciami inštitúcii členského štátu, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu vzťahovali najdlhšie, ktorá takéto dodatočné alebo osobitné rodinné dávky pre siroty poskytuje. V niektorých prípadoch to môže znamenať, že sa žiadosť za rovnakých podmienok postúpi späť inštitúcii členského štátu, podľa ktorého právnych predpisov dotknutá osoba dosiahla najkratšiu zo svojich dôb poistenia alebo bydliska.

získaných z dostupných údajov. Správna komisia posúdi základy slúžiace na výpočet paušálnych platieb a stanoví ich výšku.

3. Pri náhrade sa nemôžu zohľadňovať vyššie sadzby ako sadzby uplatniteľné na vecné dávky poskytnuté poisťovňou, ktorí podliehajú právnym predpisom uplatňovaným inštitúciou, ktorá poskytla dávky uvedené v odseku 1.

Oddiel 2

Náhrada na základe pevne stanovených súm

Článok 63

Identifikácia dotknutých členských štátov

1. Členské štáty uvedené v článku 35 ods. 2 základného nariadenia, ktorých právne alebo správne štruktúry nie sú vhodné na to, aby sa uplatnili náhrady na základe skutočných výdavkov, sú uvedené v prílohe III k vykonávaciemu nariadeniu.

2. Pokiaľ ide o členské štáty uvedené v prílohe III k vykonávaciemu nariadeniu, výdavky na vecné dávky poskytuté:

- a) rodinným príslušníkom, ktorí nemajú bydlisko v tom istom členskom štáte ako poistenec v zmysle článku 17 základného nariadenia, a
- b) dôchodcom a ich rodinným príslušníkom v zmysle článku 24 ods. 1 a článkov 25 a 26 základného nariadenia

nahradia príslušné inštitúcie inštitúciám, ktoré poskytujú predmetné dávky, na základe pevnej sumy stanovenej pre každý kalendárny rok. Táto pevná suma sa musí čo najviac približovať skutočným výdavkom.

Článok 64

Metóda výpočtu mesačných pevných súm a celkovej pevnej sumy

1. Pre každý veriteľský členský štát sa mesačná pevne stanovená suma na osobu (F_i) za kalendárny rok vypočíta vydelením priemerných ročných nákladov na osobu (Y_i), rozdelených podľa vekovej kategórie (i), číslom 12 s uplatnením zrážky (X) na výsledok podľa tohto vzorca:

$$F_i = Y_i * 12 * (1 - X),$$

kde:

— index ($i = 1, 2$ a 3) predstavuje tri vekové kategórie určené na výpočet pevne stanovených súm:

$i = 1$: osoby do 20 rokov

$i = 2$: osoby od 20 do 64 rokov

$i = 3$: osoby vo veku 65 rokov a staršie,

— Y_i predstavuje priemerné ročné náklady na osobu vekovej kategórie i stanovené podľa odseku 2,

— koeficient X (0,20 alebo 0,15) predstavuje zrážku stanovenú podľa odseku 3.

2. Priemerné ročné náklady na osobu (Y_i) vo vekovej kategórii i sa vypočítajú tak, že sa ročné výdavky na všetky vecné dávky poskytnuté inštitúciami veriteľského členského štátu všetkým osobám danej vekovej kategórie, ktoré podliehajú jeho právnym predpisom a majú bydlisko na jeho území, vydeli priemerným počtom daných osôb, ktoré v kalendárnom roku patria do uvedenej vekovej kategórie. Výpočet sa zakladá na výdavkoch v rámci systémov uvedených v článku 23 vykonávacieho nariadenia.

3. Zrážka, ktorá sa uplatní na mesačnú pevne stanovenú sumu, sa v zásade rovná 20 % ($X = 0,20$). Pre dôchodcov a ich rodinných príslušníkov sa rovná 15 % ($X = 0,15$), ak príslušný členský štát nie je uvedený v prílohe IV k základnému nariadeniu.

4. Celková pevne stanovená suma za kalendárny rok sa pre každý dlžnícky členský štát získa vynásobením stanovených mesačných pevných súm na osobu v každej vekovej skupine i počtom mesiacov dosiahnutých dotknutými osobami vo veriteľskom členskom štáte v danej vekovej skupine.

Počet mesiacov dosiahnutých dotknutými osobami vo veriteľskom členskom štáte predstavuje súčet kalendárnych mesiacov v kalendárnom roku, počas ktorých dotknutým osobám z dôvodu ich pobytu na území veriteľského členského štátu vznikol nárok na vecné dávky na tomto území na náklady dlžníckeho členského štátu. Tieto mesiace sa určujú na základe registra vedeného na tento účel inštitúciou miesta bydliska, ktorý sa zakladá na dokumentoch poskytnutých príslušnou inštitúciou, ktoré potvrdzujú nárok poberateľov.

5. Správna komisia predloží najneskôr ... (*) osobitnú správu o uplatňovaní tohto článku, a najmä o zrážkach uvedených v odseku 3. Správna komisia môže na základe tejto správy predložiť návrh obsahujúci akékoľvek zmeny a doplnenia, ktoré sa javia ako dôležité na zabezpečenie toho, aby sa výpočet pevne stanovených súm čo najviac približoval skutočným výdavkom, ktoré vznikli, a aby zrážky uvedené v odseku 3 neviedli k nevyváženým alebo zdvojeným platbám členských štátov.

6. Správna komisia stanoví metódy na určenie údajov na výpočet pevne stanovených súm uvedených v odsekoch 1 až 5.

7. Členské štáty môžu bez ohľadu na odseky 1 až 4 naďalej uplatňovať na výpočet pevných súm články 94 a 95 nariadenia (EHS) č. 574/72, a to do ... (*), za predpokladu, že sa uplatňujú zrážky stanovené v odseku 3.

Článok 65

Oznámenie priemerných ročných nákladov

1. Suma priemerných ročných nákladov na osobu v každej vekovej kategórii za konkrétny rok sa oznamuje rade audítorov najneskôr do konca druhého roka nasledujúceho po danom roku. Ak sa informácie neoznámia v tejto lehote, použije sa suma priemerných ročných nákladov na osobu, ktorú správna komisia stanovila za predchádzajúci rok.

2. Priemerné ročné náklady stanovené podľa odseku 1 sa každoročne uverejnia v Úradnom vestníku Európskej únie.

(*) Päť rokov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

Oddiel 3

Spoločné ustanovenia

Článok 66

Postup vyrovnaní medzi inštitúciami

1. Náhrady medzi dotknutými členskými štátmi sa vyrovnávajú čo najrýchlejšie. Každá dotknutá inštitúcia je povinná vyrovnať nároky v lehotách uvedených v tomto oddieli, hneď ako je schopná tak urobiť. Spor týkajúci sa konkrétnej žiadosti nebráni náhrade inej žiadosti alebo ostatných žiadostí.

2. Náhrady medzi inštitúciami členských štátov ustanovené podľa článkov 35 a 41 základného nariadenia sa uskutočňujú prostredníctvom styčného orgánu. Môžu existovať samostatné styčné orgány pre náhrady podľa článku 35 a podľa článku 41 základného nariadenia.

Článok 67

Lehoty na predloženie a vyrovnanie nárokov

1. Nároky, ktoré vychádzajú zo skutočných výdavkov, sa predkladajú styčnému orgánu dlžníckeho členského štátu do dvanástich mesiacov od uplynutia kalendárneho polroka, v ktorom veriteľská inštitúcia tieto nároky zaúčtovala.

2. Nároky týkajúce sa pevne stanovených súm za kalendárny rok sa predkladajú styčnému orgánu dlžníckeho členského štátu do dvanástich mesiacov nasledujúcich po mesiaci, v ktorom boli priemerné náklady za daný rok uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Registre uvedené v článku 64 ods. 4 vykonávacieho nariadenia sa predkladajú do konca roka nasledujúceho po referenčnom roku.

3. V prípade uvedenom v článku 6 ods. 5 druhom pododseku vykonávacieho nariadenia začína lehota stanovená v odsekoch 1 a 2 tohto článku plynúť až po tom, ako sa určí príslušná inštitúcia.

4. Nároky predložené po uplynutí lehôt uvedených v odsekoch 1 a 2 sa nemusia zohľadňovať.

5. Dlžnícka inštitúcia zaplatí pohľadávky styčnému orgánu veriteľského členského štátu uvedenému v článku 66 vykonávacieho nariadenia do osemnástich mesiacov od konca mesiaca, v ktorom sa tieto pohľadávky predložili styčnému orgánu dlžníckeho členského štátu. To sa nevzťahuje na pohľadávky, ktoré dlžnícka inštitúcia v rámci tejto lehoty odôvodnene odmietla.

6. Akékoľvek spory týkajúce sa pohľadávok sa urovnávajú najneskôr do 36 mesiacov od mesiaca, v ktorom sa pohľadávka predložila.

7. Rada audítorov uľahčí konečné uzavretie účtov v prípadoch, keď nie je možné dosiahnuť vyrovnanie v lehote stanovenej v odseku 6, a na základe odôvodnenej žiadosti jednej zo strán poskytne stanovisko k sporu do šiestich mesiacov od mesiaca, v ktorom jej bola vec predložená.

Článok 68

Úroky z omeškania a zálohové platby

1. Po uplynutí osemnástimesačnej lehoty stanovenej v článku 67 ods. 5 vykonávacieho nariadenia môže veriteľská inštitúcia účtovať k nesplateným pohľadávkam úrok, pokiaľ dlžnícka inštitúcia v lehote šiestich mesiacov od konca mesiaca, v ktorom sa pohľadávka predložila, neuskutočnila zálohovú platbu vo výške najmenej 90 % celkovej sumy pohľadávok stanovenej podľa článku 67 ods. 1 a 2 vykonávacieho nariadenia. K tým častiam pohľadávok, ktoré zálohová platba nepokryla, možno účtovať úrok až po uplynutí 36-mesačnej lehoty stanovenej v článku 67 ods. 6 vykonávacieho nariadenia.

2. Úrok sa vypočíta na základe referenčnej sadzby uplatňovanej Európskou centrálnou bankou na jej hlavné finančné operácie. Uplatniteľná referenčná sadzba je sadzba, ktorá je platná v prvý deň mesiaca, v ktorom je platba splatná.

3. Žiaden styčný orgán nie je povinný prijať zálohovú platbu stanovenú v odseku 1. Ak však styčný orgán ponuku zálohovej platby odmietne, veriteľská inštitúcia viac nemá nárok na účtovanie úroku za omeškané platby súvisiace s dotknutými pohľadávkami, okrem úroku ustanoveného v druhej vete odseku 1.

Článok 69

Ročné vyúčtovanie

1. Správna komisia zistí stav pohľadávok za každý kalendárny rok v súlade s článkom 72 písm. g) základného nariadenia na základe správy rady audítorov. Styčné orgány na tento účel oznámia rade audítorov v lehotách a podľa postupov, ktoré stanoví rada audítorov, sumy predložených, vyrovnaných alebo namietaných pohľadávok (pohľadávky veriteľského subjektu) a sumy pohľadávok, ktoré boli prijaté, vyrovnané alebo namietané (záväzky dlžníckeho subjektu).

2. Správna komisia môže uskutočniť akúkoľvek vhodnú kontrolu štatistických a účtovných údajov, ktoré slúžia na zistenie ročného stavu pohľadávok ustanoveného v odseku 1, najmä aby sa ubezpečila, že sú v súlade s pravidlami stanovenými v tejto hlave.

KAPITOLA II

Náhrada dávok v nezamestnanosti podľa článku 65 základného nariadenia

Článok 70

Náhrada dávok v nezamestnanosti

Ak nedôjde k dohode podľa článku 65 ods. 8 základného nariadenia, inštitúcia miesta bydliska požiada inštitúciu členského štátu, ktorého právne predpisy sa na poberateľa dávok naposledy vzťahovali, o náhradu dávok v nezamestnanosti podľa článku 65 ods. 6 a 7 základného nariadenia. Táto žiadosť sa podáva do šiestich mesiacov od skončenia kalendárneho polroka, počas ktorého sa vykonala posledná výplata dávky v nezamestnanosti, ktorej náhrada sa požaduje. V žiadosti sa uvedie suma dávok vyplatených počas trojmesačnej alebo päťmesačnej doby uvedenej v článku 65 ods. 6 a 7 základného nariadenia, doba, ktorej sa vyplatené dávky týkali, a identifikačné údaje nezamestnanej osoby. Pohľadávky sa uplatňujú a preplácajú prostredníctvom styčných orgánov dotknutých členských štátov.

Žiadosti podané po uplynutí lehoty uvedenej v prvom odseku sa nemusia zohľadniť.

Článok 66 ods. 1 a článok 67 ods. 5 až 7 vykonávacieho nariadenia sa uplatňujú obdobne.

Po uplynutí osemnásťmesačnej lehoty podľa článku 67 ods. 5 vykonávacieho nariadenia si veriteľská inštitúcia k nesplateným pohľadávkam môže účtovať úrok. Úrok sa vypočíta v súlade s článkom 68 ods. 2 vykonávacieho nariadenia.

Maximálna výška náhrady podľa tretej vety článku 65 ods. 6 základného nariadenia sa v každom jednotlivom prípade rovná dávke, na ktorú by dotknutá osoba mala nárok podľa právnych predpisov členského štátu, ktoré sa na ňu naposledy vzťahovali, ak by bola evidovaná v službách zamestnanosti tohto členského štátu. Pokiaľ však ide o vzťahy medzi členskými štátmi uvedenými v prílohe V k vykonávaciemu nariadeniu, príslušné inštitúcie jedného z týchto členských štátov, ktorého právne predpisy sa na dotknutú osobu naposledy vzťahovali, určia v každom jednotlivom prípade maximálnu výšku na základe priemernej sumy dávok v nezamestnanosti poskytovaných podľa právnych predpisov tohto členského štátu v predchádzajúcom kalendárnom roku.

KAPITOLA III

Spätné vymáhanie neoprávnene vyplatených dávok, spätné vymáhanie predbežných platieb a príspevkov, vzájomné započítanie a pomoc pri spätnom vymáhaní

Oddiel 1

Zásady

Článok 71

Spoločné ustanovenia

Na účely uplatňovania článku 84 základného nariadenia a v rámci vymedzenom základným nariadením sa spätné vymáhanie

dávok uskutočňuje vždy, keď je to možné, formou vzájomného započítania buď medzi dotknutými inštitúciami členských štátov, alebo voči dotknutej fyzickej alebo právnickej osobe v súlade s článkami 72 až 74 vykonávacieho nariadenia. Ak nie je možné spätne vymôcť celú dávku alebo jej časť týmto postupom vzájomného započítania, zostávajúce dlžné sumy sa vymáhajú v súlade s článkami 75 až 85 vykonávacieho nariadenia.

Oddiel 2

Vzájomné započítanie

Článok 72

Neoprávnene vyplatené dávky

1. Ak inštitúcia členského štátu vyplatila určitej osobe neoprávnene dávky, môže táto inštitúcia za podmienok a v rozsahu stanovenom právnymi predpismi, ktoré uplatňuje, požiadať inštitúciu akéhokoľvek iného členského štátu zodpovedného za vyplácanie dávok dotknutej osobe, aby odpočítala neoprávnene vyplatenú sumu od splatných súm alebo prebiehajúcich platieb, ktoré má dotknutej osobe vyplatiť, bez ohľadu na oblasť sociálneho zabezpečenia, v rámci ktorej sa dávka vypláca. Inštitúcia členského štátu zodpovedná za vyplácanie dávok odpočíta dotknutú sumu za podmienok a v rozsahu vzťahujúcom sa na tento druh postupu vzájomného započítania podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje, rovnako ako keby sama vyplatila preplatky, a odpočítanú sumu prevedie inštitúcii, ktorá neoprávnene dávky vyplatila.

2. Ak inštitúcia členského štátu pri poskytovaní alebo skúmaní dávok v súvislosti s dávkami v invalidite, starobnými a pozostalostnými dôchodkami podľa hlavy III kapitoly 4 a 5 základného nariadenia vyplatila osobe dávky v neoprávnenom rozsahu, môže odchylné od odseku 1 požiadať inštitúciu akéhokoľvek iného členského štátu zodpovednú za vyplácanie zodpovedajúcich dávok dotknutej osobe, aby odpočítala výšku preplatkov od súm splatných dotknutej osobe. Po tom, ako inštitúcia členského štátu zodpovedná za vyplácanie príslušných dávok informovala inštitúciu, ktorá vyplatila neoprávnenú sumu, o svojich splatných sumách, inštitúcia, ktorá vyplatila neoprávnenú sumu, do dvoch mesiacov oznámi výšku neoprávnenej sumy. Ak inštitúcia, ktorá má vyplatiť splatné sumy, dostane toto oznámenie v tejto lehote, prevedie odpočítanú sumu inštitúcii, ktorá neoprávnene sumy vyplatila. Ak lehota uplynie, táto inštitúcia bezodkladne vypláti splatné sumy dotknutej osobe.

3. Ak osoba prijala pomoc sociálneho zabezpečenia v jednom členskom štáte počas obdobia, v ktorom mala nárok na dávky podľa právnych predpisov iného členského štátu, orgán, ktorý pomoc poskytol, môže, ak je oprávnený uplatniť nárok na vrátenie dávok vyplatených dotknutej osobe, požiadať inštitúciu akéhokoľvek iného členského štátu zodpovednú za vyplácanie dávok v prospech dotknutej osoby, aby výšku pomoci odpočítala zo súm, ktoré tento členský štát vypláca dotknutej osobe.

Toto ustanovenie sa primerane uplatňuje na každého rodinného príslušníka dotknutej osoby, ktorý prijal pomoc na území členského štátu v období, počas ktorého mal poistenec nárok na dávky na tohto rodinného príslušníka podľa právnych predpisov iného členského štátu.

Inštitúcia členského štátu, ktorá vyplatila neoprávnenú sumu pomoci, zašle oznámenie o dlžnej sume inštitúcii iného členského štátu, ktorá následne odpočíta sumu za podmienok a v rozsahu stanovenom pre tento druh postupu vzájomného započítania podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje, a sumu bezodkladne prevedie inštitúcii, ktorá neoprávnenú sumu vyplatila.

Článok 73

Predbežne vyplatené peňažné dávky alebo predbežne prijaté príspevky

1. Na účely uplatňovania článku 6 vykonávacieho nariadenia a najneskôr do troch mesiacov od určenia uplatniteľných právnych predpisov alebo určenia inštitúcie zodpovednej za vyplácanie určených dávok, inštitúcia, ktorá predbežne vyplácala peňažné dávky, zostaví výkaz predbežne vyplatených dávok a zašle ho inštitúcii, ktorá je určená ako príslušná inštitúcia.

Inštitúcia určená ako príslušná na vyplácanie dávok odpočíta dlžnú sumu v súvislosti s predbežnými platbami od splatných súm zodpovedajúcich dávok, ktoré dlží dotknutej osobe, a bezodkladne prevedie odpočítanú sumu inštitúcii, ktorá peňažné dávky predbežne vyplácala.

Ak je suma predbežne vyplácaných dávok vyššia ako dlžná suma, alebo ak dlžné sumy neexistujú, inštitúcia určená ako príslušná odpočíta túto sumu z prebiehajúcich platieb za podmienok a v rozsahu stanovenom pre tento druh postupu vzájomného započítania podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje, a odpočítanú sumu bezodkladne prevedie inštitúcii, ktorá peňažné dávky predbežne vyplácala.

2. Inštitúcia, ktorá predbežne dostávala príspevky od právnickej a/alebo fyzickej osoby, vracia predmetné sumy osobám, ktoré ich zaplatili, až keď od inštitúcie určenej ako príslušná inštitúcia zistí výšku súm, ktoré jej patria podľa článku 6 ods. 4 vykonávacieho nariadenia.

Na základe žiadosti, ktorú inštitúcia určená ako príslušná podá najneskôr do troch mesiacov od určenia uplatniteľných právnych predpisov, inštitúcia, ktorá predbežne dostávala príspevky, prevedie sumu týchto príspevkov na príslušnú inštitúciu na účely vyrovnania situácie s príspevkami, ktoré právnická a/alebo fyzická osoba dlží inštitúcii určenej ako príslušná inštitúcia za rovnaké obdobie. Prevedené príspevky sa spätne považujú za zaplatené inštitúcii určenej ako príslušná inštitúcia.

Ak výška predbežne prijatých príspevkov prevyšuje sumu, ktorú právnická a/alebo fyzická osoba dlží inštitúcii určenej ako prí-

slušná inštitúcia, inštitúcia, ktorá predbežne dostávala príspevky, vráti preplatok dotknutej právnickej a/alebo fyzickej osobe.

Článok 74

Náklady spojené so vzájomným započítaním

V prípade, že sa dlh spätne vymáha postupom vzájomného započítania podľa článkov 72 a 73 vykonávacieho nariadenia, nevznikajú žiadne nároky na preplatenie nákladov.

Oddiel 3

Spätne vymáhanie

Článok 75

Vymedzenie pojmov a spoločné ustanovenia

1. Na účely tohto oddielu:

— „pohľadávka“ znamená všetky pohľadávky v súvislosti s neoprávnene prijatými príspevkami alebo neoprávnene vyplatenými dávkami vrátane úrokov, pokút, správnych sankcií a všetkých iných poplatkov a nákladov spojených s pohľadávkou v súlade s právnymi predpismi členského štátu, ktorý si uplatňuje pohľadávku,

— „žiadajúca strana“ znamená vo vzťahu ku každému členskému štátu akúkoľvek inštitúciu, ktorá požiada o informáciu, oznámenie alebo spätne vymáhanie v súvislosti s pohľadávkou vymedzenou vyššie,

— „dožiadaná strana“ znamená vo vzťahu ku každému členskému štátu akúkoľvek inštitúciu, ktorej sa môže zaslať žiadosť o informáciu, oznámenie alebo spätne vymáhanie.

2. Žiadosti a s nimi spojená komunikácia medzi členskými štátmi prebieha vo všeobecnosti prostredníctvom určených inštitúcií.

3. Praktické vykonávacie opatrenia, vrátane opatrení spojených s článkom 4 vykonávacieho nariadenia, prijíma správna komisia, ktorá tiež stanovuje minimálne prahové hodnoty pre sumy, v súvislosti s ktorými je možné podať žiadosť o spätne vymáhanie.

Článok 76

Žiadosti o informácie

1. Na žiadosť žiadajúcej strany poskytuje dožiadaná strana všetky informácie, ktoré by mohli byť rozhodné pre žiadajúcu stranu pri spätnom vymáhaní jej pohľadávky.

S cieľom získať tieto informácie dožiadaná strana využije právomoci, ktoré má podľa zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení uplatniteľných na spätne vymáhanie obdobných pohľadávok vzniknutých v jej členskom štáte.

2. V žiadosti o informácie sa uvádza meno/obchodné meno, posledná známa adresa a všetky ďalšie relevantné informácie týkajúce sa identifikácie dotknutej právnickej alebo fyzickej osoby, ktorej sa poskytované informácie týkajú, ako aj povaha a výška pohľadávky, v súvislosti s ktorou sa žiadosť podala.

3. Dožiadaná strana nie je povinná poskytovať informácie:

- a) ktoré by nemohla získať na účely spätného vymáhania obdobných pohľadávok vzniknutých v jej členskom štáte;
- b) ktorými by sa mohli zverejniť akékoľvek obchodné, priemyselné alebo profesionálne tajomstvá; alebo
- c) ktorých zverejnenie by mohlo spôsobiť ohrozenie bezpečnosti alebo by mohlo byť v rozpore s verejným poriadkom členského štátu.

4. Dožiadaná strana informuje žiadajúcu stranu o dôvodoch zamietnutia jej žiadosti o informáciu.

Článok 77

Oznámenie

1. Dožiadaná strana na žiadosť žiadajúcej strany a podľa právnych predpisov o oznamovaní obdobných exekučných titulov alebo rozhodnutí platných v jej členskom štáte oznamuje adresátovi všetky exekučné tituly a rozhodnutia, aj súdnej povahy, ktoré majú pôvod v členskom štáte žiadajúcej strany a týkajú sa pohľadávky a/alebo jej spätného vymáhania.

2. V žiadosti o oznámenie sa uvádza meno/obchodné meno, adresa a všetky ďalšie rozhodujúce informácie spojené s identifikáciou dotknutého adresáta, ku ktorým má žiadajúca strana obvyklý prístup, ako aj povaha a predmet exekučného titulu alebo rozhodnutia, ktoré sa majú oznámiť, a prípadne meno, adresa a všetky ďalšie rozhodujúce informácie spojené s identifikáciou dlžníka a pohľadávky, ktorej sa exekučný titul alebo rozhodnutie týka, ako aj všetky ďalšie užitočné informácie.

3. Dožiadaná strana bezodkladne informuje žiadajúcu stranu o krokoch podniknutých na základe jej žiadosti o oznámenie a predovšetkým o dátume odoslania rozhodnutia alebo exekučného titulu adresátovi.

Článok 78

Žiadosť o spätné vymáhanie

1. K žiadosti o spätné vymáhanie pohľadávky, ktorú žiadajúca strana adresuje dožiadanej strane, sa pripojí úradná alebo overená kópia exekučného titulu vydaného v členskom štáte žiadajúcej strany, ktorý umožňuje vynútenie spätného vymáhania, a prípadne originál alebo overená kópia ďalších dokumentov potrebných na spätné vymáhanie.

2. Žiadajúca strana môže podať žiadosť o spätné vymáhanie, len ak:

- a) pohľadávka a/alebo exekučný titul umožňujúci jej vynútenie nie je v jej členskom štáte predmetom sporu okrem prípadov, v ktorých sa uplatňuje článok 81 ods. 2 druhý pododsek vykonávacieho nariadenia;
- b) vo svojom členskom štáte uplatnila príslušné postupy spätného vymáhania, ktoré jej poskytuje exekučný titul uvedený v odseku 1, a ak prijaté opatrenia nevedú k úplnej úhrade pohľadávky;
- c) neuplynula premľacia doba v súlade s jej právnymi predpismi.

3. V žiadosti o spätné vymáhanie sa uvádza:

- a) meno/obchodné meno, adresa a všetky ďalšie relevantné informácie súvisiace s identifikáciou dotknutej právnickej alebo fyzickej osoby a/alebo tretej strany, ktorá má v držbe jej aktíva;
- b) názov, adresa a všetky ďalšie relevantné informácie súvisiace s identifikáciou žiadajúcej strany;
- c) odkaz na exekučný titul, ktorý umožňuje vynútenie spätného vymáhania, vydaný v členskom štáte žiadajúcej strany;
- d) povaha a výška pohľadávky vrátane základnej sumy, úrokov, pokút, správnych sankcií a všetkých iných dlžných poplatkov a nákladov, uvedených v menách členských štátov žiadajúcej i dožiadanej strany;
- e) dátum, kedy žiadajúca strana a/alebo dožiadaná strana informovala adresáta o exekučnom titule;
- f) dátum, odkedy je vynútenie možné a obdobie, počas ktorého je vynútenie možné podľa právnych predpisov platných v členskom štáte žiadajúcej strany;
- g) všetky ďalšie rozhodujúce informácie.

4. Žiadosť o spätné vymáhanie obsahuje aj vyhlásenie, ktorým žiadajúca strana potvrdzuje splnenie podmienok uvedených v odseku 2.

5. Dožiadaná strana postúpi žiadajúcej strane všetky rozhodujúce informácie vo veci, ktorá bola dôvodom na podanie žiadosti o spätné vymáhanie, ihneď ako sa ich dozvie.

Článok 79

Exekučný titul umožňujúci vynútenie spätného vymáhania

1. V súlade s článkom 84 ods. 2 základného nariadenia je exekučný titul umožňujúci vynútenie spätného vymáhania pohľadávky priamo uznaný a automaticky sa s ním nakladá ako s exekučným titulom, ktorý umožňuje vynútenie pohľadávky členského štátu dožiadanej strany.

2. Bez ohľadu na odsek 1 sa v prípade potreby a v súlade s ustanoveniami platnými v členskom štáte dožiadanej strany môže exekučný titul umožňujúci vynútenie pohľadávky prijať alebo uznať za exekučný titul, ktorým sa povoľuje vynútenie na území tohto členského štátu, prípadne sa môže tento exekučný titul doplniť alebo nahradiť.

Členské štáty vynaložia úsilie, aby splnili formálne náležitosti súvisiace s potvrdením, uznaním, doplnením alebo nahradením do troch mesiacov od dátumu doručenia žiadosti o spätné vymáhanie, okrem prípadov, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia tretieho pododseku tohto odseku. Členské štáty nesmú odmietnuť vykonať tieto úkony, ak je exekučný titul umožňujúci vynútenie riadne vypracovaný. Dožiadaná strana informuje žiadajúcu stranu o dôvodoch prekročenia tejto trojmesačnej lehoty.

Ak by pri akejkoľvek z týchto úkonov mal vzniknúť spor v súvislosti s pohľadávkou a/alebo exekučným titulom umožňujúcim jej vynútenie, ktorý vydala žiadajúca strana, uplatňuje sa článok 81 vykonávacieho nariadenia.

Článok 80

Spôsoby platby a lehoty

1. Pohľadávky sa spätne vymáhajú v peňažnej mene členského štátu dožiadanej strany. Dožiadaná strana postúpi žiadajúcej strane pohľadávku, ktorú vymohla, v celej jej výške.

2. Dožiadaná strana môže po porade so žiadajúcou stranou poskytnúť dlžníkovi lehotu na zaplatenie alebo mu povoliť splátky, ak to umožňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia platné v jej členskom štáte. Akékoľvek úroky, ktoré dožiadaná strana účtovala v súvislosti s takouto dodatočnou lehotou na platenie, sa takisto postúpia žiadajúcej strane.

Od dátumu, ku ktorému sa exekučný titul umožňujúci spätné vymáhanie pohľadávky priamo uznal v súlade s článkom 79 ods. 1 vykonávacieho nariadenia alebo sa prijal, uznal, doplnil alebo nahradil v súlade s článkom 79 ods. 2 vykonávacieho nariadenia, sa za omeškanú platbu účtujú úroky podľa zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení platných v členskom štáte dožiadanej strany, ktoré sa takisto postúpia žiadajúcej strane.

Článok 81

Spor o pohľadávku alebo exekučný titul umožňujúci vynútenie jej spätného vymáhania a spor o vynucovacie opatrenia

1. Ak počas postupu spätného vymáhania zúčastnená strana napadne pohľadávku a/alebo exekučný titul umožňujúci jej vynútenie vydaný v členskom štáte žiadajúcej strany, táto strana podá návrh na začatie konania príslušným úradom členského štátu žiadajúcej strany v súlade s jeho platnými právnymi predpismi. Žiadajúca strana bezodkladne informuje dožiadанú stranu o takomto konaní. Dožiadанú stranu môže o konaní informovať aj zúčastnená strana.

2. Hneď ako dožiadaná strana dostane oznámenie alebo informácie uvedené v odseku 1 buď od žiadajúcej strany alebo od zúčastnenej strany, pozastaví vymáhanie, až kým príslušný úrad neprijme rozhodnutie v tejto veci, ak sa žiadajúca strana nerozhodne inak v súlade s druhým pododsekom tohto odseku. Ak to bude dožiadaná strana považovať za potrebné, môže bez toho, aby bol dotknutý článok 84 vykonávacieho nariadenia, prijať preventívne opatrenia s cieľom zaručiť spätné vymáhanie, pokiaľ zákony alebo iné právne predpisy platné v jej členskom štáte umožňujú takéto konanie pri obdobných pohľadávkach.

Bez ohľadu na prvý pododsek môže žiadajúca strana v súlade so zákonmi, inými právnymi predpismi a správными postupmi platnými v jej členskom štáte vyžadovať od dožiadanej strany, aby spätne vymáhala spornú pohľadávku, ak príslušné zákony, iné právne predpisy a správne postupy platné v členskom štáte dožiadanej strany umožňujú takéto konanie. Ak je výsledok sporu následne priaznivý voči dlžníkovi, žiadajúca strana je povinná vrátiť v súlade s právnymi predpismi platnými v členskom štáte dožiadanej strany všetky vymožené sumy, spolu s prípadným splatným odškodnením.

3. Ak sa spor týka vynucovacích opatrení prijatých v členskom štáte dožiadanej strany, návrh na začatie konania sa podáva príslušnému úradu tohto členského štátu v súlade s jeho zákonmi a inými právnymi predpismi.

4. Ak príslušným úradom, ktorému sa podal návrh na začatie konania v súlade s odsekom 1, je všeobecný alebo správny súd, rozhodnutie tohto súdu, pokiaľ je vynesené v prospech žiadajúcej strany a umožňuje spätné vymáhanie pohľadávky v členskom štáte žiadajúcej strany, sa považuje za „exekučný titul umožňujúci vynútenie“ v zmysle článkov 78 a 79 vykonávacieho nariadenia a spätné vymáhanie pohľadávky sa vykoná na základe tohto rozhodnutia.

Článok 82

Obmedzenie pomoci

1. Dožiadaná strana nie je povinná:

- poskytovať pomoc ustanovenú v článkoch 78 až 81 vykonávacieho nariadenia, ak by spätné vymáhanie pohľadávky vzhľadom na situáciu dlžníka spôsobilo závažné ekonomické alebo sociálne ťažkosti v členskom štáte dožiadanej strany, pokiaľ zákony, iné právne predpisy alebo správne postupy platné v členskom štáte dožiadanej strany umožňujú takéto konanie v prípade obdobných vnútroštátnych pohľadávok;
- poskytovať pomoc ustanovenú v článkoch 76 až 81 vykonávacieho nariadenia, ak sa pôvodná žiadosť podľa článkov 76 až 78 vykonávacieho nariadenia týka pohľadávok starších ako päť rokov, pričom táto doba sa počíta od času, keď sa v súlade so zákonmi, inými právnymi predpismi alebo správными postupmi platnými v členskom štáte žiadajúcej strany stanovil exekučný titul umožňujúci vynútenie, k dátumu podania žiadosti. Ak je však pohľadávka alebo exekučný titul predmetom sporu, lehota začína plynúť od času, keď členský štát žiadajúcej strany stanoví, že pohľadávka alebo exekučný titul umožňujúci jej spätné vymáhanie už nie sú viac sporné.

2. Dožiadaná strana informuje žiadajúcu stranu o dôvodoch zamietnutia jej žiadosti o pomoc.

Článok 83

Premlčacie doby

1. Otázky spojené s premlčacími dobami sa riadia:

- a) právnymi predpismi platnými v členskom štáte žiadajúcej strany, pokiaľ sa týkajú pohľadávky a/alebo exekučného titulu umožňujúceho jej spätné vymáhanie; a
- b) právnymi predpismi platnými v členskom štáte dožiadanej strany, pokiaľ sa týkajú vynucovacích opatrení v dožiadanom členskom štáte.

Premlčacie doby podľa právnych predpisov platných v členskom štáte dožiadanej strany začínajú plynúť dňom priameho uznania alebo dňom prijatia, uznania, doplnenia alebo nahradenia exekučného titulu v súlade s článkom 79 vykonávacieho nariadenia.

2. Ak by kroky, ktoré dožiadaná strana podniká pri spätnom vymáhaní pohľadávok na základe žiadosti o pomoc, mali v prípade, že by ich vykonala žiadajúca strana, za následok pozastavenie alebo prerušenie premlčacej doby podľa právnych predpisov platných v členskom štáte žiadajúcej strany, považujú sa takéto kroky, pokiaľ ide o ich účinok, za uskutočnené v tomto členskom štáte.

Článok 84

Preventívne opatrenia

Na základe odôvodnenej žiadosti žiadajúcej strany prijme dožiadaná strana preventívne opatrenia, aby zabezpečila spätné vymáhanie pohľadávky, pokiaľ to zákony alebo iné právne predpisy platné v členskom štáte dožiadanej strany umožňujú.

Na účely uplatňovania prvého odseku sa ustanovenia a postupy ustanovené v článkoch 78, 79, 81 a 82 vykonávacieho nariadenia uplatňujú obdobne.

Článok 87

Lekárske vyšetrenie a správne kontroly

1. Bez toho, aby boli dotknuté iné osobitné ustanovenia v prípade, že poberateľ alebo žiadateľ dávok alebo jeho rodinný príslušník má miesto pobytu alebo bydlisko na území iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom sa nachádza dlžnícka inštitúcia, lekárske vyšetrenie na žiadosť tejto dlžníckej inštitúcie vykoná inštitúcia miesta pobytu alebo bydliska poberateľa v súlade s postupmi stanovenými v právnych predpisoch, ktoré táto inštitúcia uplatňuje.

Dlžnícka inštitúcia oznámi inštitúcii miesta pobytu alebo bydliska akékoľvek prípadné osobitné požiadavky, ktoré sa majú splniť, a na čo sa má lekárske vyšetrenie zamerať.

Článok 85

Náklady spojené so spätným vymáhaním

1. Dožiadaná strana si od dotknutej fyzickej alebo právnickej osoby spätne vymáha akékoľvek náklady, ktoré jej v súvislosti s vymáhaním vzniknú, v súlade so zákonmi alebo inými právnymi predpismi jej členského štátu, ktoré sa vzťahujú na obdobné pohľadávky; vymožené sumy si ponechá.

2. Vzájomná pomoc poskytovaná v rámci tohto oddielu je v zásade bezplatná. Avšak v prípade, že spätné vymáhanie predstavuje osobitný problém alebo si vyžaduje veľmi vysoké náklady, môžu sa žiadajúca a dožiadaná strana dohodnúť na spôsobe náhrady, ktorý je pre dotknutý prípad osobitný.

3. Členský štát žiadajúcej strany zostáva voči členskému štátu dožiadanej strany zodpovedný za všetky náklady a straty, ktoré tomuto členskému štátu vzniknú v súvislosti s konaniami považovanými za neodôvodnené, pokiaľ ide o podstatu pohľadávky alebo platnosť exekučného titulu vydaného žiadajúcou stranou.

Článok 86

Doložka o preskúmaní

1. Najneskôr štvrtý celý kalendárny rok od účinnosti vykonávacieho nariadenia predloží správna komisia správu o lehotách stanovených v článku 67 ods. 2, 5 a 6 vykonávacieho nariadenia.

Na základe tejto správy môže Európska komisia, ak je to vhodné, predložiť návrhy na preskúmanie týchto lehôt na účel ich podstatného skrátenia.

2. Najneskôr do ... (*) predloží správna komisia správu, v ktorej osobitne zhodnotí uplatňovanie hlavy IV kapitol I a III vykonávacieho nariadenia, a to najmä v súvislosti s postupmi a lehotami uvedenými v článku 67 ods. 2, 5 a 6 vykonávacieho nariadenia a s postupmi spätného vymáhania uvedenými v článkoch 75 až 85 vykonávacieho nariadenia.

Na základe tejto správy môže Európska komisia v prípade potreby predložiť vhodné návrhy, ako urobiť tieto postupy efektívnejšími a vyváženejšími.

HLAVA V

RÔZNE, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

2. Inštitúcia miesta pobytu alebo bydliska zašle správu dlžníckej inštitúcii, ktorá si lekárske vyšetrenie vyžiadala. Pre túto inštitúciu sú zistenia inštitúcie miesta pobytu alebo bydliska záväzné.

Právo dlžníckej inštitúcie nechať poberateľa vyšetriť lekárom, ktorého si sama vyberie, zostáva zachované. Poberateľ však môže byť vyzvaný, aby sa dostavil do členského štátu dlžníckej inštitúcie, iba ak je schopný absolvovať cestu bez toho, aby to ohrozilo jeho zdravie, pričom cestovné náklady a náklady na pobyt hradí dlžnícka inštitúcia.

(*) Päť rokov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

3. Ak má poberateľ alebo žiadateľ dávok alebo jeho rodinný príslušník miesto pobytu alebo bydliska na území iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom sa nachádza dlžnícka inštitúcia, správnu kontrolu na žiadosť dlžníckej inštitúcie vykoná inštitúcia miesta pobytu alebo bydliska poberateľa.

V tomto prípade sa tiež uplatňuje odsek 2.

4. Odseky 2 a 3 sa uplatňujú aj pri určení alebo kontrole miery závislosti poberateľa alebo žiadateľa o dávky dlhodobej starostlivosti uvedené v článku 34 základného nariadenia.

5. Príslušné úrady alebo príslušné inštitúcie dvoch alebo viacerých členských štátov sa môžu dohodnúť na osobitných ustanoveniach a postupoch, ktoré sa budú uplatňovať v záujme celkového alebo čiastočného zlepšenia pripravenosti žiadateľov a poberateľov vstúpiť na trh práce a ich účasti v akýchkoľvek systémoch a programoch, ktoré na tento účel existujú v členských štátoch miesta pobytu alebo bydliska.

6. Odchyľne od zásady bezplatnej vzájomnej správnej spolupráce uvedenej v článku 76 ods. 2 základného nariadenia dlžnícka inštitúcia, ktorá požadovala vykonanie kontrol, nahradí skutočnú sumu výdavkov na kontroly uvedené v odsekoch 1 až 5 inštitúcii, ktorá bola o vykonanie kontrol požiadaná.

Článok 88

Oznámenia

1. Členské štáty oznámia Európskej komisii údaje o orgánoch uvedených v článku 1 písm. m), q) a r) základného nariadenia a v článku 1 ods. 2 písm. a) a b) vykonávacieho nariadenia, ako aj o inštitúciách určených v súlade s vykonávacím nariadením.

2. Orgány uvedené v odseku 1 musia mať elektronickú identitu vo forme identifikačného kódu a elektronickej adresy.

3. Správna komisia určí štruktúru, obsah a podrobnosti oznamovania údajov uvedených v odseku 1 vrátane spoločného formátu a vzoru oznámení.

4. Podrobnosti o verejnej databáze, ktorá obsahuje informácie uvedené v odseku 1, sú uvedené v prílohe IV k vykonávaciemu nariadeniu. Databázu zriaďuje a spravuje Európska komisia. Členské štáty sú však zodpovedné za vloženie svojich vlastných vnútroštátnych kontaktných informácií do tejto databázy. Členské štáty okrem toho zabezpečujú, aby vložené vnútroštátne kontaktné informácie požadované podľa odseku 1 boli presné.

5. Členské štáty sú zodpovedné za aktuálnosť informácií uvedených v odseku 1.

Článok 89

Informácie

1. Správna komisia vypracuje informačné materiály potrebné na zabezpečenie toho, aby dotknuté strany poznali svoje práva a správne náležitosti, ktoré musia splniť, aby ich mohli uplatňovať. Šírenie informácií sa bude podľa možnosti uskutočňovať elektronicky formou uverejňovania on-line na verejne prístupných internetových stránkach. Správna komisia zabezpečí pravidelnú aktualizáciu informácií a monitorovanie kvality služieb poskytovaných zákazníkom.

2. Poradný výbor uvedený v článku 75 základného nariadenia môže vydávať stanoviská a odporúčania týkajúce sa skvalitňovania informácií a ich šírenia.

3. Členské štáty zabezpečia, aby boli potrebné informácie prístupné osobám, na ktoré sa vzťahuje základné nariadenie, s cieľom informovať ich o zmenách, ktoré sa zaviedli základným nariadením a vykonávacím nariadením, aby mohli uplatňovať svoje práva. Taktiež zabezpečia užívateľsky prístupné služby.

4. Príslušné úrady zabezpečia, aby ich inštitúcie poznali a uplatňovali všetky právne a iné ustanovenia Spoločenstva vrátane rozhodnutí správnej komisie v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje základné nariadenie a vykonávacie nariadenie, a za podmienok v nich ustanovených.

Článok 90

Menový prepočet

Na účely uplatňovania základného a vykonávacieho nariadenia je výmenným kurzom medzi peňažnými menami referenčný kurz uverejnený Európskou centrálnou bankou. Správna komisia stanoví dátum, ku ktorému sa určí výmenný kurz.

Článok 91

Štatistika

Príslušné úrady zhromaždia štatistické údaje týkajúce sa uplatňovania základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia a zašlú ich sekretariátu správnej komisie. Tieto údaje sa zbierajú a ukladajú podľa plánu a metódy, ktoré určí správna komisia. Za šírenie informácií je zodpovedná Európska komisia.

Článok 92

Zmena a doplnenie príloh

Prílohy I, II, III, IV a V k vykonávaciemu nariadeniu a prílohy VI, VII, VIII a IX k základnému nariadeniu sa na žiadosť správnej komisie môžu zmeniť a doplniť nariadením Komisie.

Článok 93

Prechodné ustanovenia

Článok 87 základného nariadenia sa uplatňuje na situácie, na ktoré sa vzťahuje vykonávacie nariadenie.

Článok 94

Prechodné ustanovenia týkajúce sa dôchodkov

1. Ak udalosť nastane pred dňom nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia na území dotknutého členského štátu, ale dôchodok do tohto dátumu nebol určený, vzniká na základe žiadosti nárok na dvojité prepočítanie, pokiaľ dávky musia byť priznané vzhľadom na túto udalosť za obdobie pred týmto dátumom:

- a) za obdobie pred dňom nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia na území dotknutého členského štátu v súlade s nariadením (EHS) č. 1408/71 alebo platnými dohodami uzavretými medzi dotknutými členskými štátmi;
- b) za obdobie, ktoré sa začína v deň nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia na území dotknutého členského štátu, v súlade so základným nariadením.

Ak je však suma vypočítaná podľa písmena a) vyššia ako suma vypočítaná podľa písmena b), má dotknutá osoba naďalej nárok na sumu vypočítanú podľa písmena a).

2. Žiadosť o dávky v invalidite, v starobe alebo o pozostalostné dávky, podaná inštitúciou členského štátu od dátumu nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia na území dotknutého členského štátu, si automaticky vyžaduje prepočítanie dávok, ktoré poskytla pre rovnakú udalosť pred týmto dátumom inštitúcia alebo inštitúcie jedného alebo viacerých členských štátov v súlade so základným nariadením; takéto prepočítanie nesmie viesť k zníženiu sumy poskytovaných dávok.

Článok 95

Prechodné obdobie pre elektronickú výmenu údajov

1. Každý členský štát môže využiť prechodné obdobie pre zavedenie výmeny údajov elektronickými prostriedkami, ako sa ustanovuje v článku 4 ods. 2 vykonávacieho nariadenia.

Tieto prechodné obdobia nepresiahnu 24 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia.

Ak však dôjde k výraznému omeškaniu v zabezpečení potrebnej infraštruktúry Spoločenstva (Electronic Exchange of Social Security information – EESSI) vo vzťahu k nadobudnutiu účinnosti vykonávacieho nariadenia, môže sa správna komisia dohodnúť na primeranom predĺžení týchto období.

2. Praktické podmienky všetkých potrebných prechodných období uvedených v odseku 1 stanoví správna komisia s cieľom zabezpečiť výmenu údajov potrebnú na uplatňovanie základného nariadenia a vykonávacieho nariadenia.

Článok 96

Zrušenie

1. Nariadenie (EHS) č. 574/72 sa zrušuje s účinnosťou od ... (*).

Nariadenie (EHS) č. 574/72 však zostáva v platnosti a jeho právne účinky zostávajú zachované na účely:

- a) nariadenia Rady (ES) č. 859/2003 zo 14. mája 2003, ktorým sa rozširujú ustanovenia nariadenia (EHS) č. 1408/71 a nariadenia (EHS) č. 574/72 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa doteraz tieto ustanovenia nevzťahujú výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti ⁽¹⁾, dovtedy, kým dané nariadenie nebude zrušené alebo zmenené a doplnené;
- b) nariadenia Rady (EHS) č. 1661/85 z 13. júna 1985, ktorým sa ustanovujú technické úpravy pravidiel Spoločenstva o sociálnom zabezpečení migrujúcich pracovníkov vzhľadom na Grónsko ⁽²⁾, dovtedy, kým dané nariadenie nebude zrušené alebo zmenené a doplnené;
- c) Dohody o Európskom hospodárskom priestore ⁽³⁾, Dohody medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb ⁽⁴⁾ a ostatných dohôd, ktoré obsahujú odkaz na nariadenie (EHS) č. 574/72, dovtedy, kým dané dohody nebudú zmenené a doplnené na základe vykonávacieho nariadenia.

2. Odkazy na nariadenie (EHS) č. 574/72 v smernici Rady 98/49/ES z 29. júna 1998 o zabezpečení doplnkových dôchodkových práv zamestnaných a samostatne zárobkovo činných osôb pohybujúcich sa v rámci Spoločenstva ⁽⁵⁾ a všeobecne vo všetkých ostatných aktoch Spoločenstva sa považujú za odkazy na vykonávacie nariadenie.

Článok 97

Uverejnenie a nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie sa uverejní v Úradnom vestníku Európskej únie a nadobúda účinnosť ... (**).

(*) Dátum nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 160, 20.6.1985, s. 7.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 1, 3.1.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 114, 30.4.2002, s. 6.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 209, 25.7.1998, s. 46.

(**) Prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí šiestich mesiacov od dátumu uverejnenia, avšak v žiadnom prípade nie skorší ako 1. január 2010.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V ...

Za Európsky parlament
predseda

...

Za Radu
predseda

...

PRÍLOHA I

VYKONÁVACIE USTANOVENIA PRE DVOJSTRANNÉ DOHODY, KTORÉ ZOSTÁVAJÚ V PLATNOSTI, A NOVÉ DVOJSTRANNÉ VYKONÁVACIE DOHODY**(podľa článku 8 ods. 1 a článku 9 ods. 2 vykonávacieho nariadenia)**

BELGICKO – DÁNSKO

Výmena listov z 8. mája 2006 a 21. júna 2006 o Dohode o náhrade skutočnej sumy dávky poskytnutej rodinným príslušníkom zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činnnej osoby poistenej v Belgicku, keď má rodinný príslušník pobyt v Dánsku, a dôchodcom a/alebo ich rodinným príslušníkom poisteným v Belgicku, ktorí majú pobyt v Dánsku.

BELGICKO – NEMECKO

Dohoda z 29. januára 1969 o výbere a vymáhaní príspevkov na sociálne zabezpečenie.

BELGICKO – ÍRSKO

Výmena listov z 19. mája a 28. júla 1981 o článku 36 ods. 3 a článku 70 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (vzájomné vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky a dávky v nezamestnanosti podľa hlavy III kapitol 1 a 6 nariadenia (EHS) č. 1408/71) a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzájomné vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

BELGICKO – ŠPANIELSKO

Dohoda z 25. mája 1999 o náhrade nákladov na vecné dávky podľa ustanovení nariadení (EHS) č. 1408/71 a 574/72.

BELGICKO – FRANCÚZSKO

- a) Dohoda zo 4. júla 1984 o lekárskech vyšetreniach cezhraničných pracovníkov, ktorí majú bydlisko v jednej krajine a pracujú v druhej krajine.
- b) Dohoda zo 14. mája 1976 o vzdaní sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia, prijatá podľa článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- c) Dohoda z 3. októbra 1977, ktorou sa vykonáva článok 92 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (vymáhanie príspevkov na sociálne poistenie).
- d) Dohoda z 29. júna 1979 o vzájomnom vzdaní sa náhrady ustanovenom v článku 70 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náklady na dávky v nezamestnanosti).
- e) Správne dojednanie zo 6. marca 1979 o postupoch vykonávania Dodatočnej dohody z 12. októbra 1978 o sociálnom zabezpečení medzi Belgickom a Francúzskom v súvislosti s jej ustanoveniami týkajúcimi sa samostatne zárobkovo činných osôb.
- f) Výmena listov z 21. novembra 1994 a 8. februára 1995 o postupoch vzájomného zúčtovania pohľadávok podľa článkov 93, 94, 95 a 96 nariadenia (EHS) č. 574/72.

BELGICKO – TALIANSKO

- a) Dohoda z 12. januára 1974, ktorou sa vykonáva článok 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- b) Dohoda z 31. októbra 1979, ktorou sa vykonáva článok 18 ods. 9 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- c) Výmena listov z 10. decembra 1991 a z 10. februára 1992 o úhrade vzájomných pohľadávok podľa článku 93 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- d) Dohoda z 21. novembra 2003 o podmienkach pri vysporiadaní vzájomných nárokov podľa článkov 94 a 95 nariadenia Rady (EHS) č. 574/72.

BELGICKO – LUXEMBURSKO

- a) Dohoda z 28. januára 1961 o vymáhaní príspevkov na sociálne zabezpečenie.
- b) Dohoda zo 16. apríla 1976 o vzdaní sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia, prijatá podľa článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72.

BELGICKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

- a) Výmena listov zo 4. mája a 14. júna 1976 o článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).
- b) Výmena listov z 18. januára a 14. marca 1977 o článku 36 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (dojednanie náhrady alebo vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky priznané podľa podmienok hlavy III kapitoly 1 nariadenia (EHS) č. 1408/71) zmenená a doplnená výmenou listov zo 4. mája a 23. júla 1982 [dohoda o náhrade nákladov vynaložených podľa článku 22 ods. 1 písm. a) nariadenia (EHS) č. 1408/71].

BULHARSKO – ČESKÁ REPUBLIKA

Článok 29 ods. 1 a 3 zmluvy z 25. novembra 1998 a článok 5 ods. 4 správneho dojednania z 30. novembra 1999 o vzdaní sa náhrady nákladov administratívnych overovaní a lekárskeho vyšetrení.

BULHARSKO – NEMECKO

Články 8 a 9 správnej dohody o vykonávaní Dohovoru o sociálnom zabezpečení zo 17. decembra 1997 v oblasti dôchodkov.

ČESKÁ REPUBLIKA – SLOVENSKO

Článok 15 a 16 správnej dohody z 8. januára 1993 o určení sídla zamestnávateľa a trvalého pobytu na účely uplatňovania článku 20 zmluvy z 29. októbra 1992 o sociálnom zabezpečení.

DÁNSKO – ÍRSKO

Výmena listov z 22. decembra 1980 a 11. februára 1981 o vzájomnom vzdaní sa náhrady nákladov na vecné dávky poskytované v systéme nemocenského poistenia, poistenia v materstve, poistenia pre prípad pracovného úrazu alebo choroby z povolania a poistenia pre prípad nezamestnanosti a nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia (článok 36 ods. 3, článok 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 a článok 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72).

DÁNSKO – GRÉCKO

Dohoda z 8. mája 1986 o čiastočnom vzájomnom vzdaní sa náhrady nákladov na vecné nemocenské dávky, dávky v materstve, dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a o vzdaní sa náhrady v súvislosti s administratívnymi overovaniami a lekárskeho vyšetreniami.

DÁNSKO – ŠPANIELSKO

Dohoda z 11. decembra 2006 o preddavkovej platbe, lehotách a o náhrade skutočnej výšky dávky poskytovanej rodinným príslušníkom zamestnanej alebo samostatne zárobkovo činné osoby poistenej v Španielsku, ak má rodinný príslušník bydlisko v Dánsku, a dôchodcom a/alebo ich rodinným príslušníkom poisteným v Španielsku, avšak s bydliskom v Dánsku.

DÁNSKO – FRANCÚZSKO

Dohoda z 29. júna 1979 a dodatočná dohoda z 2. júna 1993 týkajúca sa čiastočného vzdaní sa náhrady podľa článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 a vzájomného vzdaní sa náhrady podľa článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (čiastočné vzdanie sa náhrady nákladov na vecné nemocenské dávky, dávky v materstve, dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

DÁNSKO – TALIANSKO

Dohoda z 18. novembra 1998 o náhrade nákladov na vecné dávky poskytované v systéme nemocenského poistenia, poistenia v materstve, poistenia pre prípad pracovného úrazu alebo choroby z povolania a nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia.

DÁNSKO – LUXEMBURSKO

Dohoda z 19. júna 1978 o vzájomnom vzdaní sa náhrady podľa článku 36 ods. 3, článku 63 ods. 3 a článku 70 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (nákladov na nemocenské vecné dávky, vecné dávky v materstve, dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a v nezamestnanosti a náklady spojené s administratívnymi overovaniami a lekáskymi vyšetreniami).

DÁNSKO – HOLANDSKO

Výmena listov z 30. marca a 25. apríla 1979 v znení dohody z 12. decembra 2006 o náhrade nákladov na nemocenské vecné dávky, vecné dávky v materstve, dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania.

DÁNSKO – PORTUGALSKO

Dohoda zo 17. apríla 1998 o čiastočnom vzdaní sa náhrady nákladov na vecné dávky na základe nemocenského poistenia, poistenia pre prípad materstva, pre prípad pracovných úrazov a chorôb z povolania a nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia.

DÁNSKO – FÍNSKO

Článok 15 Nordického dohovoru o sociálnom zabezpečení z 18. augusta 2003: dohoda o vzájomnom vzdaní sa náhrad podľa článkov 36, 63 a 70 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náklady na nemocenské vecné dávky, vecné dávky v materstve, pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a na dávky v nezamestnanosti) a článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72 (náklady na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

DÁNSKO – ŠVÉDSKO

Článok 15 Nordického dohovoru o sociálnom zabezpečení z 18. augusta 2003: dohoda o vzájomnom vzdaní sa náhrad podľa článkov 36, 63 a 70 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náklady na nemocenské vecné dávky, vecné dávky v materstve, v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a na dávky v nezamestnanosti) a článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72 (náklady na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

DÁNSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Výmena listov z 30. marca a 19. apríla 1977 upravená výmenou listov z 8. novembra 1989 a 10. januára 1990 o dohode o vzdaní sa náhrad nákladov na vecné dávky a nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia.

NEMECKO – LUXEMBURSKO

- a) Dohoda zo 14. októbra 1975 o vzdaní sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia, prijaté podľa článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- b) Dohoda zo 14. októbra 1975 o výbere a vymáhaní príspevkov na sociálne zabezpečenie.
- c) Dohoda z 25. januára 1990 o uplatňovaní článku 20 a článku 22 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (EHS) č. 1408/71.

ESTÓNSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Dohoda finalizovaná 29. marca 2006 medzi príslušnými úradmi Estónskej republiky a Spojeného kráľovstva podľa článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71, ustanovujúca iné spôsoby náhrady nákladov na vecné dávky poskytované obidvomi krajinami podľa tohto nariadenia s účinnosťou od 1. mája 2004.

ÍRSKO – FRANCÚZSKO

Výmena listov z 30. júla 1980 a 26. septembra 1980 o článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (vzájomné vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky) a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzájomné vzdanie sa nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

ÍRSKO – LUXEMBURSKO

Výmena listov z 26. septembra 1975 a 5. augusta 1976 o článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky poskytované podľa hlavy III kapitoly 1 alebo 4 nariadenia (EHS) č. 1408/71 a nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia podľa článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72).

ÍRSKO – HOLANDSKO

Výmena listov z 22. apríla a 27. júla 1987 o článku 70 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (vzdanie sa náhrady nákladov v súvislosti s dávkami poskytovanými pri uplatňovaní článku 69 nariadenia (EHS) č. 1408/71) a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia uvedené v článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72).

ÍRSKO – ŠVÉDSKO

Dohoda z 8. novembra 2000 o vzdaní sa náhrady nákladov na nemocenské vecné dávky, vecné dávky v materstve, v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia.

ÍRSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Výmena listov z 9. júla 1975 o článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (dojednanie náhrady alebo vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky poskytnuté podľa hlavy III kapitoly 1 alebo 4 nariadenia (EHS) č. 1408/71) a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

GRÉCKO – HOLANDSKO

Výmena listov z 8. septembra 1992 a 30. júna 1993 o spôsoboch náhrady medzi inštitúciami.

ŠPANIELSKO – PORTUGALSKO

- a) Články 42, 43 a 44 správneho dojednaní z 22. mája 1970 (export dávok v nezamestnanosti). Táto položka zostane v platnosti počas dvoch rokov od dátumu, keď sa začne uplatňovať nariadenie (ES) č. 883/2004.
- b) Dohoda z 2. októbra 2002, ktorou sa stanovujú podrobné úpravy správy a vzájomného zúčtovania pohľadávok v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou s cieľom uľahčiť a urýchliť zúčtovanie týchto pohľadávok.

ŠPANIELSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Dohoda z 18. júna 1999 o náhrade nákladov na vecné dávky poskytnuté podľa ustanovení nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

FRANCÚZSKO – NEMECKO

Dohoda z 26. mája 1981, ktorou sa vykonáva článok 92 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (výber a vymáhanie príspevkov na sociálne zabezpečenie).

FRANCÚZSKO – ŠPANIELSKO

Dohoda zo 17. mája 2005 ustanovujúca osobitné pravidlá upravujúce správu a vzájomné zúčtovanie pohľadávok za dávky zdravotnej starostlivosti podľa nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

FRANCÚZSKO – TALIANSKO

- a) Výmena listov zo 14. mája a 2. augusta 1991 o podmienkach vzájomného zúčtovania pohľadávok podľa článku 93 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- b) Dodatočná výmena listov z 22. marca a 15. apríla 1994 o postupoch vzájomného zúčtovania záväzkov podľa článkov 93, 94, 95 a 96 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- c) Výmena listov z 2. apríla 1997 a 20. októbra 1998 upravujúca výmenu listov uvedenú pod písm. a) a b) a týkajúca sa postupov na vzájomné zúčtovanie záväzkov podľa článkov 93, 94, 95 a 96 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- d) Dohoda z 28. júna 2000 o vzdaní sa náhrady nákladov, uvedených v článku 105 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 574/72, na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia požadované podľa článku 51 uvedeného nariadenia.

FRANCÚZSKO – LUXEMBURSKO

- a) Dohoda z 2. júla 1976 o vzdaní sa náhrady podľa článku 36 ods. 3 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 v prípade nákladov na nemocenské vecné dávky a vecné dávky v materstve poskytované rodinným príslušníkom pracovníka, ktorí nemajú bydlisko v tej istej krajine ako pracovník.
- b) Dohoda z 2. júla 1976 o vzdaní sa náhrady podľa článku 36 ods. 3 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 v prípade nákladov na nemocenské vecné dávky alebo vecné dávky v materstve poskytované bývalým cezhraničným pracovníkom, ich rodinným príslušníkom alebo pozostalým.
- c) Dohoda z 2. júla 1976 o vzdaní sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia podľa článku 105 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972.
- d) Výmena listov zo 17. júla a 20. septembra 1995, týkajúcich sa podmienok vysporiadania vzájomných nárokov podľa článkov 93, 95 a 96 nariadenia (EHS) č. 574/72.

FRANCÚZSKO – HOLANDSKO

- a) Dohoda z 28. apríla 1997 o vzdaní sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia podľa článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72.
- b) Dohoda z 29. septembra 1998 ustanovujúca osobitné podmienky pre určenie sumy, ktorá sa má nahradiť za vecné dávky podľa nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.
- c) Dohoda z 3. februára 1999 ustanovujúca osobitné podmienky pre správu a vzájomné zúčtovanie záväzkov za nemocenské dávky podľa nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

FRANCÚZSKO – PORTUGALSKO

Dohoda z 28. apríla 1999 ustanovujúca osobitné podrobné pravidlá upravujúce správu a vzájomné zúčtovanie pohľadávok za lekárske ošetrenie podľa nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

FRANCÚZSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

- a) Výmena listov z 25. marca a 28. apríla 1997, týkajúca sa článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).
- b) Dohoda z 8. decembra 1998 o osobitných metódach určovania sumy, ktorá sa má uhradiť za vecné dávky podľa nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

TALIANSKO – NEMECKO

Dohoda z 3. apríla 2000 o výbere a vymáhaní príspevkov na sociálne zabezpečenie.

TALIANSKO – ŠPANIELSKO

Dohoda z 21. novembra 1997 o novom postupe uplatňovanom s cieľom zlepšiť a zjednodušiť náhrady nákladov na zdravotnú starostlivosť, týkajúca sa článku 36 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náhrada nemocenských vecných dávok a dávok v materstve) a článkov 93, 94, 95, 100 a článku 102 ods. 5 nariadenia (EHS) č. 574/72 (postupy pre náhradu, nemocenské dávky a dávky v materstve a pre oneskorené žiadosti).

TALIANSKO – HOLANDSKO

Dohoda z 24. decembra 1996/27. februára 1997 o článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71.

TALIANSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Dohoda podpísaná 15. decembra 2005 medzi príslušnými úradmi Talianskej republiky a Spojeného kráľovstva podľa článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71, ustanovujúca iné spôsoby náhrady nákladov na vecné dávky poskytované obidvomi krajinami podľa tohto nariadenia s účinnosťou od 1. januára 2005.

LUXEMBURSKO – TALIANSKO

Článok 4 ods. 5 a 6 správneho dojednaní z 19. januára 1955 o vykonávaní ustanovení Všeobecného dohovoru o sociálnom zabezpečení (nemocenské poistenie poľnohospodárskych pracovníkov).

LUXEMBURSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Výmena listov z 18. decembra 1975 a 20. januára 1976 o článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia uvedené v článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72).

MAĎARSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Dohoda finalizovaná 1. novembra 2005 medzi príslušnými úradmi Maďarskej republiky a Spojeného kráľovstva podľa článku 35 ods. 3 a článku 41 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 883/2004, ustanovujúca iné spôsoby náhrady nákladov na vecné dávky poskytované obidvomi krajinami podľa tohto nariadenia s účinnosťou od 1. mája 2004.

MALTA – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Dohoda finalizovaná 17. januára 2007 medzi príslušnými úradmi Malty a Spojeného kráľovstva podľa článku 35 ods. 3 a článku 41 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 883/2004, ustanovujúca iné spôsoby náhrady nákladov na vecné dávky poskytované obidvomi krajinami podľa uvedeného nariadenia s účinnosťou od 1. mája 2004.

HOLANDSKO – BELGICKO

- a) Dohoda z 21. marca 1968 o výbere a vymáhaní príspevkov na sociálne poistenie spolu so správnym dojednaním z 25. novembra 1970, ktorým sa vykonáva uvedená dohoda.
- b) Dohoda z 13. marca 2006 o zdravotnom poistení.
- c) Dohoda z 12. augusta 1982 o poistení pre prípad choroby, materstva a invalidity.

HOLANDSKO – NEMECKO

- a) Článok 9 správneho dojednaní z 18. apríla 2001 k dohovoru z 18. apríla 2001 (výplata dôchodkov).
- b) Dohoda z 21. januára 1969 o vymáhaní príspevkov na sociálne zabezpečenie.

HOLANDSKO – ŠPANIELSKO

Dohoda z 21. februára 2000 medzi Holandskom a Španielskom, umožňujúca vzájomné zúčtovanie pohľadávok týkajúcich sa dávok nemocenského poistenia a poistenia pre prípad materstva pri vykonávaní ustanovení nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

HOLANDSKO – LUXEMBURSKO

Dohoda z 1. novembra 1976 o vzdaní sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia, prijatá podľa článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72.

HOLANDSKO – PORTUGALSKO

Dohoda z 11. decembra 1987 o náhradách vecných dávok v prípade choroby alebo materstva.

HOLANDSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

- a) Článok 3 druhá veta správneho dojednaní z 12. júna 1956 o vykonávaní dohovoru z 11. augusta 1954.
- b) Výmena listov z 25. apríla a 26. mája 1986, týkajúca sa článku 36 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náhrada alebo vzdanie sa náhrady výdavkov na vecné dávky) v znení zmien a doplnení.

RAKÚSKO – NEMECKO

Na osoby, ktoré vykonávali činnosť ako cezhraniční pracovníci k 1. januáru 2005 alebo pred týmto dátumom a do 1. januára 2011 sa stali nezamestnanými, sa naďalej uplatňuje oddiel II číslo 1 a oddiel III dohody z 2. augusta 1979 o vykonávaní dohovoru o poistení v nezamestnanosti z 19. júla 1978.

POĽSKO – NEMECKO

Dohoda z 11. januára 1977 o vykonávaní dohovoru z 9. októbra 1975 o starobných dôchodkoch a dávkach v súvislosti s pracovnými úrazmi.

PORTUGALSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Dojednanie z 8. júna 2004 ustanovujúce iné spôsoby náhrady nákladov na vecné dávky poskytované obidvoma krajinami s účinnosťou od 1. januára 2003.

FÍNSKO – ŠVÉDSKO

Článok 15 Nordického dohovoru o sociálnom zabezpečení z 18. augusta 2003: dohoda o vzájomnom vzdaní sa náhrad podľa článkov 36, 63 a 70 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náklady na nemocenské vecné dávky, vecné dávky v materstve, v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a na dávky v nezamestnanosti) a článku 105 nariadenia (EHS) č. 574/72 (náklady na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

FÍNSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Výmena listov z 1. a 20. júna 1995 týkajúcich sa článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náhrada alebo vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky) a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

ŠVÉDSKO – ŠPANIELSKO

Dohoda z 1. decembra 2004 o náhrade nákladov na vecné dávky poskytnuté podľa nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72.

ŠVÉDSKO – LUXEMBURSKO

Dojednanie z 27. novembra 1996 o náhrade výdavkov v oblasti sociálneho zabezpečenia.

ŠVÉDSKO – SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

Dojednanie z 15. apríla 1997 týkajúce sa článku 36 ods. 3 a článku 63 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 1408/71 (náhrada alebo vzdanie sa náhrady nákladov na vecné dávky) a článku 105 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 574/72 (vzdanie sa náhrady nákladov na administratívne overovania a lekárske vyšetrenia).

PRÍLOHA II

OSOBITNÉ SYSTÉMY PRE ŠTÁTNYCH ZAMESTNANCOV**(podľa článkov 31 a 41 vykonávacieho nariadenia)**

- A. Osobitné systémy pre štátnych zamestnancov, na ktorých sa nevzťahuje hlava III kapitola I nariadenia (ES) č. 883/2004 týkajúca sa vecných dávok

Nemecko

Osobitný systém nemocenského poistenia pre štátnych zamestnancov

- B. Osobitné systémy pre štátnych zamestnancov, na ktorých sa nevzťahuje hlava III kapitola I nariadenia (ES) č. 883/2004 týkajúca sa vecných dávok, okrem článku 19, článku 27 ods. 1 a článku 35

Španielsko

Osobitný systém sociálneho zabezpečenia pre štátnych zamestnancov

Osobitný systém sociálneho zabezpečenia pre príslušníkov ozbrojených síl

Osobitný systém sociálneho zabezpečenia pre úradníkov a administratívnych pracovníkov súdov

- C. Osobitné systémy pre štátnych zamestnancov, na ktorých sa nevzťahuje hlava III kapitola II nariadenia (ES) č. 883/2004 týkajúca sa vecných dávok

Nemecko

Osobitný systém úrazového poistenia pre štátnych zamestnancov

PRÍLOHA III

**ČLENSKÉ ŠTÁTY, KTORÉ SI UPLATŇUJÚ NÁROK NA NÁHRADU NÁKLADOV NA VECNÉ DÁVKY NA
ZÁKLADE PEVNE STANOVENÝCH SÚM****(podľa článku 63 ods. 1 vykonávacieho nariadenia)**

ÍRSKO

ŠPANIELSKO

TALIANSKO

MALTA

HOLANDSKO

PORTUGALSKO

FÍNSKO

ŠVÉDSKO

SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO

PRÍLOHA IV

ÚDAJE O DATABÁZE UVEDENEJ V ČLÁNKU 88 ODS. 4 VYKONÁVACIEHO NARIADENIA

1. Obsah databázy

V elektronickom adresári (URL) dotknutých orgánov sa uvádzajú:

- a) názvy orgánov v úradných jazykoch členského štátu, ako aj v angličtine;
- b) identifikačný kód a elektronická adresa EESSI;
- c) ich funkcia vzhľadom na vymedzenie pojmov v článku 1 písm. m), q) a r) základného nariadenia a v článku 1 písm. a) a b) vykonávacieho nariadenia;
- d) ich príslušnosť, pokiaľ ide o rozličné riziká, typy dávok, systémy a geografickú pôsobnosť;
- e) časť základného nariadenia, ktorú tieto orgány uplatňujú;
- f) tieto kontaktné údaje: poštová adresa, telefón, fax, e-mailová adresa a príslušná adresa URL;
- g) akékoľvek ďalšie informácie potrebné na uplatňovanie základného nariadenia alebo vykonávacieho nariadenia.

2. Spravovanie databázy

- a) Elektronický adresár je umiestnený v EESSI na úrovni Európskej komisie.
- b) Členské štáty zodpovedajú za zber a kontrolu potrebných informácií o orgánoch a za včasné predloženie akýchkoľvek položiek v ich právomoci alebo zmien týchto položiek Európskej komisii.

3. Prístup

Informácie, ktoré slúžia na prevádzkové a správne účely, nie sú prístupné verejnosti.

4. Bezpečnosť

Všetky úpravy databázy (vkládanie, aktualizácia, vymazanie) sa zaznamenávajú. Užívatelia sa pred vstupom do adresára na účely úpravy položiek identifikujú a overujú. Pred úpravou položky sa skontroluje povolenie užívateľa na vykonanie úpravy. Akýkoľvek nepovolený krok sa zamietne a zaznamená.

5. Jazykový režim

Základným jazykom databázy je angličtina. Názvy orgánov a ich kontaktné údaje sa uvádzajú aj v úradnom jazyku alebo úradných jazykoch daného členského štátu.

PRÍLOHA V

ČLENSKÉ ŠTÁTY, KTORÉ NA RECIPROČNEJ BÁZE URČUJÚ MAXIMÁLNU VÝŠKU NÁHRADY UVEDENEJ V ČLÁNKU 65 ODS. 6 TRETEJ VETE ZÁKLADNÉHO NARIADENIA NA ZÁKLADE PRIEMERNEJ SUMY DÁVOK V NEZAMESTNANOSTI POSKYTOVANÝCH PODĽA ICH PRÁVNÝCH PREDPISOV V PREDCHÁDZAJÚCOM KALENDÁRNOM ROKU (podľa článku 70 vykonávacieho nariadenia)

BELGICKO

ČESKÁ REPUBLIKA

NEMECKO

RAKÚSKO

SLOVENSKO

FÍNSKO

ODÔVODNENÉ STANOVISKO RADY

I. ÚVOD

Európsky parlament a Rada 29. apríla 2004 prijali nariadenie (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾ o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (ďalej len „základné nariadenie“), ktorým sa má nahradiť nariadenie (EHS) č. 1408/71 ⁽²⁾.

Vzhľadom na článok 89 základného nariadenia je potrebné, aby sa prijalo nariadenie, ktorým sa stanovia postupy pre vykonávanie základného nariadenia. Komisia na tento účel 31. januára 2006 predložila Rade návrh nariadenia. Návrh sa zakladá na článkoch 42 a 308 zmluvy.

Európsky parlament, konajúc v súlade s článkom 251 zmluvy, zaujal stanovisko v prvom čítaní 9. júla 2008 ⁽³⁾. Hospodársky a sociálny výbor zaujal stanovisko 26. októbra 2006 ⁽⁴⁾.

Komisia 15. októbra 2008 predložila zmenený a doplnený návrh, v ktorom akceptovala 159 zo 162 pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov prijatých Európskym parlamentom.

Rada 17. decembra 2008 v súlade s článkom 251 ods. 2 Zmluvy o ES jednomyseľne prijala spoločnú pozíciu.

II. CIEĽ

Cieľom návrhu je zaviesť proces modernizácie pravidiel, ktoré sa v súčasnosti uplatňujú v oblasti koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia, zavedením postupov pre vykonávanie nariadenia (ES) č. 883/2004, čím sa zároveň nahradí súčasné vykonávacie nariadenie [nariadenie (EHS) č. 574/72]. Zámerom je predovšetkým to, aby sa pre všetky dotknuté strany (poistenci, ich prípadní zamestnávateľia, inštitúcie sociálneho zabezpečenia a príslušné úrady členských štátov) zadefinovali postupy pre praktické vykonávanie pravidiel stanovených v základnom nariadení. Snahou je tiež zjednodušiť a upresniť práva a povinnosti rôznych zainteresovaných strán, a tak zlepšiť súčasné postupy. Cieľom je aj umožniť intenzívnejšiu spoluprácu inštitúcií, a to hlavne prostredníctvom elektronickej výmeny údajov medzi členskými štátmi.

III. ANALÝZA SPOLOČNEJ POZÍCIE

1. Všeobecné poznámky

a) Zmenený a doplnený návrh Komisie

Európsky parlament prijal k návrhu Komisie 162 pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov. Z nich sa 160 návrhov zapracovalo do zmeneného a doplneného návrhu Komisie v celom rozsahu, čiastočne alebo po preformulovaní (pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 1 – 25, 27 – 54 a 56 – 162). Ostávajúce 2 pozmeňujúce a doplňujúce návrhy však neboli pre Komisiu prijateľné (pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 26 a 55).

b) Spoločná pozícia Rady

Rada mohla akceptovať 146 zo 162 pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, ktoré boli buď v plnom rozsahu alebo čiastočne začlenené do zmeneného a doplneného návrhu Komisie, a to konkrétne pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 2, 4, 5, 7, 8, 12 – 14, 17 – 25, 27 – 34, 36 – 47, 49 – 54, 56 – 71, 74 – 78, 80 – 88, 90 – 107, 109 – 132, 134 – 146, 147 (prvá časť), 148 (prvá časť), 149 a 152 – 162.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, opravené znenie v Ú. v. EÚ L 200, 7.6.2004, s. 1.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva, Ú. v. ES L 149, 5.7.1971, s. 2. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1992/2006 (Ú. v. EÚ L 392, 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Zatiaľ nie je uverejnené v úradnom vestníku.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 324, 30.12.2006, s. 59.

Rada tiež akceptovala zásady, z ktorých pozmeňujúce a doplňujúce návrhy vychádzajú, pod podmienkou, že sa preformulujú:

- pozmeňujúci a doplňujúci návrh 3 (nové odôvodnenie 8a): Rada v plnej miere súhlasí s podstatou pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu, avšak domnieva sa, že posledná veta by sa mala preformulovať do všeobecnejšej podoby v súlade s poslednou vetou odôvodnenia 10 spoločnej pozície,
- pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 6 a 9, ktoré sa týkajú vymedzenia pojmov „portál“ a „štandardná elektronická správa“ v článku 1 ods. 2 písm. a) a d): Rada sa domnieva, že tieto vymedzenia by sa mali revidovať na základe výsledkov práce správnej komisie pre sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov v kontexte projektu EESSI (elektronická výmena informácií o sociálnom zabezpečení) (článok 1 ods. 2 písm. a) spoločnej pozície),
- pozmeňujúci a doplňujúci návrh 10 (článok 2 nový ods. -1): Rada dospela k záveru, že tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh by sa mal mierne upraviť a že by sa okrem osôb so zdravotným postihnutím malo odkazovať aj na staršie osoby (článok 2 ods. 1 spoločnej pozície),
- pozmeňujúci a doplňujúci návrh 11 (článok 2 ods. 1): Rada považuje za nevyhnutné, aby sa namiesto „lehôt ustanovených právnymi predpismi dotknutého členského štátu“ použil výraz „bezodkladne“, keďže predmetné lehoty môžu byť v niektorých prípadoch pomerne dlhé alebo naopak – vôbec nemusia byť vo vnútroštátnych právnych predpisoch zavedené. Toto je horizontálna otázka, ktorá sa týka všetkých pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov obsahujúcich lehoty (článok 2 ods. 2 spoločnej pozície),
- pozmeňujúci a doplňujúci návrh 15 (článok 3 ods. 2): Rada mohla akceptovať len prvý odsek tohto pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu, keďže podľa jej názoru podrobné ustanovenia, ako ich navrhol Parlament vo zvyšnej časti tohto pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu, by mohli byť v rozpore s vnútornou organizáciou členských štátov v tejto oblasti, na ktorú sa už aj tak vzťahuje smernica 95/46/EC (článok 3 ods. 2 spoločnej pozície),
- pozmeňujúci a doplňujúci návrh 16 (článok 3 ods. 3): podobne ako pri pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 11 Rada aj v tomto prípade namiesto odkazu na vnútroštátne lehoty uprednostňuje použitie výrazu „bezodkladne“, a to z tých istých dôvodov, ako sa už uviedli (článok 3 ods. 3 spoločnej pozície). To isté platí aj vo vzťahu k článkom 27 ods. 5, 49 ods. 1 a 51 ods. 2 návrhu Komisie (články 27 ods. 5, 49 ods. 1 a 51 ods. 2 spoločnej pozície),
- pozmeňujúci a doplňujúci návrh 26 (článok 6 ods. 4): Rada súhlasí s podstatou článku, avšak zastáva názor, že by sa znenie malo ďalej upresniť, ako sa uvádza v článku 6 ods. 5 spoločnej pozície,
- pozmeňujúci a doplňujúci návrh 48 (článok 17 ods. 3): Rada súhlasí s podstatou pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu, avšak domnieva sa, že by sa znenie malo preformulovať a malo by sa odkazovať na dotknutý členský štát ako v článku 16 ods. 3 spoločnej pozície,
- pozmeňujúci a doplňujúci návrh 72 (článok 26 ods. 2 posledný pododsek): Rada sa domnieva, že dodržanie lehoty 15 kalendárnych dní na odpoveď na žiadosť o oprávnenie by bolo nereálne. Podľa jej názoru by sa táto lehota mala stanoviť vo vnútroštátnych právnych predpisoch (článok 26 ods. 2 spoločnej pozície),
- pozmeňujúci a doplňujúci návrh 73 (článok 26 ods. 3): Rada zastáva názor, že jediným cieľom tohto ustanovenia bolo stanoviť postup na určenie inštitúcie vydávajúcej oprávnenie, ak osoba nemá bydlisko v príslušnom členskom štáte. Netýka sa iných situácií, v ktorých by sa oprávnenie nemalo zamietnuť, keďže na tieto prípady sa jasne vzťahuje základné nariadenie (článok 26 ods. 3 spoločnej pozície),
- pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 97 a 98 (článok 43 ods. 1 a 3 nový pododsek): Rada zastáva názor, že tieto pozmeňujúce a doplňujúce návrhy sú síce prijateľné, napriek tomu sa ale domnieva, že by sa mal zmeniť názov článku, ktorý by mal znieť „Dodatočné ustanovenia pre výpočet dávky“.

Rada však nepovažovala za vhodné zapracovať tieto pozmeňujúce a doplňujúce návrhy:

- pozmeňujúci a doplňujúci návrh 1 (tretie odôvodnenie týkajúce sa ochrany fyzických osôb, pokiaľ ide o spracovanie a výmenu osobných údajov): Rada sa domnieva, že tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorý úzko súvisí s pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom 15 (uvádza sa ďalej), nie je potrebný, keďže najvhodnejšie by bolo vyriešiť danú otázku v článku 3 ods. 2. Rada preto vyjadrila názor, že v tomto odôvodnení by sa malo ponechať znenie pôvodného návrhu Komisie (odôvodnenie 3 spoločnej pozície),
 - pozmeňujúci a doplňujúci návrh 35 (článok 12 nový ods. 6a): Rada sa rozhodla vypustiť toto ustanovenie na základe správy správnej komisie, ktorá ho nepovažuje za technicky nutné, keďže nemá žiadny prípadný negatívny vplyv na práva osôb,
 - pozmeňujúci a doplňujúci návrh 55 (článok 19 ods. 2): v tomto pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu sa uvádza, že na potvrdení, ktorým sa oznamujú uplatniteľné právne predpisy, sa uvedie mzda vyplácaná zamestnávateľom. Rada sa stotožňuje s názorom Komisie, že tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh je nad rámec informácií potrebných na účely sociálneho zabezpečenia, a teda aj nad rámec cieľov tohto nariadenia (článok 19 ods. 2 spoločnej pozície),
 - pozmeňujúci a doplňujúci návrh 79 (článok 26 ods. 6): Rada sa domnieva, že náklady na cestu a pobyt, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou liečby poistenca, by mala znášať príslušná inštitúcia pod podmienkou, že vnútroštátne právne predpisy, ktoré táto inštitúcia uplatňuje, obsahujú ustanovenia v tomto zmysle a že bolo vydané oprávnenie. Rada ďalej nemohla akceptovať poslednú časť pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu týkajúcu sa úhrady nákladov na cestu a pobyt osoby, ktorá sprevádza osobu s postihnutím. Domnieva sa, že by sa takýmto ustanovením prekračoval rozsah koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia, keďže by tým pre členský štát vznikala povinnosť poskytovať novú dávku v oblasti zdravotného poistenia (článok 26 ods. 6 spoločnej pozície).
- Je však potrebné uviesť, že sa zohľadnili osobitné potreby osôb s postihnutím, keďže Rada neprijala pozmeňujúci a doplňujúci návrh 10 (článok 2 nový ods. -1, pozri vyššie) a požaduje jeho prepracovanie,
- pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 164, 165, 166 a 167 (lehoty na predloženie a vyrovnanie nárokov, ktoré sa uvádzajú v článku 66): Rada považuje za nevyhnutné, aby sa predĺžili lehoty navrhované Komisiou, ktoré sa týkajú predloženia a vyrovnania pohľadávok, ako aj urovnávania sporov (12 mesiacov na predloženie pohľadávky, 18 mesiacov na vyrovnanie pohľadávky a 36 mesiacov na urovanie sporu). Rada preto nemohla prijať pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 164 až 167, ktoré trvajú na zachovaní lehôt navrhovaných Komisiou, keďže väčšina členských štátov zaujala stanovisko, že takéto lehoty by sa mohli zaviesť len po získaní skúseností a pri využití výsledkov technologického pokroku, ktorý pravdepodobne výmeny medzi inštitúciami urýchli. V tejto súvislosti je potrebné brať do úvahy, že návrh nariadenia už obsahuje ustanovenia o zálohových platbách a úrokoch z omeškania ako stimuloch urýchľujúcich postupy.

Vzhľadom na dôležitosť tejto otázky pre Európsky parlament však Rada súhlasila s vložením osobitnej doložky o preskúmaní v článku 86 ods. 1 spoločnej pozície, podľa ktorej sa lehoty uvedené v článku 67 ods. 2, 5 a 6 vykonávacieho nariadenia preskúmajú najneskôr štyri roky po nadobudnutí účinnosti vykonávacieho nariadenia na základe správy správnej komisie. Cieľom tohto preskúmania bude výrazne skrátiť lehoty.

Komisia akceptuje spoločnú pozíciu, na ktorej sa Rada dohodla.

2. Konkrétne pripomienky

K článku 2 ods. 4: Rada sa domnieva, že znenie návrhu Komisie, ktoré chce Parlament ponechať, by sa malo ďalej upresniť a že by sa malo odkazovať iba na styčný orgán, keďže tento odsek sa týka len úradov zúčastňujúcich sa na výmene údajov, a nie spôsobu, akým sa tieto údaje vymieňajú (článok 2 ods. 4 spoločnej pozície). Pokiaľ ide o pozmeňujúci a doplňujúci návrh 108, Rada v tom istom duchu dospela k záveru, že by bol prijateľný, ak by sa vložila formulácia „v jej úlohe kontaktnej inštitúcie“, aby sa členským štátom umožnilo organizovať svoje systémy výmeny informácií (článok 47 ods. 1 spoločnej pozície). Existujú aj situácie, pri ktorých by výmena informácií medzi inštitúciami nemala byť automatická, aby sa vyhlo zbytočnej byrokracii. V takomto istom zmysle by bol prijateľný aj pozmeňujúci a doplňujúci návrh 89, ak by sa vložila formulácia „podľa potreby“ (článok 27 ods. 9 spoločnej pozície).

Rada sa domnieva, že pojem „poberatelia“ v názve článku 3 by sa mal nahradiť pojmom „dotknuté osoby“, aby sa jasnejšie vyjadrilo, že sa toto ustanovenie uplatňuje na osoby, na ktoré sa vzťahuje základné nariadenie, a nie na poberateľov vo všeobecnosti. Rada okrem toho dospela k záveru, že by sa z tohto článku mali vypustiť odseky 4 – 8. Domnieva sa, že odseky 4 – 7 návrhu Komisie, ktoré sa týkajú potvrdenia o doručení v prípade cezhraničného zasielania dokumentov a jeho právnych dôsledkov a opravných prostriedkov, zasahujú do vnútroštátnych právomocí. Pokiaľ ide o odsek 8, ktorý sa týka rozhodnutí zasielaných dotknutej osobe elektronickými prostriedkami, dospelo sa k záveru, že táto otázka súvisí skôr s článkom 4. Toto ustanovenie sa preto začlenilo do článku 4 ods. 3 spoločnej pozície.

V súvislosti s článkom 4 ods. 2 sa Rada domnieva, že znenie pôvodného návrhu Komisie, ktoré si Parlament želá zachovať, nie je kompatibilné s organizáciou, ktorú členské štáty zavedú. Podľa jej názoru by sa toto ustanovenie malo preformulovať tak, aby sa v ňom uvádzalo, že zasielanie údajov medzi inštitúciami alebo styčnými orgánmi sa vykonáva priamo alebo nepriamo elektronickými prostriedkami prostredníctvom prístupových bodov, keďže tieto plnia funkciu elektronických kontaktných bodov (článok 4 ods. 2 spoločnej pozície).

Rada zastáva stanovisko, že v názve článku 5, ako aj v jeho znení by sa mal používať pojem „podporné doklady“ namiesto pojmu „podporné dokumenty“. Ide o podporné doklady, ktoré sú podkladom na vydanie dokumentov a ktoré nie sú záväzné pre inštitúcie iného členského štátu, ak nie sú súčasťou súboru údajov zahrnutých do dokumentu. Rada sa okrem toho domnieva, že by sa z článku mal vypustiť odkaz na rozhodnutia daňových orgánov, keďže v tejto súvislosti Spoločenstvo buď nemá právomoc, alebo sa táto otázka rieši v rámci iných nástrojov Spoločenstva (článok 5 spoločnej pozície).

Pokiaľ ide o článok 5 ods. 3, Rada súhlasí s podstatou návrhu Komisie, ktorý Parlament zachoval, avšak napriek tomu sa domnieva, že by sa znenie malo preformulovať tak, aby sa inštitúciám ustanovila povinnosť snažiť sa o vyriešenie každého sporu najmenej počas jedného mesiaca, kým budú oprávnené postúpiť vec správnej komisii. Toto upresnenie sa zdá byť nevyhnutné, aby sa členské štáty viac snažili o dosiahnutie bilaterálnych dohôd, a nie aby len automaticky predkladali spory na riešenie správnej komisii. Taktiež je dôležité, aby sa takéto žiadosti podávali prostredníctvom príslušných úradov a nie prostredníctvom jednotlivých inštitúcií (článok 5 ods. 4 spoločnej pozície).

Rada zastáva názor, že by sa v článku 6 ods. 2 malo konkrétne uviesť, že dávky sa poskytujú buď v hotovosti, alebo ako vecné dávky. Primerane by sa mal zmeniť názov článku 6 – namiesto slova „vyplácanie“ by sa malo použiť slovo „priznanie“ (článok 6 spoločnej pozície).

Rada zastáva názor, že by sa mal preformulovať názov článku 7, aby sa konkretizovalo, že sa tento článok týka predbežného výpočtu dávok a príspevkov. V druhom odseku tohto článku by sa mala doplniť formulácia „alebo dokumenty“, aby sa zabezpečilo, že doklady budú obsahovať aj informácie potrebné na konečný výpočet príspevkov alebo dávok (článok 7 spoločnej pozície).

V súvislosti s článkom 8 ods. 1 môže Rada akceptovať ponechanie návrhu Komisie pod podmienkou, že sa opraví odkaz na článok 8, ktorý by mal správne znieť článok 8 ods. 1 (článok 8 ods. 1 spoločnej pozície).

V článku 9 by sa malo odkazovať na „úrady a inštitúcie“, keďže tento článok sa netýka len inštitúcií (článok 9 spoločnej pozície).

Pokiaľ ide o článok 10, Rada sa domnieva, že vzhľadom na to, že články 53 až 55 základného nariadenia obsahujú osobitné ustanovenia o súbehu dávok s inými dávkami alebo príjmom, na ktoré by sa toto ustanovenie o súbehu dávok nemalo vzťahovať, malo by sa doplniť znenie „bez ohľadu na iné ustanovenia základného nariadenia“ (článok 10 spoločnej pozície).

Vo vzťahu k článku 11 Rada zaujala stanovisko, že by sa písmená c), d) a e) mali vypustiť vzhľadom na to, že je potrebné prepracovať odsek 1 (článok 11 spoločnej pozície).

Podľa názoru Rady by sa v článku 12 ods. 5 mal pojem „poistenec“ nahradiť pojmom „dotknutá osoba“ (s cieľom zabezpečiť súlad s článkom 12 ods. 1), keďže článok 6 základného nariadenia sa neobmedzuje len na poistencov. Okrem toho sa tento pojem nepoužíva vo všetkých kapitolách základného nariadenia (napr. kapitola o dôchodkoch používa pojem „osoby“) (článok 12 ods. 5 spoločnej pozície).

Článok 13 návrhu (článok 13 spoločnej pozície) sa týka prepočítavania období vyjadrených v odlišných jednotkách na účely ich sčítania. Návrh Komisie vychádza z predpokladu, že je potrebné zaviesť len prepočítavanie období založených na 5-dňovom pracovnom týždni. Na rokovaníach Rady sa ukázalo, že to nepostačuje, keďže členské štáty stále uskutočňujú výpočty (aspoň v rámci niektorých systémov) na základe 6- alebo 7-dňového pracovného týždňa (napr. v prípade samostatne zárobkovo činných osôb). V tejto situácii bola možnosť prevziať existujúci systém z článku 15 ods. 3 nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 alebo vytvoriť nové ustanovenie. Vzhľadom na to, že existujúce ustanovenia týkajúce sa prepočítavania nie sú jednoznačné, rozhodlo sa, že sa zavedie nové ustanovenie, ktoré by vyriešilo všetky problémy súčasného systému.

Cieľom bolo vytvoriť nový systém na prepočítavanie období, ktorý by sa systematicky uplatňoval, aby sa zabezpečilo, že prepočítanie období nebude mať v žiadnom prípade za následok stratu obdobia poistenia.

Pokiaľ ide o článok 14 ods. 2 návrhu, ktorý sa týka „centra záujmu“ podľa článku 13 ods. 2 písm. b) základného nariadenia, na základe ktorého sa určuje právomoc príslušného členského štátu v prípade samostatne zárobkovo činnnej osoby, Rada považuje za nevyhnutné doplniť počet poskytovaných služieb (ako sa už uvádza v článku 12a ods. 5 písm. d) nariadenia Rady (EHS) č. 574/72) a vypustiť zmienku o členskom štáte, v ktorom dotknutá osoba podlieha dani, keďže podľa jej názoru otázka zdaňovania prekračuje rozsah pôsobnosti koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia (článok 14 ods. 8 spoločnej pozície).

Rada zastáva názor, že v článku 14 ods. 10 by sa mal použiť pojem „tretia krajina“ namiesto výrazu „mimo územia Únie“, aby sa zahrnuli aj situácie, ktoré sa týkajú Európskeho hospodárskeho priestoru a Švajčiarska (článok 14 ods. 11 spoločnej pozície).

Článok 17 sa týka osôb, ktoré zvyčajne vykonávajú činnosti vo viac ako jednom členskom štáte. Podľa článku 17 ods. 1 návrhu Komisie by mali byť o tejto skutočnosti informované všetky členské štáty a na základe spoločnej dohody by sa mali určiť uplatniteľné právne predpisy. Rada sa domnieva, že sú potrebné rýchlejšie postupy a rozhodnutie by mala prijímať inštitúcia členského štátu bydliska. Okrem toho odsek 1 návrhu Komisie by sa opakoval v odseku 2, ktorý sa uvádza v pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 47. Tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh by bol v konečnom dôsledku pre Radu prijateľný, ak by Parlament prijal článok 16 ods. 1 spoločnej pozície. Prijateľný je aj pozmeňujúci a doplňujúci návrh 48, a to pod podmienkou, že sa preformuluje (článok 16 ods. 3 spoločnej pozície).

Pokiaľ ide o článok 20 ods. 2, ktorý sa týka poskytovania informácií o uplatniteľných právnych predpisoch príslušnou inštitúciou, Rada sa rozhodla využiť ten istý model ako v článku 15 s cieľom upresniť, že neexistuje automatická povinnosť poskytovať informácie predchádzajúcej príslušnej inštitúcii vo všetkých prípadoch, ale že sa informácie majú len sprostredkovať (článok 20 ods. 2 spoločnej pozície).

V súvislosti s článkom 22 sa Rada domnieva, že by sa mal vypustiť druhý odsek, ktorý by sa mal nahradiť novým všeobecným odôvodnením (odôvodnenie 16 v spoločnej pozícii). Rada podobne zastáva názor, že nie je potrebný ani tretí odsek, keďže v článku 9 sa už ustanovuje možnosť dohodnúť si iné postupy (článok 22 spoločnej pozície).

Podľa názoru Rady by sa v článku 23 nemalo žiadnym spôsobom odkazovať na článok 27 (článok 23 spoločnej pozície).

Vo vzťahu k článku 24 ods. 1 sa Rada domnieva, že je potrebné upresniť, že dokument vydávaný príslušnou inštitúciou by sa mal vydávať na žiadosť poistenca alebo inštitúcie v mieste bydliska a že ho príslušná inštitúcia môže zrušiť, ak sa už ďalej nespĺňajú podmienky (článok 24 ods. 1 spoločnej pozície).

Rada dospela k záveru, že v článku 25 by sa mal doplniť nový odsek, aby sa upresnilo ustanovenie, ktoré Komisia navrhla v odseku 6 pododseku 3 (článok 25 ods. 7 spoločnej pozície).

Podľa názoru Rady by sa malo v texte návrhu Komisie urobiť niekoľko zmien, pokiaľ ide o článok 27 (článok 27 spoločnej pozície):

- znenie článku 27 ods. 5 by sa malo preformulovať tak, aby sa jednoznačne vyjadrilo, že inštitúcia v mieste bydliska alebo pobytu by mala vykonať všetky potrebné administratívne overovania a lekárske vyšetrenia len na základe žiadosti príslušnej inštitúcie. Mal by sa použiť výraz „bezodkladne“,
- vo vzťahu k odseku 8 sa Rada domnieva, že znenie návrhu Komisie by sa malo upresniť, hlavne pokiaľ ide o lekárske zistenia vyšetrujúceho lekára alebo inštitúcie, a malo by sa konkretizovať, že potvrdenie o práceneschopnosti by malo mať rovnakú právnu záväznosť ako potvrdenie vystavené v príslušnom členskom štáte,
- k odseku 9 – Rada sa domnieva, že ak dôjde k zamietnutiu peňažných dávok, nie je nevyhnutné, aby o tom bola informovaná inštitúcia v mieste bydliska. Mal by sa preto doplniť výraz „podľa potreby“.

V súvislosti s článkom 28 návrhu Komisie je pozmeňujúci a doplňujúci návrh 91 pre Radu v plnom rozsahu prijateľný, keďže chápe úmysel Parlamentu obmedziť tento článok len na jeden odsek rovnako, ako je to v článku 29 spoločnej pozície.

Článok 31 ods. 1 a 3 spoločnej pozície sa týkajú osobitných ustanovení o výnimkách z poistenia, ktoré sú nevyhnutné pre niektoré členské štáty a ktorých cieľom je ochrana rovnováhy medzi členskými štátmi.

Ustanovenia, ktoré Rada odsúhlasila v článkoch 33 až 42 spoločnej pozície (hlava III kapitola II – dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania a podpory pri úmrtí), vo veľkej miere pochádzajú z príslušných ustanovení nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 (najmä z článkov 34 a 40), keďže Rada považovala za potrebné ponechať tieto ustanovenia v záujme ochrany pracovníkov. Článok 33 návrhu Komisie (v ktorom sa do určitej miery obmedzujú podmienky vydávania oprávnenia v prípade pracovných úrazov alebo chorôb z povolania) sa vypustil a jeho obsah sa začlenil do článku 36 základného nariadenia. Články 35, 36, 37, 38, 39 a 42 návrhu Komisie sa v spoločnej pozícii upresnili (články 35, 36, 37, 38, 39 a 42 spoločnej pozície).

Rada zastáva názor, že by sa mal upresniť názov článku 43, aby sa uviedlo, že článok obsahuje dodatočné ustanovenia pre výpočet dávok (článok 43 spoločnej pozície). Rovnako by sa malo postupovať aj v článku 47, kde by sa malo v názve doplniť slovo „dotknutými“ (článok 47 spoločnej pozície).

V článku 45 ods. 3 návrhu Komisie by sa mal opraviť odkaz na článok 47 ods. 1 písm. b) základného nariadenia tak, aby sa odkazovalo na článok 47 ods. 1 písm. a) (článok 45 ods. 3 spoločnej pozície), a článok 45 ods. 6 by sa mal preformulovať tak, aby sa jednoznačne uviedlo, že ak žiadateľ úmyselne zanedbá svoju povinnosť poskytnúť informácie o svojom zamestnaní alebo bydlisku v členskom štáte a neskôr v tomto členskom štáte podá žiadosť o dôchodok, mala by sa táto žiadosť považovať za novú žiadosť (článok 45 ods. 6 spoločnej pozície).

Vo vzťahu k článku 49 ods. 1 sa Rada domnieva, že by sa znenie malo preformulovať tak, aby sa jasne uviedlo, ktorá inštitúcia by v každom jednotlivom prípade mala rozhodnúť. Okrem toho by sa namiesto anglického výrazu „immediately“ v návrhu Komisie mal použiť výraz „without delay“ (článok 49 ods. 1 spoločnej pozície).

Rada zastáva názor, že by sa mali upresniť ustanovenia o predbežných výplatách a preddavkových platbách na dávky v článku 50 ods. 2. Výplata sa považuje za predbežnú, ak prebieha postup preskúmania žiadosti a jeho výsledok by mohol ovplyvniť výšku dávky, ktorá sa má poskytnúť. Preddavkovú platbu vypláca inštitúcia členského štátu, podľa ktorého právnych predpisov bude mať dotknutá osoba právo na paušálny dôchodok (článok 50 ods. 2 spoločnej pozície).

Rada súhlasí s podstatou článku 51 ods. 2 návrhu Komisie, avšak domnieva sa, že by sa mali urobiť určité zmeny a doplnenia, najmä anglický výraz „immediately“ by sa mal nahradiť výrazom „without delay“ (článok 51 ods. 2 spoločnej pozície). To isté platí aj pre článok 54 ods. 1 (článok 54 ods. 2 spoločnej pozície).

Pokiaľ ide o článok 55 návrhu Komisie, Rada sa domnieva, že by sa malo upresniť znenie odseku 2. Zastáva tiež názor, že by sa na začiatok druhej vety odseku 5 mali doplniť slová „v prípade potreby“. Rada sa domnieva, že znenie článku 55 ods. 6 by sa malo sformulovať všeobecnejšie, aby poskytovalo možnosť uzatvárať dohody medzi dvomi alebo viacerými členskými štátmi, ktorými sa stanovujú ďalšie opatrenia s cieľom uľahčiť hľadanie zamestnania. Okrem toho by sa malo doplniť, že ak príslušné orgány alebo inštitúcie dvoch alebo viacerých členských štátov potrebujú iné osobitné postupy a/alebo časové obmedzenia, môžu si ich medzi sebou dohodnúť (článok 55 spoločnej pozície).

Rada chce zachovať podstatu článku 56 ods. 1 návrhu, avšak domnieva sa, že sú potrebné určité zmeny a doplnenia, aby sa ustanovilo, že rozhodujúcu úlohu zohráva príslušná inštitúcia v mieste bydliska, ktorá dávky prizná. Z tohto dôvodu ak sa nezamestnaná osoba rozhodne zaevidovať ako osoba hľadajúca prácu, a teda byť aj k dispozícii službám zamestnanosti v členskom štáte, v ktorom naposledy vykonávala pracovnú činnosť, mala by túto skutočnosť oznámiť príslušnej inštitúcii v členskom štáte miesta bydliska (článok 56 ods. 1 spoločnej pozície).

Rada považovala za potrebné zaviesť v spoločnej pozícii nový článok 57, v ktorom sa ustanovujú pravidlá uplatňovania článkov 61, 62, 64 a 65 základného nariadenia vo vzťahu k osobám, na ktoré sa vzťahuje osobitný systém pre štátnych zamestnancov.

V súvislosti s článkom 59 ods. 5 návrhu Komisie sa Rada domnieva, že toto ustanovenie by malo byť všeobecnejšie, a preto by sa formulácia „sa obráti ..., aby dosiahla vrátenie“ mala nahradiť formuláciou „môže žiadať vrátenie“ (článok 60 ods. 5 spoločnej pozície).

V názve hlavy IV kapitoly I by sa malo odkazovať na článok 35 ako celok.

Rada zastáva názor, že článok 61 ods. 1 a 3, ako aj článok 62 ods. 3 by sa mali upresniť (článok 62 ods. 1 spoločnej pozície a článok 63 ods. 2 spoločnej pozície).

Pokiaľ ide o článok 64 ods. 2 návrhu Komisie, Rada považuje za nevyhnutné konkretizovať, že by sa priemerné ročné náklady mali stanoviť podľa predchádzajúceho odseku (článok 65 ods. 2 spoločnej pozície).

V hlave IV kapitole III Rada prevzala hlavné zásady návrhu Komisie a vykonala zmeny (ako sa uvádza v článkoch 71 až 86 spoločnej pozície) s cieľom zohľadniť na jednej strane existujúce ustanovenia (predovšetkým článok 111 nariadenia (ES) č. 574/72) a na strane druhej osobitosti oblasti sociálneho zabezpečenia, kvôli ktorým je potrebné odchyliť sa od znenia navrhovaného Komisiou, ktoré sa zakladá na znení smernice o zdaňovaní.

Napokon vo vzťahu k hlave V návrhu Komisie (rôzne, prechodné a záverečné ustanovenia) bolo cieľom Rady uľahčiť prechod z existujúcich právnych predpisov Spoločenstva na nové právne predpisy pri súčasnom zabezpečení právnej istoty (napr. pokiaľ ide o bilaterálne dohody uzavreté v rámci nariadenia (ES) č. 1408/71 alebo v prípade dôchodkových dávok priznaných podľa súčasného nariadenia prechod z týchto právnych predpisov na nové predpisy), zohľadňujúc pri tom logistické prekážky súvisiace s elektronickými výmenami a ochranu práv osôb.

V spoločnej pozícii sa v súvislosti s návrhom Komisie zaviedli tieto hlavné zmeny:

— Pokiaľ ide o článok 85 návrhu Komisie Rada považuje za užitočné doplniť ďalšie upresnenie týkajúce sa kvality poskytovaných informácií v odsekoch 1 a 3 (článok 89 ods. 1 a 3 spoločnej pozície).

- Pokiaľ ide o článok 88 návrhu Komisie, Rada sa domnieva, že je nevyhnutné, aby sa doplnil nový odsek 3 v článku 9 základného nariadenia. Cieľom je zabezpečiť právnu istotu v súvislosti s dohodami, ktoré členské štáty uzavreli v rámci nariadení Rady (EHS) č. 1408/71 a 574/72.
- V spoločnej pozícii sa okrem toho zaviedol nový odsek 4 v článku 87, ktorý sa týka stavu závislosti s cieľom upresniť podmienky pre určenie miery závislosti.
- V súvislosti s článkom 89 návrhu Komisie sa Rada domnieva, že článok 87 ods. 8 základného nariadenia by sa mal zmeniť a doplniť (dokument 14518/08 ADD 1 REV 1).
- Článok 88 ods. 2 až 5 spoločnej pozície obsahujú určité konkretizácie týkajúce sa prílohy 4.
- Pokiaľ ide o článok 91 návrhu Komisie, Rada dosiahla jednomyselnú dohodu o ustanovení, že nariadenie by malo nadobudnúť účinnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po šiestich mesiacoch od uverejnenia nariadenia, avšak v každom prípade najskôr 1. januára 2010 (článok 97 spoločnej pozície).
- Rada okrem toho v spoločnej pozícii zaviedla nový článok 94 o prechodných ustanoveniach týkajúcich sa dôchodkov podľa vzoru článku 118 nariadenia Rady (EHS) č. 574/72, keďže tieto ustanovenia majú osobitný význam pre nové členské štáty.
- Rada považuje za potrebné doplniť v spoločnej pozícii nový článok 95 týkajúci sa prechodného obdobia pre elektronické výmeny údajov s cieľom ustanoviť, že prechodné obdobia pre výmenu údajov elektronickými prostriedkami nepresiahnu obdobie 24 mesiacov od dátumu začiatku uplatňovania nariadenia.

Spoločná pozícia okrem toho obsahuje päť príloh týkajúcich sa dvojstranných dohôd (príloha 1), osobitných systémov pre štátnych zamestnancov (príloha 2), zoznamu členských štátov, ktoré si uplatňujú nárok na náhradu nákladov na vecné dávky na základe pevne stanovených súm (príloha 3), údajov o databáze uvedenej v článku 89 ods. 4 nariadenia (príloha 4) a zoznamu členských štátov, ktoré na recipročnej báze určujú maximálnu výšku náhrady uvedenej v tretej vete článku 65 ods. 6 základného nariadenia (príloha 5).

IV. ZÁVER

Rada víta, že sa prvé čítanie tohto rozsiahleho návrhu právneho predpisu v Európskom parlamente nieslo v duchu spolupráce, ktorý obidvom inštitúciám už v tejto fáze umožnil výrazne znížiť rozsah prípadných rozporov.

Domnieva sa, že jej spoločná pozícia vo veľkej miere zodpovedá smerovaniu, ktoré vyjadril Parlament, a to že by reforma koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia mala zabezpečiť zlepšenie a zjednodušenie postupov pre zamestnávateľov (predovšetkým MSP), poistencov (zamestnancov aj samostatne zárobkovo činné osoby) a tiež pre občanov EÚ vo všeobecnosti na jednej strane a pre inštitúcie sociálneho zabezpečenia na strane druhej.

Očakáva pokračovanie konštruktívneho dialógu s Európskym parlamentom, aby sa v záujme skorého nadobudnutia účinnosti nových pravidiel v súvislosti s modernizáciou a zjednodušením koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia dosiahla v čo najkratšom čase konečná dohoda.
